

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

V ZNAMENJU DOBRE VOLJE

Šmarski referendum za krajevni samoprispevek, ki je bil v nedeljo, 14. maja, je uspel. Kakor doslej že mnogi, znova so šmarski občani dokazali svojo visoko zavest. S samoprispevkom, ki so ga uvedli za dobo petih let bo do v krajevnih skupnostih zbrali skupaj okoli 5.300.000 ND, sredstva pa se bodo stekala izključno na žiro račune krajevnih skupnosti. Od tod bo lahko vsaka krajevna skupnost vzela toliko, kolikor bo pač potrebovala, seveda ob pomoči skladov pri občinski skupščini.

Smarsko območje je bilo ob referendumu razdeljeno na tri volilne enote s 54 volišči.

V volilni enoti Šmarje pri Jelšah jih je od 7497 glasovalo 5252 kar pomeni 70 odstotkov vseh volilnih upravičencev. Za samoprispevek se je v tej volilni enoti odločilo 4647 občanov, to pa je 62 odstotkov vseh vpisanih občanov.

V volilni enoti Obsotelje je bilo vpisanih 2894 občanov, glasovalo pa jih je 2316, to je 80 odstotkov, za samoprispevek pa se je odločilo 2097 Obsotelčanov ali 72 odstotkov.

V kozjanski volilni enoti je bilo vpisanih 2974 občanov, glasovalo je 2349 Kozjancev ali 97 odstotkov, za boljše življenjske pogoje in s tem

tudi za samoprispevek pa je glasovalo 2051 občanov odtodno 68 odstotkov volilnih upravičencev.

Pri izvedbi referendumov za samoprispevek so vložili občani toliko dela in volje kot že zlepa ne. Prav gotovo je bila gonilna sila tega referenduma zavest občanov, da bo treba nekaj storiti za hitrejši napredek. S samim čakanjem na pomoč od zunaj se najbrž ne bi nič spremenilo, spreminjati bo treba čimprej tako kot bo vsakemu mogoče, se pravi v mejah zmožnosti. Referendum za samoprispevek je bil brez dvoma edini mogoč način. Samoprispevek bo prinesel šmarskim krajevnim skupnostim mnogo novega, rezultate pa bomo skoraj gotovo kmalu videli.

Milenko Strašek

DRAGI TOVARIŠ TITO!

Veseli smo tvojega življenjskega praznika. Tvoj praznik je praznik nas vseh. Kažeš nam pot, ki jo moramo utirati z vsemi našimi pričakovanji, željami in upanji.

Dragi tovariš Tito!

Nekateri menijo, da današnja mladina nima lastnosti revolucionarnih mladih generacij; mislijo, da naše misli in čustva niso zraščena s prizadevanji za humane samoupravne odnose, za dosledno uveljavljanje stališč in zahtev Zveze komunistov pri uresničevanju družbene, ekonomske in politične reforme v vseh naših sredinah. Za boljši današnji in jutrišnji dan v socialistični, samoupravni Jugoslaviji pod tvojim vodstvom.

Mladi v vsej svoji mladostni razigranosti in zaletavosti, s srcem, razumom, delom, znanjem in prizadevanji bogatimo in plemenitimo trenutke sedanjosti. Vsako tvojo misel želimo in hočemo nenehno spreminjati v prakso, v dobro svobodnega in srečnega delovnega človeka. In vsakdo, ki se zoperstavi tvoji in naši poti, si bo polomil zobe in bo spremenjen v ničevost.

Dragi tovariš Titc:

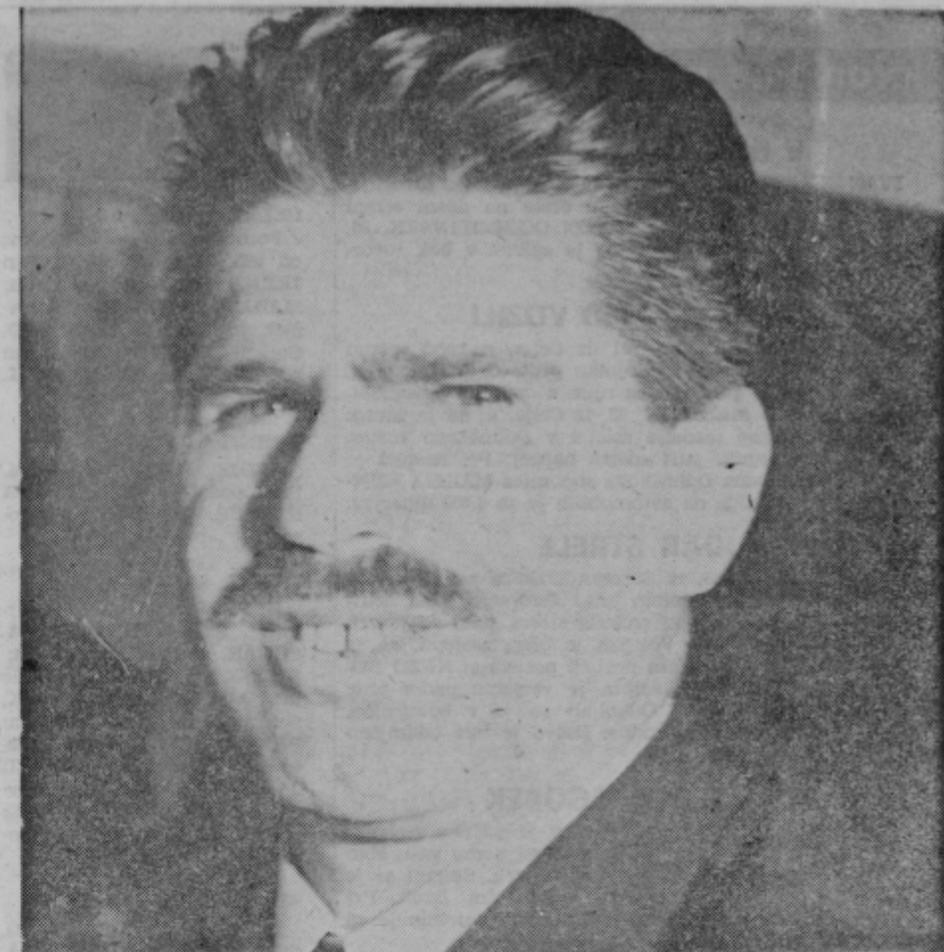
to je naša obljuba tebi, to je naš dolg revolucionarji!

Sprejmi naše pristranske čestitke za svoj življenjski jubilej, z željami, da nas še dolgo vodiš!

Celje, 17. maja 1972 Mladina in občani Celja

ŠTAFETA MLADOSTI V CELJU

Včeraj zjutraj so celjski mladinci prejeli štafeto palico s pozdravi tovarišu Titu za njegov 80. rojstni dan od žalskih vrstnikov. Ponesli so jo po Ljubljanski in Mariborski cesti pred tovarno EMO, kjer so nosilce pozdravili Celjani. Osrednji govor na svečanosti je imel Jože Volfand, glavni urednik Novega tednika. Pozdravno pismo mladine in občanov Celja dragemu Titu je prebral Vladimir Vrečko, predsednik mladinske organizacije na osnovni šoli Hudinja. Štafeta je za tem nadaljevala pot proti Sentjurju in Šmarju. Vseskozi je nosilce tople pozdravljala mladina Celja in drugih krajev.



TONE PIPAN je eden tistih pripadnikov Milice, ki so letos zadnjič kot aktivni uslužbenci praznovali praznik, 13. maj, 28. obletnico ustanovitve varnostne službe. Tone Pipan je doma s Krasa, med NOB pa je bil kurir. Takoj po vojni je delal pri narodni zaščiti, nato je ostal v aktivni službi. V Zalcu je že 20 let, tu si je ustvaril tudi dom in družino in tu bo tudi užival zasluženo pokojnino.

Foto: Berni Strmčnik

NIHČE ZASTONJ STANOVANJA

Ze pretekli teden smo na kratko omenili način, kako v kolektivu Tekstilne tovarne Prebold na svojevrsten način rešujejo stanovanjske probleme članov kolektiva. Glede na to, da predstavljajo to nekaj posebnega, poskušamo stvar nekoliko širše obrazložiti.

Vsi interesi za stanovanja se v podjetju vključujejo v posebno varčevanje, katerega cilj je, da si vsak v določenem časovnem obdobju prihrani od 25—30 odst. potrebnih sredstev bodisi za lastno gradnjo, bodisi za stanovanje v bloku. K tem sredstvom do da svoj delež še kolektiv in kar vsa sredstva oročajo, za to daje svoj kreditni delež tudi banka. S tako oblikovanimi sredstvi potem posamezniki dokaj hitro pridejo do ker vsa sredstva oročajo, zabivanje v bloku, ki ga postavi podjetje, potem postanejo lastniki stanovanja, torej etažni lastniki. Sredstva od anuitet, ki jih plačujejo dobitniki kreditov, pa se zopet stekajo v kreditni oziroma stanovanjski sklad podjetja.

Nikomur stanovanja zastonj — to je osnovni princip, od katerega pa seveda odstopajo v primeru, ko so prosilci za

stanovanja socialno ogroženi. Zanimivo je zlasti to, da morajo tisti, ki dobe v uporabo stara stanovanja, ki so last kolektiva, vnaprej plačati kot svoj delež v stanovanjski sklad podjetja enoletno najemnino. Ta dogovor se uveljavlja v primerih, ko je nek član kolektiva dobil večje stanovanje ali se je preselil v svojo hišo, staro stanovanje pa je na razpolago za enega izmed prosilcev. Zakaj tak princip? Preprosto zaradi tega, da vsakdo ve, da mora prispevati svoj delež k skupnim naporom za rešitev vseh stanovanjskih problemov. Denar, ki ga je plačal novi stanovalec starega stanovanja, pa se mu potem mesečno obračunava kot najemnina za stanovanje, ki ga uporablja.

Vsekakor velja zapisati, da je preboldski sistem po svoje zelo zanimiv in tudi učinkovit. Samo letos so z 28 novimi stanovanji rešili 52 problemov, od tega 20 zelo težkih primerov. Na podlagi dosežanih izkušenj računajo, da skoro ne bodo imeli več stanovanjskih problemov. Prav gotovo je njihov sistem vredne pozornosti in posnemanja.

B. Strmčnik

Zbiralna akcija Rdečega križa

Rdeči križ Slovenije leto za letom zbira še uporabna oblačila, obutev, posteljino in postelje, ki jih družine same ne potrebujejo več. Lani je Rdeči križ zbral nad 11.000 kg blaga, toda sodelovala je samo četrtina gospodinjstev. Letos pa so prepričani, da bodo s sodelovanjem in zavzetostjo več ljudi opravili akcijo bolje in zbrali še več oblačil.

Rdeči križ Slovenije bi rad pomagal vsem, ki jih prizadenejo naravne ali druge katastrofe. Pomoči so potrebni tudi ljudje, zlasti pa otroci v manj razvitih območjih Slovenije. In ravno njim je namenjena naša pomoč. Pomoč tistega, ki mu je dano, da pomaga drugemu tistemu, ki je pomoči potreben. Njihove težave lahko ublažimo s tem, da pripravimo odvečna oblačila, obutev, posteljino in postelje ter vse skupaj oddamo v zbiralni akciji. Se posebej so zaželena oblačila za otroke in šolarje.

Letos bo zbiralna akcija Rdečega križa v CETRTEK 18. maja od 17. do 19. ure!

Zbirala se bo obrabljena obleka (zlasti otroška je zaželena), obutev in posteljina. Po dogovoru s posameznimi krajevnimi skupnostmi in šolami, ki bodo v akciji sodelovale, bo v Celju ta akcija začela naslednja območja: Ahtičev hrib, Center, Gaberje — hučinja, Dolgo polje, Medlog, Ostrožno, Polule, Store in Vejniki.

Priljubljeni zavisti oblačil, zvezanih čevljev in posteljine bodo pobirali aktivisti Rdečega križa po hišah ali na zbirališčih v blokih.

Z. S.

STOP — pop moda
shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Začenjamo z novo rubriko Vprašanje javnemu delavcu. Ze prvi odmevi kažejo, da se boste tudi vi, dragi bralci, močno ogreli zanjo. Pričakujemo vaše predloge. Nekatera vprašanja bomo seveda tudi uvrstili v rubriko Bralci pišejo, tako, da bi vprašanje javnemu delavcu zastavljali resnično z raznovrstnih družbenih področij. Upajmo, seveda, da bodo vprašani radi odgovarjali. Povedati moramo še to, da želimo z vprašanji vzpodbuditi konstruktivno razpravo in razmišljanje o določenih problemih našega življenja.

Prihodnji teden pa vam pripravljamo lepo presenečenje. Ne samo, da bo tednik spet zajetnejši, tudi vsebina bo zelo bogata. Mnogo zapisov bomo namenili tudi Titovemu jubileju.

Danes pa v tedniku ne pozabite prebrati zapis z obiska v krajevni skupnosti Store, o težavah v naših delovnih kolektivih, daljšem članku Kaos, da nikoli večji in reportažo z izleta socialnih podprancev na morje. Veselje žalostnih, vam bo mnogo povedalo.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

V BOK TOVORNJAKA

IVAN JELEN, 30, iz Sempetra, je pripeljal s tovornjakom v Vojnik, ko je s stranske ceste na desni strani pripeljal na glavno mopedist ANTON DOBROTINSEK, 38, iz Zelč pri Vojniku. Mopedist se je zaletel v bok tovornjaka in se hudo poškodoval.

RAZDALJA MED VOZILI

STANISLAV DOLINSEK, 21, iz Celja, je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Vojnika proti Celju zaustavil. V tem trenutku je pripeljal za njim z osebnim avtomobilom FERDINAND MESTNIK, 32, iz Celja, ki se je zaradi prekratke varnostne razdalje zaletel v Dolinškovo vozilo. Avtomobil je porinilo štiri metre naprej. Pri nesreči je bila laže poškodovana Dolinškova sopotnica MARIJA KUNSTEK, iz Celja. Škode na avtomobilih je za 8.000 dinarjev.

UDAR STRELE

ANDREJ SKOK, 35, iz Soseske Ložnica pri Zalcu, je peljal z osebnim avtomobilom proti Sempetru. Med neurjem pa je v drevo ob cesti tresčila strela, tako da je vrh drevesa odbilo na cesto. Voznika je blisk zasleplil, da je zavozil na vejevje in pri tem povozil pešakinjo NEZO DOBRINA, 60, iz Sempetra, katera je verjetno padla prav tako zaradi udara strele. Odpeljali so jo v bolnišnico, kjer so ugotovili težje poškodbe. Drevo je bilo oddaljeno od ceste osem metrov.

CIGARETNI OGOREK

ZLATKO CVERLIN, 19, iz Pristave, je peljal z osebnim avtomobilom brez izpita iz Sv. Eme proti Sodni vasi. Med vožnjo mu je padel na tla cigaretni ogorek. Sklonil se je in ga pobral, pri tem pa zapeljal v občestni jarek. Pri nesreči se je laže poškodoval. Škode na avtomobilu je za 5.000 dinarjev.

S CESTE NA TRAVNIK

KRISTINA GRACNER, iz Šoštanja, je vozila z osebnim avtomobilom iz Arje vasi proti Velenju ter prehitela drug avtomobil. Zavila je preveč na levo, kjer je avtomobil zapeljal s ceste na travnik. Vozilo se je pri tem obrnilo za 360 stopinj. Voznica se je laže poškodovala.

PREVRNIL SE JE

ALOJZ KONČNIK, 20, iz Vel. Pirešnice, se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Arje vasi proti Velenju ter iz neznanega vzroka zapeljal na levo in padel. Običajni nezavesten. Pobil je pretres možganov.

KOLESAR IN AVTOMOBILIST

RUDOLF DEBELJAK, 38, iz Trnovca, je s kolesom na pomožni motor zavil izpred gostilne Gologranc v Prožinski vasi na cesto II. reda, ne da bi se prepričal, če je prosta. V tem je iz Sentjurja pripeljal z rešilnim avtomobilom VINKO PETROVEC, iz Celja, ki ga je zadel. Zaradi težjih poškodb so kolesarja odpeljali v bolnišnico.

DEKLICO ZBIL V JAREK

RAFKO POTOČNIK, 22, iz Mozirja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Gornjega grada proti Novi Štifi in zadel pešakinjo triletno JERICO TESOVNIK, iz Dola pri Gornjem gradu. Zbil jo je v občestni jarek. Deklica se je teže poškodovala. Voznik je odpeljal dalje in pozneje prijavil nesrečo v Mozirju. Povedal je, da otroka ni videl.

Vsled razširitve proizvodnega programa

vabi

LIBELA CELJE

k sodelovanju večje število sodelavcev in to:

1. DIPLOMIRANE INŽENIRJE STROJNIŠTVA
2. INŽENIRJE STROJNIŠTVA
3. TEHNIKE STROJNIŠTVA
4. KVALIFICIRANE IN PRIUČENE STRUGARJE, KLJUČAVNIČARJE, REZKALCE, KOVINOPLESKARJE IN SKOBLARJE
5. DELAVCE BREZ KVALIFIKACIJ, stare od 18 do 40 let

POGOJI:

Pod tč. 1., 2. in 3. nam je potreben kader za tehnologijo, konstrukcijo in operativne službe v proizvodnji. Zaželeno je, da imajo kandidati nekaj prakse. Pod tč. 4. in 5. nam je potreben kader za proizvodnjo.

Kandidati naj se osebno zglasijo v splošnem sektorju podjetja, na Opekarniški 2 v Celju.

Razpis velja do zasečbe delovnih mest.

LIBELA CELJE

ZAHVALA

Ob izgubi naše ljube mame in ome

TEREZIJE GOLOGRANC

roj. GABERC

iz Prožinske vasi, se zahvalujemo vsem, ki so se prišli od nje posloviti, ji darovali vence in cvetje, nas tolažili in nam nudili pomoč ter jo spremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi g. župniku in g. kaplanu s Teharij, teharskim pevcem ter g. Teržanu za poslovljne besede. Še posebej se zahvalujemo dr. M. za vso pomoč v času bolezni.

Zalujoci:

hčerka z možem in vnukinja z družino



CELJE

Poročilo se je šest parov, od teh: MARJAN ZORKO in IRENA LAH, oba iz Celja; MARJAN VREČAR, Bukovžlak in MILENA PASSERO, Celje; ERVIN SPEGLIČ in LJUDMILA GRABENSEK, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

ALOJZ JERAJ, 43, kmet, Rovt pod Menino in MARIJA RIHTER, 48, delavka, Tirosek.

LASKO

RUDOLF ZLAJPAH, papirničar, Radeče in DRAGICA POHAR, šivilja, Rudna vas; ZVONKO STRNAD, delavec in DANIJELA TITOVSEK, šivilja, oba iz Zlebnika; FRANC DERNOVSEK, kmetovalec, Smarjeta in MARIJA PINTER, kuharica, Sevice; PETER PAPIČ, miličnik in MIHAELA SKET, trg. pomočnica, oba iz Laškega.

SENTJUR PRI CELJU

ZVONKO JAZBINSEK, 22, delavec, Lažiše in ZLATKA JANCIC, 17, delavka, Podgrad.

SMARJE PRI JELSAH

PETER PASARIČ, Sodna vas in MARIJA KLADNIK, Sela.

ZALEC

EDVARD ŠOLINC, 29, Podgorje pod Resevno in ZLATKA GORNIK, 21, Sentjur ter LUDVIK PESTIVSEK, 43 in BRIGITA SINKOVIC, 24, oba iz Polzele.



CELJE

FRANC ZIBERT, 43, Celje; EDVARD JURIC, 66, Celje; DASA EIFALT, 1 dan, Konjiška vas; MARIJA SMEH, 80, Mestnje; IVAN PAJEK, 83, Dobropolje; JOZEFA GOLICNIK, 29, Rečica ob Savinji; FRANC PUSTOTNIK, 71, Celje; DARJA GORSEK, 1 dan, Gotovlje; ALOJZ SALECL.

73, Pirešica; MILAN OSETIC, 1 dan, Vinska Gorica in DANIJEL KOS, 37, Celje.

GORNJI GRAD

ANTON PIKL, 83, upokojenec, Šmiklavž.

LASKO

ANA OJSTERSEK, roj. Marot, 47, druž. upokojenka, Lašomno.

SENTJUR PRI CELJU

JOZEFA GAJSEK, 85, preužitkarica, Nova vas; IVAN JAGER, 75, upokojenec, Sentjur; FRANC KOPRIVC, 56, kmetovalec; MARIJA ČEPIN, 79, gospodinja, Podlog.

SMARJE PRI JELSAH

ANDREJ ARTIČ, 61, Dobovec; IVAN BOŽAK, 9, Rogatec; MARIJA TRAMSEK, 80, Tlake, MARIJA CVETKO, 89, Imeno; MARIJA GAJSEK, 66, Grobelno; JOZEF NUNCIČ, 78, Rakovec.

ZALEC

FRANCISKA DIMEC, roj. Trglav, 78, upokojenka, Vrbje in JOZEF TRNOVSEK, 84, upokojenec, Zelezno.



CELJE

29 dečkov in 21 deklic SENTJUR PRI CELJU 2 dečka in 1 deklica



UNION: 18. maja še jugoslovanski barvni film »Zajtrk s hudičem« od 19. do 22. maja ameriški barvni film »Eskadrila smrti« od 23. do 25. maja ameriški barvni film »Joe ... tudi to je Amerika«

METROPOL: 18. maja še ameriški barvni film »Operacija opium« od 19. do 21. maja italijansko-španski film »Skrivnost Bengalske džungle« od 22. do 24. maja ameriški barvni film »El Dorado«

DOM: od 18. do 19. maja ameriški barvni film »Nenavaden rop« od 20. do 22. maja norveški barvni film »Izhod« od 23. do 24. maja jugoslovanski film »Ovčara«

DOBRNA: 20. in 21. maja ameriški barvni film »Tarzan in deček iz džungle«

SLG

Cetrtek, 18. maja ob 19.30 uri Jurčič-Levstik: »Tugomer« premiera za premierski abonma in izven. Predstava je v počastitev 100-letnice društva slovenskih pisateljev.

Petek, 19. maja ob 15.30 uri Calderon: »Življenje je sena« za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 20. maja ob 15.30 uri »Življenje je sena« za I. šolski abonma in izven; ob 19.30 uri »Tugomer« za sobotni abonma in izven.

Ponedeljek, 22. maja ob 10. in 15.30 uri Franček Rudolf: »Trnjulčica preveč in trije palčki« — gostovanje Mladinskega gledališča iz Ljubljane. Predstava ob dnevu mladosti in 80-letnici maršala Tita; ob 18.00 uri Tugomerje »Mesec dni na kmetih«, gostovanje v Sl. Konjicah.

Torek, 23. maja ob 19.30 uri »Tugomer« za torkov abonma in izven

Sreda, 24. maja ob 17.30 uri »Tugomer« za 3. šolski abonma.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 20. maja od 12. ure je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1, od sobote dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

GOSTINSKO PODJETJE

»H MELJAR« ŽALEC

objavlja prosta delovna mesta:

VEČ NATAKARJEV-IC

POGOJI:

gostinska šola, vsaj enoletna praksa.

Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.

Za stanovanje preskrbljeno.

Prošnje z dokazili sprejema uprava podjetja.

Mitja (7) Umnik

V našem zadnjem stavku štev. 6 smo spregovorili nekaj več o možnostih šolanja in zaposlitve naših železnici. Danes pa pokramljajmo o tem, v katerih poklicih je preveč in v katerih poklicih je premalo delavcev.

Pri odločanju za poklic je izredno važno, da poleg ocene svojih sposobnosti, nagnjenj in interesov, upoštevate tudi kasnejše možnosti za zaposlitev. Vsem je prav gotovo jasno, da je v nekaterih ali po nekaterih poklicih večje povpraševanje, po drugih spet manjše. To pa — drugače povedano — tudi pomeni, da se za nekatere poklice odloča preveč, za druge pa premalo mladine. Poglejmo si vsaj v grobem, za katere poklice se odloča preveč učencev! Na prvem mestu je gotovo poklic šivilje. Za ta poklic se odloča veliko več deklet, kot bi bilo potrebno. Prav zato je veliko šivilj brez poselnih ali pa se norajo zaposlovati na drugih delovnih mestih zunaj svojega poklica in to ponavadi kot priučene delavke ali celo nepriučene ozi-

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

roma nekvalificirane. In zakaj potrebujemo danes manj šivilj. Za ta poklic pravimo, da delno že »odmirava«. Danes je velik del šiviljskega dela prevzela konfekcijska industrija. To sicer ne pomeni, da šivilj sploh ne bomo potrebovali. Obrtna šivilja bo še vedno potreben poklic, toda z določenimi drugačnimi zahtevami, kot so bile za ta poklic včasih. Vse bolj bomo potrebovali prvovrstne modne šivilje. Torej bodo v tem poklicu uspevala le tista dekleta, ki bodo bolj ali manj imele sposobnosti modnega kreatorja. Drugi poklic, katerega se odloča tretjina več deklet, kot bi bilo potrebno, je poklic frizerke. Za ta poklic ne moremo reči, da je v odmiranju, vendar je za ta poklic pač s strani deklet preveliko povpraševanje — za vse pa ni dovolj kruha v tem poklicu. Med ostalimi poklici, kjer je še večje povpraševanje in se pojavljajo viški delovne sile so: kvalificirani kmetijski delavci, pletilje, fotografi in avtokleparji. Med poklici, ki jih usposablja sred-

nje tehniške šole, so že prenasršeni naslednji: kmetijski tehnik, delno veterinarski tehnik, zobotehnik, farmacevtski tehnik in sanitarni tehnik. Poglejmo še, kako je s poklici, za katere se odloča premalo učencev! Najprej naj navedem vsemogoče kovinarstvo, kjer je naj večje pomanjkanje kadra.

Predvsem primanjkuje naslednjih poklicev: ključavničar, strojni ključavničar, orodjar, varilec in rezkalec. Drugo področje, kjer je veliko pomanjkanje kvalificiranih delavcev, je gradbeništvo. Tu so velike možnosti predvsem za naslednje poklice: zidar, gradbeni tesar, vodovodni instalater, instalater centralne kurjave, železokrivec, polagalec keramičnih ploščic in izolater. Nadalje je veliko pomanjkanje poklicno izšolanih delavcev v gostinstvu. To so predvsem poklici kot: kuhar, natakar, hotelski receptor. Veliko je pomanjkanje delavcev tudi v prehranbeni stroki. Tu gre za naslednje poklice: pek, mesar, slaščičar, mlekar, mlekarški tehnik. Med os-

talimi poklici, ki jih usposablja šole je dosti možnosti še pri naslednjih: grafik, monter tlinij, gumar, industrijski čevljar, dimnikar, mizar. Med poklici, ki jih usposablja srednje šole, naj omenimo predvsem tele: strojni tehnik, gradbeni tehnik, administrativni in ekonomski tehnik, gostinski tehnik, medicinska sestra, tekstilni tehnik, lesnoindustrijski tehnik, vzgojiteljica, geodetski tehnik, metalurški tehnik, laboratorijski tehnik in gozdarski tehnik. Torej to bi bilo za danes vse.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

POLICENTRIZEM JE RAZGLEDNI STOLP

V zadnjem času je bilo v slovenskem prostoru, pa tudi na celjskem območju, več razprav o problematiki vzgoje in izobraževanja. Republiška izobraževalna skupnost je dala v razpravo osnutek o srednjeročnem razvoju vzgoje in izobraževanja, organi republiške skupščine pripravljajo resolucijo o aktualnih vprašanjih in o nadaljnjih poteh razvoja vzgoje in izobraževanja v republiki. Tudi na celjskem območju se je svet omladnih občin že lotil srednjega šolstva, ko pa bo dokončan osnutek dolgoročnega razvoja vzgoje in izobraževanja, bo javna razprava še bolj razčlenila sedanjo nerazvitost in neučinkovitost našega šolstva.

O nekaterih problemih izobraževalne politike in o vlogi ZK pri reševanju aktualnih nalog v sistemu vzgoje in izobraževanja smo se pogovarjali s profesorjem Emilom Rojcem, poslancem kulturno-prosvetnega zbora slovenske skupščine in namestnikom sekretarja medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje.

NOVI TEDNIK: Koliko smo storili po 19. seji CK ZKS za hitrejšo reševanje perečih vprašanj vzgoje in izobraževanja?

Prizadevanja za razreševanje perečih družbeno-ekonomskih, samoupravnih in idejnih problemov vzgoje in izobraževanja, ki jih je izpostavila omenjena seja CK ZKS, prav gotovo še niso dala vseh pričakovanih rezultatov. Lahko pa ugotovimo opazen napredek v pristopu k reševanju in odpravljanju ovir in težav na tem področju. V širši aktivnosti prosvetnih delavcev in v bolj prizadetem odnosu do idejnosti lastnega dela, v strokovnejšem pristopu k osvetlitvi in razjasnitvi vprašanj, kot so: vzroki osipa na vseh stopnjah

šolanja, učinkovitost metod učno-vzgojnega dela, uveljavljanje samoupravnosti v pedagoškem odnosu ipd., ter v širši politizaciji strokovnih pedagoških institucij. To se jasno izraža zlasti pri sestavi predmetnikov in učnih načrtov poklicnih šol. Menim, da so po 19. seji CKS storjeni očitni premiki v idejno vsebinskem vidiku vzgoje in izobraževanja, zelo skromni pa pri ustvarjanju materialnih pogojev za kvalitetnejše delo šol (investicijska vlaganja, modernizacija objektov in učnih pripomočkov, skrb za di-



prof. Emil ROJC

jaške domove itd.).

NOVI TEDNIK: Kateri so, vprašujem vas zlasti kot poslanca kulturno-prosvetnega zbora, najaktualnejši problemi šolstva v Sloveniji in kako se ti odražajo v celjski regiji?

Aktualnih, lahko bi dejali zelo perečih problemov šolstva v Sloveniji, je na pretek. Zato bom po lastni presoji izdvojil le tiste, ki jih posebej občutim na širšem celjskem območju in tiste, katerih reševanje ne gre v korak s potrebami mladine, družbenopolitičnih skupnosti in organizacij družbenega dela. To so zlasti: pomanjkanje učnih mest v šolah II. stop-

nje in s tem zastrta pot znanemu delu mladine do želene poklicne izobrazbe, velik osip na vseh stopnjah šolanja, odsotnost vlaganj v nove kapacitete šol in dijaških domov, počasnost v modernizaciji šol in uvajanju sodobne učne tehnologije, deficitarnost v kadrovske sestavi šol od že očitnega pomanjkanja učiteljev za razredni pouk do posameznih predmetnih kadrov; hkrati s tem zadnjim dejstvom pa se opaža zaradi preslabe stimulacije še upadajočega interesa mladine za učiteljski poklic, saj celo dijaški pedagoške gimnazije odhajajo v druge poklice.

Postavlja se vprašanje, ali se ob teh, že dolgo splošno spoznanih problemih danes sploh kdo vznemirja in kaj ukrepa? Pristojni odbori in prosvetno-kulturni zbor skupščine SRS so nakazane probleme že večkrat izpostavili v najbolj kritični luči, a so se vse dobre pobude zaustavile pri pregradah materialne narave. Te pa niso vedno objektivne, ampak so marsikdaj tudi posledica preslabe nega samoupravnega in družbenega dogovarjanja med prizadetimi in zainteresiranimi dejavniki.

Pri tem je treba omeniti nekatere pozitivne pristope k sprejemanju družbenih dogovorov o štipendiranju in izobraževanju na primer v občinah Zalec, Šmarje, Celje in še druge ter v naporih sveta osemih občin celjskega območja, da bi dosegli skupen enoten program razvoja srednjega, poklicnega in višjega šolstva v regiji.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete sedanje možnosti razvoja višjega šolstva v celjski regiji glede na deklarirano policentrično koncepto razvoja Slovenije?

Ze dlje časa se mi poraja občutek, da se ta tako imenovana policentrična koncep-

cija razvoja zelo lepo sliši in upošteva vse dotlej, dokler se očitno ne izrazijo njene materialne posledice. Za kaj gre? Ko se je v republiki snoval koncept dolgoročnega razvoja Slovenije na vseh področjih, je od mnogih predhodno prisotnih variant dobila največ podpore tista, ki predvideva skladen razvoj vseh obstoječih območij. Temu naj bi sledila konkretna politika izgradnje infrastrukture, pa tudi šolstva. Zdaj, ko pa so nekatera območja v skladu s svojimi razvojnimi programi, med njimi tudi celjsko, jasno izpostavila svoj interes, pa ni primernege odziva. Na primer republiški izobraževalni skupnosti je problem financirati oddelek višje komercialne šole v Celju, medtem ko smo pričča dupliranju nekaterih študijskih smeri na visokošolski ravni, za katere ni tako jasno izraženih družbenih potreb. Če takšnih in podobnih problemov ne bo mogoče rešiti z dogovarjanjem vseh prizadetih interesov na republiški ravni, bo policentrizem ostal le razgledni stolp, s katerega bo moč videti do zapadne ali vzhodne »metropole«.

NOVI TEDNIK: Kakšna pa bo vloga organizacij in organov ZK v regiji in občinah pri uresničevanju dolgoročnih nalog na področju vzgoje in izobraževanja?

Mislim, da so organi in organizacije ZK na našem območju dobro in na pravi način pristopili k uresničevanju nalog na področju vzgoje in izobraževanja. Dali so pobudo in tudi že izpeljali vrsto razprav o idejnih problemih (regijski seminar v Velenju, aktivni ZK prosvetnih delavcev v vseh občinah, dogovori v okviru prosvetno-pedagoške službe itd.), pri čemer pa je treba ohraniti kontinuiteto tega pristopa. Morali bi storiti vse za širše vključevanje prosvetnih delavcev v ZK in postaviti kot stalno nalogo skrb za kadrovske politike v prosveti. Zlasti prosvetni delavci komunisti pa bi morali posvetiti vso pozornost notranji učinkovitosti učno-vzgojnega procesa in kvaliteti vzgojnih in izobrazbenih rezultatov. Nadaljevati in okrepiti pa bo treba tudi medobčinsko sodelovanje na tem področju, za kar je medobčinski svet ZKS Celje dal že doslej vrsto pobud. Ze omenjeno konkretno dogovarjanje o nadaljnjem razvoju srednjega in višjega šolstva v regiji v okviru sveta osemih občin potrjuje, da so pobude ZK padle na plodna tla.

Razgovor pripravil: JOZE VOLFAND

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ BOJAN ŠTIH, UPRAVNIK SLOVENSKEGA LJUDSKEGA GLEDALIŠČA CELJE

Najbrž ste že seznanjeni, da smo se v uredništvu Novi tednik—Radio Celje odločili za novo rubriko z naslovom Vprašanje javnemu delavcu. Uredništvo bo samo ali pa na osnovi predlogov bralcev in občanov v časniku zastavilo širše pomembno vprašanje več javnim delavcem na celjskem območju. Na ta način želimo izpostaviti odgovornost javnih delavcev pred občani, omogočiti, da postane časnik bogata tribuna za izmenjavo mnenj, posvetovanj in stališč ter da bralcem in občanom omogočimo kar najvernejšo informacijo o vprašanjih, ki jih zanimajo, tarejo ali vznemirjajo.

Za področje kulture in za Slovensko ljudsko gledališče v Celju smo se v uredništvu odločili zaradi več razlogov. Najmočnejši in najtehtnejši pa je bil ta, ker smo v dosedanji uspešni kvalitetni rasti celjske gledališke hiše pogrešali večje napore (ali pa morda z njimi nismo seznanjeni), da bi postalo gledališče resnični kulturni hram večjega števila delovnih ljudi, zlasti delavcev v neposredni proizvodnji.

Slovensko ljudsko gledališče v Celju je tako z letošnjim kot z repertoarjem prihodnje sezone poskušalo med drugim zadostiti komunikativnosti

in ljudskosti gledališča. Prav tako je razvilo nekatere druge organizacijske oblike in načine pri ustvarjanju vezi z občinstvom. Navzlic temu pa v zadnjem času vse pogostejše ugotavljamo, da je v strukturi »potrošnikova« kulturne tvornosti premla delavcev. Brali smo, da namerava ljubljanska Drama prav pri povezovanju z organizacijami družbenega dela marsikaj spreminiti.

Zanima nas torej, kaj nameravate skladno z družbenimi prizadevanji zadnjih mesecev storiti za še večjo povezanost gledališča z delovnim človekom našega območja.

No, in to, ko mislimo na delovnega človeka Celja in širšega območja, želimo spodbuditi tudi vaš odgovor na vprašanje, kako se namerava Slovensko ljudsko gledališče še bolj uveljaviti kot pokrajinska kulturna ustanova. Seveda, spet glede na poslanstvo gledališča, glede na njegovo željo, da njegova izražena kulturna moč in vpliv sežeta kar najgloblje ned ljudi.

Spoštovani tovariš Bojan Štih, takoj, ko boste odgovorili, bomo vaš prispevek radi objavili.

S tovariškimi pozdravi! Glavni in odgovorni urednik
Jože Volfand

BO ZDRUŽITEV?

Ni še dolgo tega, ko smo v Novem tedniku pisali o tem, da bodo v tem letu v žalski občini posvetili še posebno pozornost problemom obrti in gostinstva. Minilo je pravzaprav malo časa in že lahko poročamo, da so od besed praktično že prešli k dejanjem.

V minulih tednih je bilo pri občinski skupščini vrsto posvetovanj in sestankov predstavnikov sedanjih gostinskih organizacij in Savinjskega magazina. Ob navzočnosti predstavnikov skupščine in vodstev družbeno političnih

organizacij so razpravljali o pogojih in možnostih delovanja eventualno združenega podjetja trgovsko gostinske dejavnosti. Dosedanji razgovori so pokazali, da obstoje mnogi razlogi, ki govorijo v prid taki integraciji. V čem so? Prav gotovo je za razvoj neke občne izrednega pomena, če se na kateremkoli področju aktivnosti načrtuje in izvaja enotna politika. Tako področje je nedvomno tudi gostinstvo. Spričo naraščajočega turizma in zanj obstoje izredni pogoji tudi v žalski občini, pa to samo še pridobiva na pomenu. Drugi izredno pomembni razlog je v tem, da bi v tem primeru Savinjski magazin postal osrednja gospodarska organizacija, ki bo kot gostinsko trgovski kolektiv nedvomno ustvarjala tolikšno akumulacijo, da bo možno uresničiti tudi določene prepotrebne naložbe v gostinsko turistične objekte širom občine. Teh sedanje razdrobljeno gostinstvo nikakor ne more izpeljati. In ne na koncu se prav gotovo ob večjem obsegu poslovanju obeta tudi večji dohodek, s tem pa tudi večji osebni dohodki zaposlenih delavcev.

V prihodnjih dneh bo o predvideni organizacijski obliki ob integraciji tekla beseda v vseh gostinskih kolektivih. Ob resni obravnavi in objektivni analizi bodo prav gotovo vsi zaposleni kaj hitro spoznali predvidene prednosti in se jim kasneje ob referendumu pač ne bo težko odločati.

V interesu občanov in vseh v gostinstvu zaposlenih delavcev je, da tudi žalska občina dobi močno delovno skupnost, ki bo lahko med nosilci bodočega razvoja na tem področju.

B. S.

B. Strmčnik

Mladi govorijo

TITO IN MLADINA



Stanka Koritnik



Rajko Šešerko



Nadja Vodeb

Skoraj skoraj bo 25. maj, dan mladosti, Titov rojstni dan in slavje mladih, ki se bodo z dnevom mladosti spomnili na svojega dragega maršala, predsednika in velikega prijatelja najmlajših. Tito ni več samo predsednik, postal je last nas vseh, živa legenda, vsepričujoča v razvoju, trpljenju in rasti nove Jugoslavije, socialistične misli in vsega, kar je bilo z muko in naporom zgrajenega med vojno in po vojni.

Tokrat smo se podali v Sentjur, da bi nam mladi Sentjurčani povedali, kaj menijo o svojem prijatelju TITU.

STANKA KORITNIK, 19, doma iz Dramlj, natakarica v bifeju v Sentjurju: »Spoštu-

jem predsednika Tita bolj kot kogarkoli na svetu. Zdi se mi, da je edini, ki je sposoben narediti vse to, kar je v teh letih po osvoboditvi uspešno nam. Občudujem ga in mu: želim vse, kar je pač največ mogoče.

Ko sem delala v Celju v Evropi kot vajenka je prišel maršal k nam. Skupaj smo se slikali in bilo mi je tako prijetno z njim. Želim imeti tisto fotografijo, bila bi mi drag spomin nanj.

RAJKO ŠEŠERKO, 19, iz Slivnice trgovski pomočnik: »Ze zelo zgodaj sem slišal ime TITO in od takrat živi z mano in najbrž lahko mirne duše rečem, da z vsemi. Ko sem poslušal pripovedo-

vanja o njem, se mi je vse skupaj zdelo veličastno. Danes ga cenim kot sposobnega in treznega državnika, človeka z velikim mednarodnim ugledom. Zelo rad bi ga videl, želim, da bi še dolgo dolgo živel in držal krmilo naše države v svojih rokah.

NADJA VODEB, 19, iz Slivnice, trgovska pomočnica:

»Tito je zame simbol vsega, kar predstavlja narodnoosvobodilno borbo, boj jugoslovanskih narodov za osvoboditev izpod tujčevega jarma, najbrž tudi zato, ker je moj oče pripovedoval, koliko so morali pretrpeti. Želim mu vse, kar je pač mogoče človeku želeti najlepšega.« MST

SHOD BORCEV IN MLADINE

Priprave za nedeljski shod mladine, ki bo na Sprajčevem hribu nad Grižani, gredo v zaključno fazo. Ze pretekli teden so na seji posebne komisije, ki deluje pri komiteju Občinske konference ZMS v Zalcu, določili dokončni program ter razdelili še zadnje zadolžitve za organizacijske in tehnične priprave.

Pred mladinskim srečanjem z borci (srečanje bo v nedeljo, 21. maja ob 15. uri na Sprajčevem hribu) bo velik mladinski pohod po partizanskih poteh okoliških krajev. Pričetek pohoda bo pri Lovski koči pod Gozdnikom. Od tod bo mladina odšla naprej na Gozdnik, nato pa bodo udeleženci na poti proti Sprajčevemu hribu obiskali tri spomenike NOB, kjer bodo opravili krajše

komemoracije in položili vence. Na pohodu mladih bodo sodelovali člani planinskih društev, taborniki in mladina iz številnih aktivov. Zanimivo je, da se bodo pohoda, ki ga organizira žalski komitej, polnoštevilno udeležili tudi mladinci iz občine Sentjur in Laško. Mimogrede, zanimivo bi bilo vedeti, zakaj celjske mladine ne bo tod?

Po prihodu na Sprajčev hrib bo tu najprej osrednja prireditev s kulturnim programom, nato pa bodo mladini pripovedovali dogodke iz NOB nekateri preživeli borci. Pri organizaciji in izvedbi tega velikega shoda, ki je organiziran v sklopu proslavljanja meseca mladosti, sodeluje tudi aktiv mladine iz Griž.

B. S.

KAOS, DA NIKOLI VEČJI

Vprašanje oskrbe, glede na roke in strukturo, z reprodukcijskim materialom je problem, ki je v našem gospodarstvu več ali manj odprt že vrsto let. V vseh kriznih obdobjih (in pravkar verjetno preživljamo eno hujših) se je ta problem še zaostri in tako je tudi v sedanjem trenutku, ko se ta problem zaostri, huje kot kdajkoli doslej.

Sistemske neurejenosti problemi deviznega režima ter odsotnost drugih sistemskih ukrepov povzročata kaotično stanje, ki postaja zaskrbljujoče. Se več! Opraviti imamo z absurdni, ki jim doslej skoraj nismo bili priče. Izvažamo, kar nujno potrebujemo sami, in kupujemo to, česar imamo več kot dovolj.

Če se posamezni problemi ne bodo hitro uredili, potem nekaterim kolektivom grozi ustavitev proizvodnje, kar se je že pripetilo v celjskem EMO. Ukrepi kratkoročnega značaja imajo za kolektive lahko dolgoročne negativne posledice. Kljub povečanju retencijske kvote imajo podjetja na razpolago manj deviznih sredstev kot poprej.

REPROMATERIALA NI

Velika večina podjetij na celjskem območju ima v tem letu hude težave z oskrbovanjem z reprodukcijskim materialom, še zlasti pa to velja za tiste, ki so pri tem odvisni od uvoza. Težave imajo tako glede rokov, kakor tudi glede strukture, kar pomeni, da ne dobijo vedno tega, kar želijo. Pomagajo si z določenimi substituti, kar pa negativno vpliva na kakovost. Posebno kritično je stanje v nekaterih panogah, še zlasti v usnjarski industriji, tekstilni industriji, hude probleme pa imajo tudi bazična in kovinsko-prodovna industrija.

V nekaterih podjetjih (EMO — tod je najhujše, CINKARNA, KONUS, TUS SOSTANJ, ZELEZARNA in drugih) je stanje kritično in s skrajnimi napori mašijo pomanjkanje repromateriala s tem, da nevarnost ustavitve proizvodnje vsak dan visj v zraku. Še zlasti nemo-goče je stanje v usnjarski industriji, kjer imamo poleg vsega pojavom. Cene kozam na svetovnem tržišču so letos vrtoglavo porastle. Domači proizvajalci kož so se zaradi tega, še bolj kot doslej, usmerili na izvoz kož torej surovine, ki je v Jugoslaviji absolutno deficitarna. Kakšen nesmisel! Izvažamo surovino, ki jo sicer že vrsto let zaradi pomanjkanja doma, uvažamo iz drugih držav. Oba usnjarska kolektiva imata hude probleme, probleme, ki jih sama ne moreta rešiti.

Restriktivni ukrepi, ki naj bi ob ustreznih drugih ukrepih doprinesli k nitrajšji izravnavi plačilne bilance, so situacijo le še zaostri. Odborni kontingenti za posamezni uvoz so bili časovno opravljeni tako pozno, da zaradi tega nastajajo resni problemi in hude težave. Je to bilo potrebno? Verjetno ne, če bi posamezne izvezne institucije opravile vse, kar bi morale.

Največ težav pri oskrbi z reprodukcijskim materialom pa je nastalo kot posledica devalvacije dinarja in revalvacije nekaterih zahodnih valut, da o problemih nelikvidnosti (zlasti še kadar gre za nelikvidnost bank!!!) ne govorimo. Multilateralne kompenzacija ni prinesla željenih rezultatov, predvsem zaradi tega, ker podjetja eno-

stavno niso prijavila vseh svojih dolgov. Višine kazni, ki jih je predpisal zakon, so pač neučinkovite. Kajti mnogo je podjetij, ki se poživljajo na dva stara miliona kazni, blokadi žiro računa pa so se le izognila. Tudi takih smo! Do jeseni je ravno dovolj časa za učinkovitejše ukrepe!

VEČ IZVOZA — MANJ DEVIZ

Pisali smo že o tem, da so izvozna gibanja na našem območju v letošnjem letu zelo pozitivna. Podjetja so torej spoznala nujnost situacije, v kateri smo se znašli. Ker deviznega sistema še vedno ni, ker je devizna politika še vedno rezultat začasnih ukrepov, so se prireja kljub nekaterim izboljšavam znašla v večjih težavah kot so bila prej. Za kaj gre? Retencijska kvota se je povečala, podjetja pa imajo manj razpoložljivih deviznih sredstev. To je predvsem posledica zmanjšanja GDK sredstev. Takšno stanje seveda povzroča hude težave, še zlasti tam, kjer je proizvodnja nujno pogojena z uvozom surovin oziroma drugega repromateriala. Cinkarna na primer, mora uvažati nekatere materiale, ker jih pri nas sploh ni, oziroma, kot je to v primeru s cinkom in svincom, ga je premalo, ker ga podjetja, ki ga proizvajajo, raje prodajajo za devize na zunanja tržišča. Podobno kot pri kožah!

Med redkimi, ki nima težav na tem področju, je Steklarna »Boris Kidrič« v Rogški Slatini. Res je, da ima relativno nizek uvoz repromateriala (le 20 odst.), res pa je, da ima status pretežnega izvoznika, kar ji daje posebne ugodnosti.

Kljub močnemu uveljavljanju tekstilne industrije, se tudi leta ne more izkoptati iz stalnih težav. Zdaj to, zdaj drugo. V sedanjih situaciji ima velike težave. Kljub temu, da Juteks iz Zalca v celoti krije uvoz repromateriala z lastnim izvozom, ima z nakupom jute velike težave. Zaradi neurejenega sistema plačuje juto dražje kot vsi ostali evropski predelovalci, pa čeprav jo vsi uvažajo iz Pakistana oziroma Bangladeša.

Napori pri urešičevanju izvoznih načrtov ne bodo rodili željenih sadov, če bo sedanj. devizni režim še dolgo v veljavi. Kljub temu, da pod-

jetja povečujejo izvoz, imajo probleme z devizami, če pa že s tem ne, pa v mnogih primerih še z omenjenimi kontingenti. Neurejenost na tem pomembnem področju je velika nevarnost za izvajanje stabilizacijskih ukrepov saj mnogi kolektivi ravno zaradi normalnih pogojev zahajajo v težave, ki jih niso v stanju rešiti, ker so izven njihove domene.

Kako dolgo bo še trajalo tako kaotično stanje? Bomo res dopustili, da bodo nekateri kolektivi zašli v še večje težave? Zamrznjene cene so lahko začasen ukrep,

limo približati, pa si včasih sami režemo vejo, na kateri sedimo...

Tudi zadnja, dvodnevna seja predsedstva ZKJ je resno opozorila na določene probleme in poudarila zaskrbljenost komunistov v mnogih delovnih organizacijah spričo prepočasnega ukrepanja v izgradnji našega gospodarskega sistema.

Cene je potrebno sprostiti, saj so sedanje dispartite nemogoče, oddaljevanje od tržišč razvitega sveta pa vedno večje. Verjetno bo v novih pogojih koga o-tp-rnilo, toda to je nujnost, ki se ji

Pri osvetlitvi obravnavanih problemov so sodelovala naslednja podjetja, ki so se odzvala našemu vabilu: CINKARNA CELJE, EMO CELJE, ZELEZARNA STORE, STEKLARNA »BORIS KIDRIČ« ROGASKA SLATINA, KOMBINAT KONUS SLOVENSKE KONJICE, JUTEKS ZALEC, TOVARNA USNJA SOSTANJ, VOLNA LASKO, TOVARNA NOGAVIC POLZELA in ZLATARNA CELJE.

Za sodelovanje vsem najlepša hvala!

ukrep, s katerim se prepričajo določene anomalije, treba pa jih je pričeti postopno sproščati in jih prepustiti tržnim zakonitostim, kajti drugače bo prepozno. Nemoremo se iti tržnega in avtarktičnega gospodarstva hkrati. Živimo sredi gospodarsko razvitega sveta, ki se mu že-

ne moremo upreti. Delovne organizacije na celjskem območju so pripravljene, kajti s tistim trenutkom, ko bodo kolektivi zopet imeli situacijo v rokah, njihova usoda in perspektiva ne bo sta več negotovi tako kot sta v sedanjem trenutku.

BERNI STRMCNIK

Celje

TEŽAVE V GOSPODARSTVU

Jutri, v petek, 19. maja bo 42. skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. Predlog dnevnega reda ima deset točk, v središču pozornosti pa bodo vsekakor predlogi sveta za industrijo in gradbeništvo ter sveta za blagovni promet. Gre za analizo poslovanja delovnih organizacij lani in zlasti še za oceno gospodarskih gibanj v prvem tromesečju letos. V oceni bodo posebno mesto zavzele težave, s katerimi se srečujejo mnoge celjske delovne organizacije.

Svet za družbeni plan in finance je pripravil sklepe o zaključnih računih proračuna občine in nekaterih skladov. V tej zvezi bodo odlo-

čali še o premiji za kravje mleko v času od 1. januarja do konca aprila letos pa tudi o spremembah odloka o štendiranju in kreditiranju v občini.

Po predlogih sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve ter sveta za šolstvo, bodo na predlog sveta za notranjo politiko in splošne zadeve odločali o odloku o ureditvi prometa v naseljih v občini, o delovnem času in sprejemniju strank pri občinskih organih itd.

Zasedanje bodo sklenili s poročilom komisije o delu komisije za zadeve borcev in invalidov NOV.

Naši znanci

PISE: M. SENICAR

BREZ SLUŽBE IN REVŠČINA V ŽETALAH

Po letu in pol brezposelnosti je Ernest Rečnik končno dobil službo v Zetalah v Halozah.

»Sodeloval sem v učiteljskem gibanju. Anketirali smo ljudi zaradi njihove izredne revščine. Pomislite, da si je 75 odstotkov ljudi tam okoli solilo z rdečo živinsko soljo. Otroci so bili strahovito revni. Pozimi je od hiše, kjer so bili doma trije, prihajal v solo samo eden. Zato, ker so imeli doma samo en par čevljev. Ogromna večina teh otrok je bila podhranjenih.«

Se sedaj, ko se spomi-

nja hude revščine v Zetalah, se Rečniku zmračijo drugače vedno nasmejani obraz.

Plača, ki jo je tedaj prejemal — leta 1936 — je bila več kot skromna. Dobival je 911 dinarjev, njegov predstojnik na šoli pa preko 2.400. Po dveh letih je naredil strokovni izpit in se uvrstil v višji razred. Verjetno mu je to tudi omogočilo, da se je 1938. leta poročil.

Leta 1939. so ga predstavili na šolo k Svetemu Florjanu pri Rogatcu. Vendar ni neprestano počeval.

»Bil sem v tako nesrečni vojaški enoti, da smo bili neprestano mobilizirani. 6. aprila 41. leta sem bil v Beogradu. Takrat me je bilo skoraj konec. Spomnim se, da sem zbežal čez neki most, ko so okoli treskale bombe. Na dan kapitulacije stare Jugoslavije sem bil ujet v bližini Topole. Nemci so me poslali v Mladenovac, nato Beograd, Pančevo,

DVAJSET LET TKANINE

SEDEMNAJST JUBILANTOV

Sklepna proslava v počastitev 20-letnice trgovskega podjetja »TKANINA« v Celju je bila slavnostna in prisrčna hkrata. In še nekaj je, kar ne kaže prezreti. Kolektiv si je za kraj proslave izbral slovensko ljudsko gledališče. Tu si je ogledal zaključeno predstavo, razen tega pa užival ob petju članov komornega moškega zbora.

Ko je o jubileju govoril di-

kot bi moral biti. To velja za trgovino kot celoto.

Proslavo so izkoristili tudi za počastitev tistih sedemnajstih članov, ki so v kolektivu nepretrgoma dvajset let. Priznanja so dobili: Zdravko Božičnik, Anica Benčan, Matko Dolinar, Vida Gajšek, Angela Kavčič, Pavla Kocmur, Elza Krajnc, Zora Lednik, Ivan Lah, Nija Lotrič, Ivanka Plušec, Zinka Petek, Da-



Posnetek s slavnostne proslave kolektiva celjske Tkanine. Direktor, Leo Mlinarič, govori o nastanku in razvoju podjetja. (Foto: V. Berk)

rektor kolektiva, Leo Mlinarič, je opozoril ne samo na nastanek podjetja, marveč tudi na njegovo uspešno pot. Začetek je bil težak, saj so na trgovinsko poslovanje vplivali mnogi administrativni ukrepi. Zato ni naključje, da so se trgovine na sploh razvijale in modernizirale zelo počasi. Šele 1965. leto je prineslo nov veter tudi v trgovino. Tako je kolektiv Tkanine zlasti po tem obdobju razširil in moderniziral poslovne prostore veleblagovnice, zgradil nove prostore za trgovino na veliko ob Tebarski cesti, odprl poslovalnico Veroniko in dal tudi drugi specializirani poslovalnici, Dekorju, posebno vlogo.

Kolektiv je vsa leta dobro gospodaril in zato so bili rezultati bilanc ugodni. Navzlic temu pa položaj še ni tak,

nica Ramskugler, Rudi Sirmenc, Marta Sketako, Dana Udovc in Jože Vertačnik.

MB

POSTAL MAGISTER

Zvedeli smo, da je pred dnevi postal Stefan Korošec, sekretar komiteja občinske konference ZKS Celje, sicer pa pomočnik glavnega direktorja v Kovinotehni, magister ekonomije. Specializiral se je za smer organizacije in ekonomike. Čestitamo!

ERNEST REČNIK



Vršac in potem iz Jugoslavije v Romunijo. Pristal sem, kot podporočnik, v Oflagu 6 B v Warbourg. Tam sem preživel dneve strahovitega stradanja. Napadel ga je skorbut. Toda, vsaj eno zadovoljstvo je imel. S svojim ujetni-

štvom je pravzaprav rešil družino. Gestapo ga je imel na spisku za izselitev. Doma so ostale tri — žena in hčerki Metka ter Marija, ki sta danes obe inženirki.

Poslali so ga še v centralno taborišče jugoslovanskih oficirjev v Nürnbergu, od tam pa se je 1941. leta, meseca decembra, končno vrnil domov.

»Da bi ponovno opravljal svoj poklic ni bilo govora. Sel sem k železnici, prej pa naredil nekaj tečajev in postal rdeča kapica. Delal sem na progi Rogatec — Grobelno in pozneje še na odseku Zidani most—Dobova.«

Tako je vojno vihro preživel v železničarski uniformi. Osvoboditev je dočkal doma, v Rogatcu, kjer so ga takoj izvolili za komandanta mesta. (prihodnjič dalje)

POLZELA NOGAVICE



POLZELA
ONAELE

Bralci pišejo

BLAZU KOCENU

Oglasam se vam zaradi članka, ki je bil objavljen 26. aprila v NT na 17. strani: »Kje je hiša Blaža Kocena?«

Najprej vam moram povedati, da Blaž Kocen ni bil rojen v Horjulju, temveč v Hotunju pri Ponikvi. Ravno je minilo 151 let (24. I. 1821) po njegovem rojstvu in 29. maja bo že 101 leto, kar je umrl († 29. V. 1871). Res, njegova rojstna hiša je še stala pred nekaj več kot desetimi leti. Samo v kakšnem stanju je bila, tega ni mogoče opisati. Hiša je propadala iz leta v leto, pozimi pa jo je porušil sneg. Moj stric, mislim, si je lahko dovolil vsaj to, da so to podrtijo odstranili. Tako bi vam rada povedala, da niso »kljub vaši intervenciji« porušili te hiše, ampak je to opravila narava. Oglasam se vam kot daljna sorodnica Blaža Kocena in kot nečakinja pokojnega Franca Zdolška, takratnega lastnika »Kocenovega doma«. Kolikor se spominjam, kljub temu, da sem bila še otrok, se je stric veliko zanimal za njegov dom. Hotel je, da bi se ta obnovil ali vsaj popravil, vendar je povsod naletel na gluha ušesa. Stric tega ni zmogel s pokojnico. Moj, tudi pokojni, oče pa je moral trdo delati na posestvu in paziti na to, da je njegovo gospodarsko poslopje ostalo vsaj v takem stanju, da strehe niso puščale vodo.

Vsi v naši družini pa smo skrbeli za to, da so se zbirali razni podatki o Blažu Kocenu in odrezki iz raznih časopisov, v katerih so o njem pisali nekoč in se piše še danes (med njimi sta tudi dva vaša članka). Imamo tudi njegovo fotografijo in različne posnetke njegovega doma. Hranimo tudi njegov atlas.

Cudim se, da če vprašam različne ljudi v raznih naših krajih za Kocena, mi bo malo kdo vedel povedati, kdo je to. Mislim, da bi v vsaki šoli morali vedeti za njega oziroma o njem mladini razložiti, saj je to človek, ki je znan po čelem svetu. Izjema je naenkrat seveda osnovna šola na Ponikvi. Ti učenci pridejo vsako leto pogledat, kje je bil njegov dom. Letos so celo zasadili nekaj grmovnic na površini, kjer je stala hiša. No, in še za celjsko gimnazijo bi še lahko rekla da se vsako leto zanimajo zanj. Spodaj si njegov atlas in želijo imeti vse podatke o njem.

Morali bi si priznati, da smo se vsi premalo zanimali za našega rojaka oziroma, da ga ne spoštujemo dovolj, kljub temu da je napravil veliko za ves svet in da so si marsikje želeli, da bi to ustvaril njihov človek. Mi pa bi se mu lahko oddolžili vsaj s tem, da bi ob njegovi 101-letnici smrti spravili ploščo, ki je nekoč visela na njegovi rojstni hiši, na pravo mesto, da ne bo več samevala na podstrešju Kristanove domačije.

Kocenova dalina sorodnica
Danica Zdolšek,
Hotunje 32,
Ponikva pri Grobelnem

KAJ JE RES?

Novi tednik čitam se od takrat, ko je bil še Savinjski vestnik. S tednikom sem prav zadovoljen in je res, da bi ga morala imeti vsaka družina. Danes pa vas prosim, da mi v Novem tedniku odgovorite, kaj je resnica. Na Društvu telesnih invalidov v Rogški Slatini so nam dali nove izkaznice s sliko, da bi imeli telesni invalidi polovične vožnje na vlakih in avtobusih. Sprevedniki pa o tem nočejo nič slišati. Ne kdo me je celo vprašal, če sem prišel iz umobolnice. Kdo ima prav? Moram povedati, da sem civilni invalid, brez vseh prstov na desni roki, imam pa socialno podporo 150 dinarjev na mesec. Sedaj želim vedeti, kaj bi moral imeti poleg izkaznice, da bi lahko uveljavil polovično vožnjo.

Prav tako bi rad vedel, če je kmečki zdravstveni zavarovanec, ki je letos pristopil v kmečko zdravstveno zavarovanje, dolžan, da za več let nazaj plača prispevek za zavarovanje, čeprav se je moral zdraviti na svoje stroške.

Vincenc Pecko,
Pristava pri Mestinju

Odgovor: Upajmo, da se bodo na železnici in na komunalnem zavodu za socialno zavarovanje oglasili.

NEODGOVORNO PISANJE ALI RESNICA?

V 17. številki Novega Tednika z dne 17. 4. 1972 je bil na 18. strani objavljen članek pod naslovom »Predzadnje leto teček«. V tem članku je vaša novinarka Zdenka Stopar opisala svoj obisk v Družmirju pri Šoštanjju.

Ceprav je v članku več napak, bi predvsem poudaril to, da je znameniti kartograf Blaž Kocen služboval v šmihelski župniji kot kaplan in da ni pokopan na šoštanjskem pokopališču, ker je kot upokojeni profesor naravosloviah ved umrl na Dunaju, kjer je tudi pokopan, o čemer vaša novinarka verjetno ni bila dobro informirana. Drugo, kar je zame kot prebivalca Šoštanjja bolj vznemirljivo, pa je to, da novinarka v svojem članku avtoritativno trdi, da pride v rušilni pras (zaradi eksploatacije premoga) tudi prenovljena osnovna šola Biba Röck, ki naj bi imela življenjsko dobo le še do leta 1985. Nadalje trdi, da so to leto postavili za zadnji plaz, ki bo pod sabo pokopal nekdanje slavne mestece ob Paki. Ob tej trditvi bi novinarko Zdenko Stopar prosil, da pojasni v eni naslednjih številki vašega tednika, od kod ima tako zanesljive podatke.

Znano je, da bodo v velenjski občini za šolstvo in vrtnice plačevali samo prispevek vse do leta 1975. Ker je osnovna šola Biba Röck v Šoštanjju ob letošnjem kulturnem prazniku dobila nov moderen prizidek, dosedaj edini objekt iz sredstev samoprispevka v Šoštanjju, me zanima, če se tako draga investicija plača za to kratko življenjsko dobo. V ko-

likor mi je znano, namepravajo prizidek še podaljšati. Zdi se mi, da je nesmrtno vlagati denar iz samoprispevka v tako visoke investicije za dobo komaj enega desetletja.

Viktor Koje

Odgovor: Zelo vesela sem bila vaših popravkov v zvezi z mojim člankom, na katerega leti vaša kritika. Glede kartografa Kocena sem bila res površno informirana, kar sem se prepričala in podatke preverila. Vse ostalo, česar me dolžite, od napačnega poročanja glede rušitve enega pasu do tega, da bo v tem pasu zajeta tudi vaša šola, sem povzela iz razgovora s predsednikom krajevne skupnosti Milošem Vovkom, ki se mi zdi dovolj avtoritativna osebnost, da mu verjamem. Če sva se oba zmotila, nama oprostite. Zal, v stiski s časom se nisem ugnjala oglašiti pri vas, kjer bi najbrž dobila najbolj zanesljive podatke.

Zdenka Stopar

O MLINARJIH

Zelo sem se razveselila zapisa o mlinih in mlinarjih — Na samotni straži. Kraj in mlin dobro poznam, saj sem tja tudi sama nosila žito, domov pa belo moko. Mlinarica pa je še danes taka na sliki, kot je bila v resnici. Zelo prav je, da ste začeli obiskovati kraje, kjer so mlini. Tako bom lahko zvedela za marsikatero zgodbo, ki bi sicer šla v pozabo.

Stefi Fajš,
Uniše, Ponikva

PROTESTIRAM

Rada berem Novi tednik, saj je zelo zanimiv. Hodim v 8. razred in zelo sovražim vojno v Vietnamu. Ne morem verjeti, kako lahko Amerikanci ubijajo Vietnamce, saj imajo vendar radi mamco, očeta, otroke. Zato vam pošiljam pesmico in bi bila zelo vesela, če bi jo objavili, kajti v njej protestiram proti ljudem, ki jim je vojna le igrača in se poigravajo z življenji ljudi.

HOČEMO ŽIVETI

Jaz hočem živeti, zatorej nehajte z brezsmiselnimi vojnami. Nehajte tekmovati z orožjem in nehajte se poigravati z življenji otrok, ljudi, ki bi kakor jaz radi živeli. Hočemo živeti, zatorej nehajte z brezsmiselnimi vojnami.

Irena Kongo,
Slovenske Konjice

»IZLETNIK« POJASNJUJE

V zadnji številki »Novega tednika« (št. 18 z dne 5. maja 1972) ste me drugim objavili tudi članek »Ukinili bodo avtobusne proge«.

V omenjenem članku navajate, da bo podjetje Izletnik Celje v kratkem ukinilo tri delavske avtobusne proge na področju Kozjanskega. Prav tako navajate, da je pri vožnji na Kozjanskem nekemu od naših avtobusov celo odletelo kolo.

Zal vam moramo sporočiti, da je ta vest popolna dezinformacija vašim bralcem. Izletnik Celje namreč ne namerava ukiniti nobene proge, najmanj pa še na Kozjanskem, saj so naši avtobusi na tem področju edina povezava teh odročnih in

zaostalih področij s centri.

Ves čas po vojni je Izletnik Celje opravljal prevoz potnikov na Kozjanskem, čeprav se ceste na tem področju v svoji kakovosti že 25 let niso v ničemer spremenile. Dejstvo je, da so ceste danes v takšnem stanju, da bo prevoz potnikov po njih ne samo otežčen, marveč celo nevaren, da ne omenjamo stroškov, ki nastajajo zaradi nenehnih kvarov spodnjega ustroja vozil. Nestetokrat in na različnih forumih smo in bomo poudarjali to dejstvo, vendar pa bomo opravljali svojo dejavnost na tem področju, dokler nam tega ne bodo prepovedali inspekcijski organi.

Menimo, da so prebivalci Kozjanskega v letih po osvoboditvi ogromno izgubili s tem, ko jim družba ni pomagala do boljših cest. Ne gre jim torej še vzeti tega, kar jim je edino še ostalo, to je prevoz, pa čeprav zelo neudoben in za človeka neprimeren, do glavnih centrov. Ob tem bi omenili še dejstvo, da je podjetje Izletnik na željo prebivalcev Virštanjja podaljšalo svojo redno progo iz Lesičnega do 6 kilometrov oddaljenega Virštanjja. Predstavnikom tega kraja smo ob priložnosti njihovega obiska pri nas povedali, da bomo progo uvedli začasno, da bi ugotovili njeno rentabilnost. Tako smo progo uvedli dne 1. 5. 1971 in se danes obratuje. Pri tem je potrebno poudariti, da smo ta podajšek opravljali s šoferjem, ki je doma iz Lesičnega in mora ta čas prenočevati v 6 km oddaljenem Virštanjju. Iz tega razloga smo zaposlili predstavniko Krajevne skupnosti Virštanj, da pridobijo voznika, ki bi bil doma iz Virštanjja, saj te to prvi pogoj pri vsaki podobni potniški progi. Tudi ta problem se je uspešno rešil in prepričani smo, da bo tudi ta nova proga na Kozjanskem zaživela in obratovana redno kot vse druge naše redne proge na tem področju.

Zelo vam bomo hvaležni, če boste v naslednji številki objavili skrajšano vest o dejanski situaciji na Kozjanskem, kakor tudi, da nas boste v bodoče o takih in podobnih situacijah konzultirali. Prav radi vam bomo na voljo s točnimi in dokazanimi podatki. Tako bodo tudi bralci vašega lista primerneje in točneje obveščeni.

Ker je bila ta vest objavljena tudi v RADIU Celje, vas prosimo, da se tudi tam ustrezno objavi.

direktor
LEOPOLD PERC,
Dipl. phil.

NAPAČNA VEST

Zelo nas je začudila vsebina, posebej še zaključek članka »Kulturna skupnost greje toplarno«, objavljenega v vašem tedniku dne 11. maja 1972.

V vašo informacijo želimo poudariti, da je svet za družbeni plan in finance ob obravnavi problematike kotlarne na Otoku prišel do zaključka, da je potrebno dati reševanju tega vprašanja prioriteto zaradi tega, ker živi na Otoku več kot 8000 prebivalcev ter si ne moremo dovoliti, da bi prihodnjo zimo imeli stanovanja na tem področju neogrevana.

Istočasno pa je svet za finance in družbeni plan sprejel sklep in priporočil Kulturni skupnosti Celje, da svoje potrebe pr-

venstveno pokrije iz vseh svojih razpoložljivih virov, v kolikor pa teh virov ne bo dovolj, pa bo svet za finance ponovno obravnaval vprašanje po potrebe kulturne skupnosti.

Menimo, da je tak način prikazovanja problematike in poročanja s seje sveta za družbeni plan in finance nesprijemljiv ter prosimo za pojasnilo, kako ste mogli objaviti trditve, da je Kulturna skupnost Celje kriva za dotrajanost kotlov na Otoku.

Dipl. ing.
DUSAN BURNIK,
predsednik
skupščine občine
Celje

Odgovor: Da, informacija je nesprijemljiva v toliko, ker res ni kultura kriva, da so kotli v toplarni že po sedmih letih dotrajani. Povsem razumljivo je tudi, da je nemogoče pričakovati zimo z zavestjo, da bo 8000 ljudi prezebalo v stanovanjih. Vendar bi se s pravočasnim dogovorjenjem dalo marsikaj pozitivno urediti. Problem, ki so v današnjem času postavljeni pred nas, niso majhni. Toda nesprijemljivo je, če nekdo s takšnim ukrepom, ki je bil storjen na omenjeni seji sveta za družbeni plan in finance dobesedno ukaže nekemu samoupravnemu telesu (Kulturni skupnosti), naj porabi svojo rezervo. Ta pa je bila ustvarjena s treznim gospodarjenjem v duhu stabilizacije in realnim gledanjem na dejanske potrebe.

Drago Medved

KOZJANSKO IN NJEGOV RAZVOJ

Program napredka, ki ga dela Vinko Prelog, je zelo dober, pač pa gospodarsko zaostali predeli Kozjanskega tega napredka ne bodo dosti deležni, ker so zaostali v glavnem tam, kjer je bilo v sredini leta 1944 osvobojeno in meseca decembra popolnoma požgano. Tam so naselja zelo gosta, zaradi gospodarske zaostalosti pa se mladina vse bolj umika v razvitejše kraje. V teh gospodarsko zaostalih predelih Kozjanskega spi veliko naravnega bogastva, zemlja ni slaba, gozdovi so bogati, samo ceste, vsaj makadamske, so nujno potrebne.

Zasluzka tudi ni težko najti, samo brez prevoznih cest ne gre. Ali ne bi bilo gospodarsko koristno za med NOB zasluženo Kozjansko, da bi napravili vsaj eno makadamsko cesto v sredino Kozjanskega? Cesto, ki bo stekla skozi nekdanje okrožje Sv. Miklavž, Planinski vrh, Cirkože, proti Lesičnemu, ki bi bila vezana s celim Kozjanskim, obenem pa bi služila kot neki spomenik na takratno okrožje in na čase, ko so tu okupatorji vse požgali in pobili mnogo ljudi?

Povečanje kapacitet raznih obratov okoli Kozjanskega je še koristno, še bolj nujne pa so omenjene ceste, če hočemo zaostale kozjanske predele spraviti na zeleno vejo, obenem pa seveda tudi povečanje Metke in gradnje steklarne v Kozjem, ker je tudi to koristno za Kozjansko.

Ceste so osnova za vsestranski napredek gospodarstva. Veliko se piše o gospodarskem napredku Kozjanskega, za tiste kraje, ki so resnično kozjanski, se je pa vse premalo

napravilo in to 27 let po vojni.

V razvojni program bi bilo treba dati prvotno prepotrebne ceste in pogledati v sredino Kozjanskega, da ne bomo iskali napredka samo okoli Kozjanskega.

Jože Perčič,
Planina pri Sevnici

NAŠ TITO IN 80-LETNIKI

Letos praznuje naš predsednik Josip Broz-Tito svoj 80. rojstni dan. K temu dnevu mu bomo vsi slovenski ljudje iskreno čestitali in zaželeli še veliko zdravih let, saj nam je pokazal pot k boljšemu življenju. Istega leta (1892) rojenih je še nekaj ljudi, vendar le malo. Zato naj bi ob tej obletnici počakali vse 80-letnike, ki skupaj z maršalom Titom praznujejo v naši domovini svoj praznik kot očetje in dobri gospodarji.

Zato naj bi se občine, krajevne organizacije, socialistična zveza in drugi spomnili, da bi vsi 80-letniki na ta dan tudi nekaj posebnega doživeli in si vsaj enkrat nazdravili. Nekaj sredstev bi se gotovo našlo v organizacijah.

Tončka Centrih,
Dobje pri Planini

DELO MLADIH PLANINCEV

V četrtek, 27. aprila je mladinski odsek PD Rimske Toplice organiziral prvi izlet iz letošnjega programa »Planinske šole« za pionirje osnovne šole »Antona Aškerc«.

Udeležba je bila presenetljivo velika, saj se je odpravilo v Smohor nad Laškimi trideset pionirjev iz okoliških krajev in Rimskih Toplic. Vodje izleta, učiteljici in mladinci iz MO PD smo bili nadvse zadovoljni z mladimi planinci, saj na vsej, dokaj dolgi poti nismo imeli težav. Razveseljivo za moderno dobo, ko v poplavi tehnike le najdemo odziv med mladimi za lepoto narave in rekreacijo.

V želji, da čimbolj spoznamo ožjo domovino, smo se s Smohorja spustili v Rečico, nadaljevali pot na Govce in Sedraž nad Laškimi ter izlet zaključili v Rimskih Toplicah. Razšli smo se z željo v srcu, da se v tem šolskem letu še odpravimo na planinske poti.

To so skromni začetki. Ker ni denarja, nam ostane le polna mera volje in planinskega idealizma. Vsako sredo pionirje-planince seznanjamo z zgodovino planinstva, z varstvom narave, s planinsko garderobo in opremo, s prvo pomočjo v gorah; tako bodo s čimvečjim znanjem odhajali v gore.

Vsa naša prizadevanja niso nič novega. Drugod, kjer so možnosti boljše, je to že stara praksa.

Ali ni naša akcija vznikli pet minut pred dvajsetjo? Človek bi moral prisluhniti klicu narave! Vsi se zavedamo resnosti onesnaženja človekovega okolja; vsakemu teh mladih, ki bo jutri ustvarjalec tehnične dobe, njegov smisel za lepoto narave ne bo dovoljeval tako kruto uničevati jo! Gotovo pomeni širjenje planinske misli med mladino velik del naporov, da ohranimo zdrav naš življenjski prostor.

MARJAN KNEZ

OSIP SKOZI PRIZMO OCEN

V Sloveniji in razumljivo tudi v naši regiji, se šolniki, politiki, starši in učenci ob delu, analizah in razgovorih ne morejo izmotali iz dveh pomembnih, močno zaskrbljujočih negativnih učinkov naše šole. Prvi je usip učencev ki kroži na meji okrog 35%, drugi pa je takomenovani latentni osip, kjer gre za samo znanje ali boljje v odstotku izražena neskladja med umsko sposobnostjo in uspehom v šoli, ki se vrti okrog 50%.

O odgovornosti te uspešnosti ne bi razpravljali v tem zapisu. Saj tu ni kaj dodati, ker vemo, da ta odgovornost ni deljiva med učitelje — učence — starše, ampak je ta »popravek« nujnost in družbena zahteva. A če že tako nastopa, mora ob zahtevi, da se ta »iztržek« popravi tudi nuditi v maksimalnem obsegu vse, kar se potrebuje, da bo zahteva uresničena. Želimo le poudariti, da mora učiteljem biti jasno, da od doma veliko ne morejo niti ne smejo pričakovati. Če vemo, da ima v Sloveniji kar 75% staršev samo osnovno šolo in še to v večini nepopolno, ki pa se je po vsebini in obsegu bistveno razlikovala od današnje, in če vemo, da je vedno več staršev takšnih, kjer sta oba zaposlena, vidimo, kako iluzorno je čakati na pomoč od doma. Zato pa je nujno, da družba — torej mi vsi neusmiljeno prikažemo, kaj je treba takoj popraviti — zlasti v materialnem oziru. Vztrajati moramo, da se uresniči vsaj najbolj osnovne razmere, v katerih delajo zaposleni v vzgoji in izobraževanju.

Kaj pa učitelj? Ali on nima možnosti, da ta dva pedagoška madeža popravi? Menimo, da je tu izredno velika rezerva, ki pa je zaradi vrste razlogov neizkoriščena. O teh »rezervah« so na zadnjem regijskem posvetu ravnateljev, ki ga je sklicala organizacijska enota Zavoda za šolstvo iz Celja, ravnatelji odkrito in stvarno spregovorili. Pošteno so priznali, da je marsikje najti neverjetno konservativne poglede na vzgojo — izobraževalne procese. To se kaže zlasti v pogledih na odnos med učenci in učitelji. Iz neustavnosti, da ne zapišemo ne vzgojnosti tega odnosa izhaja

jo tudi ostali zapleteni vzgojno-izobraževalni elementi, ki se končajo v klasičnem frontalnem potku, verbalizmu in podobnih oblikah dela, ki vzgoji in izobraževanju ne delajo časti. O spremembi te miselnosti — ki se veže tudi na šolanje povprečnega — uniformiranega učenca, bodo sedaj spregovorili po zbornicah. Ne gre za to, da bi učitelji avtomatično zviševali ocene ali zniževali nivo zanja. Gre za to, da se odkrito pomenijo, kaj je minimalno znanje za oceno uspešno in na kraju, da negativne ocene ne smejo biti odraz disciplinskih presežkov, za kar bi sedaj lahko trdili — da mnogokrat so. Podatek, da je velika večina negativno ocenjenih učencev umsko povprečna ali celo nadpovprečna, na to krepko opozarja. Dejstvo, da bo potrebno veliko naporov ob preosnovi dela in miselnosti našega pedagoškega kadra ni toliko zaskrbljivo kot to da je treba takoj in to ob zlitju vseh ustvarjalnih sil v vzgoji in izobraževanju na našem pedagoškem vrhu priti do novih vsebinskih programov in do vsega tistega, kar bo našo šolo napravilo privlačno in uspešno za učitelja, učenca in družbo. Ob akciji, ki je sedaj v teku, imamo veliko upanje, da bomo uspeli.

J. ZUPANČIČ

Marijagradec pri Laškem

OBNOVLJENA POLITIČNA AKTIVNOST

Pred kratkim je reorganizirana krajevna organizacija SZDL na področju krajevnih skupnosti Marijagradec imela prvo sejo konference, ki jo sestavljajo delegati petih terenskih in vaških odborov. Sprejeli so v program dela nekaj najbolj važnih nalog, med njimi ponovno oživitve organizacije SZDL, kar naj hkrati okrepi aktivnost občanov v krajevni skupnosti za reševanje najbolj perečih problemov. Na seji konference so ustanovili kmetijsko sekcijo in sekcijo žena. Za predsednika krajevnih konference organizacije so izvolili Martina Drnovška in še osem članov izvršnega odbora. Poleg tega so predlagali tudi 11 članov za režijski odbor pri krajevni skupnosti, ki bo deloval pri akciji za rekonstrukcijo ceste Laško—Tevče.

V nedeljo se je sestel tudi svet krajevnih skupnosti, ki je pod vodstvom predsednika

Toneta Kneza razpravljala o najbolj perečih nalogah v tej krajevni skupnosti. Spet so bile na tapeti krajevnih cest. Razpravljali so tudi o sporu, ki je nastal okoli vodovoda in sklenili, da je treba v najkrajšem času razčistiti vse nerešene zadeve okoli bive vodovodne skupnosti Marijagradec in poskati najustreznejšo rešitev za plačilo prispevka po priključitvi omrežja k mestnemu vodovodu Laško. Na seji se niso mogli do konca odločiti, kaj bo krajevna skupnost storila za odstranitev posledic plazu v Podvinu, ki je uničil del tamkajšnje krajevnih cest. Na seji so dopolnili še predloženi seznam občanov, ki bodo prevzeli odgovornost v režijskem odboru za dodatno akcijo, ki naj bi omogočila podaljšanje položitve asfaltnega cestišča še naprej od kraja, do koder je bil predviden po programu za korišćenje sredstev iz samoprispevka občanov. c. k.

NI INŠPEKTORJEV

Na območju žalske občine deluje en sam sanitarni inšpektor. Spriči obsežnosti terena, velikega števila prebivalcev in preko 60 objektov, ki spadajo pod nadzor tega organa, je nedvomno na dani, da je en sam inšpektor premalo.

Na zadnji seji skupščine so odborniki med drugim obravnavali tudi poročilo sanitarnega inšpektorja. Iz poročila je med drugim razvidno tudi to, da je le-ta v minulem letu lahko uresničil le polovico ob začetku leta postavljenega programa. Premalo je bil pri svojem delu usmerjen v preventivo, kajti vsakodnevno konkretno delo in intervencije mu tega preprosto niso dopuščale. Prav gotovo ni edini

cilj delovanja sanitarnega inšpektorja to, da izvaja sankcije nad kršitelji predpisov (čeprav mora tudi to), temveč je bistvo njegovega dela ravno v preventivi. Le-tej pa se žalski sanitarni inšpektor ne more posvečati v tolikšni meri, kot bi to sam želel, kot mu narekujejo prilike in razmere ter kot bi to na koncu koncev tudi bilo potrebno.

Res je, da živimo v času, ko je treba bolj kot kdajkoli poprej paziti tudi na vsak dinar iz občinskega proračuna, vendar smo prav tako prepričani tudi v to, da so razmere na področju sanitarnega dela in preobremenjenost sedanjega inšpektorja tolikšne, da bo le treba pobrskati po občinski blagajni in brez odlašanja si

stematizirati še eno delovno mesto. Na koncu koncev gre za službo, ki je povezana z neposrednimi interesi občanov, službo, od katere zavisí marsikaj. Na tako velikem območju, pri tolikšnih objektih in tako velikem številu prebivalcev je lahko en sam inšpektor še tako marljiv in prizadeven, vendar nikoli ne bo mogel opraviti vsega, kar si je postavil v programu in kar terjajo razmere.

Sicer pa je iz poročila tega občinskega organa možno ugotoviti, da je bilo v minulem obdobju tudi na tem področju veliko storjenega. Še zlasti so sanitarne razmere napredovale v šolah, kar je rezultat novogradenj in adaptacij. B. STRMCNIK

intervju

DOVOLJ MOČI ZA ZMAGO

Cetudi glavnih oseb v igri, ki je tako razplamtela kolektiv in dobila izreden odmev ne samo v Šaleški dolini, temveč tudi drugod, v šostanjskem Polypexu ni več, se vendarle nekateri tokovi še niso povsem umirili. Nad kolektivom še zmeraj visijo nekatere zunanje grožnje. Znotraj sta baje še vedno dva tabora, čeprav je težko reči, kdo je v enem in kdo v drugem. Bolj kot ta razdelitev veljajo nekateri nerazčiščeni odnosi, nekatere obljube, ki so bile nekoč izrečene pa niso imele nobene realne osnove in podobno. In končno, kolektiv Polypexa je na vsak način pred odgovorno nalogo, ne toliko proizvodnjo, dasiravno tudi ne kaže podcenjevati, marveč veliko bolj pred tisto, ki najprinese notranjo konsolidacijo, utrditve vezi in zaupanje v človeka. Zaupanje v lastne sile in sposobnosti, da lahko predvsem sami rešijo tisto, kar jih še danes tare, pa morda pričakujejo, da bo rešitev prišla od zunaj. Od zunaj, predvsem od občinske skupščine in nekaterih drugih, bo prišla pomoč, ne pa kaj drugega oziroma tisto, kar bi kolektiv odvrnilo od lastnih naporov po iskanju najboljše poti. Rešitev vseh problemov je v tem približno 200-članskem kolektivu samem! Če bo močan in zlasti enoten, potem se ni kaj bati, sicer pa je težko reči, kako se bodo reči odvijale in zasukale. Toda, moči, kot kaže, je dovolj.

Takšne in podobne misli so zvenele v skoraj slehernem odgovoru predsednika delavskega sveta v Polypexu, Eda Vučine.

»Kakšno je trenutno stanje v kolektivu?«

»Težko je najti prave besede. Na vsak način pa lahko rečem, da vlada zatišje. Vsi čakamo, kaj se bo zgodilo. Dobili smo novega direktorja, tovariša Tesovnika. Menim pa, navzlic negotovosti, da je kolektiv pripravljen dati vse, da se reči uredijo, da mu bo jutri boljše. Zato tudi notranjih razprtij ni. Prav tako prevladuje mnenje, da bo nujna zunanja pomoč.«

»Omenili ste prihod novega direktorja. Kako ste ga sprejeli in kako kolektiv gleda nanj?«

»Delavski svet je soglasno potrdil njegovo kandidacijo. Ni bil edini kandidat. Toda, ko smo videli, da je med dvema tudi domačin in človek, ki smo ga pred leti volili za poslanca, smo se zanj odločili brez zadržkov. Verjamem mu in vem, da je bila odločitev na mestu!«

»Ali drži mnenje, da sta v kolektivu še vedno dva tabora in nadalje, kaj pričakuje te od direktorja, da bi se stanje popravilo oziroma uredilo?«

»Tabora čutimo, toda nista ostro opredeljena. Menim pa, da to ni problem. Zdej vsi čakamo, kaj bo napravil direktor. Če se bo odločil za kazni, če se bo odločil za likvidacijo tistega, kar naj bi bilo na drugi strani, potem bo ravnal napak. Menim, da bi to ne bila najboljša pot za reševanje notranjih odnosov. Veliko bolj se ogrevam za ureditev notranjih proizvodnih in organizacijskih vprašanj. Delo je tisto, ki bo rešilo vse drugo, in to pošteno in redno delo, ki bo imelo pred seboj le koristi kolektiva in v katerem bodo potisnjene na stran osebne, da ne rečem šušmarške ambicije. In še nekaj je. V izpopolnjevanju vsakodnevnih



EDO VUČINA

nih nalog bomo morali pomešati s familiarnostjo. To pa hkrati pomeni, da bomo morali uvajati drug način dela, boljšo organizacijo, temeljito notranjo kontrolo in še kaj. Za vse to pa nam zaenkrat še manjkajo kadri. Toda, tudi to je problem, ki nas teži in kliče po rešitvi. Vsega ne bomo opravili čez noč, toda to leto je za nas leto preizkušanj. Prepričan sem, da bomo uspeli!«

»Ali se delavski svet zaveda tega položaja in vseh nalog?«

»Mislim, da zaenkrat še ne. V zadnjem času smo imeli tudi malo sej. Na vsak način pa bodo ta vprašanja prišla na dan že v bližnji prihodnosti. Rešiti pa bomo morali še nekaj drugih nalog.«

»Kako je s perspektivo podjetja?«

»Cetudi se zdi na prvi pogled zamegljena, še zlasti, ker se bomo morali sprijazniti z nekaterimi »načrti« o novi tovarni in s krediti, ki pa niso biti realni, je očitno, da imamo pred seboj jasno pot. Perspektiva je v nas samih, v našem delu, naši sposobnosti in zavzetosti.«

»Kako pa je v tem položaju s proizvodnjo ter stiki s kupci?«

»Z zadnjimi podatki bi ne mogel postrčiti. Kolikor vem, tečejo zlasti stiki s kupci v redno, proizvodnja se prav tako odvija normalno. Po vseh predvidevanjih imamo realne pogoje, da tudi letos dosežemo zadovoljive uspehe. So pa seveda nekateri problemi, ki se pojavljajo zaradi slabe tehnične službe pri nas.«

»Smo v času, ko se v kolektivih pripravljajo na dopuste. Kako je pri vas?«

»Vse v redu. V kratkem bomo odobrili tudi regrese za dopust. Sicer pa nas čaka že poživitev dela v sindikalni organizaciji in s tem v zvezi tudi perspektivna rešitev oziroma zagotovitev kapacitet ob morju in drugje za naše člane. Radi bi dosegli to, da bi naši ljudje dopuste v resnici koristili za počitek in razvedrilo, ne pa za delo doma ali kje drugje.«

In za zaključek: kolektiv šostanjskega Polypexa je pred življenjskim izpitom. Toda, glede na stanje, kakršno je, lahko zaupamo v zdrave sile in v tisto osnovno človekovo hotenje, da bi si z današnjim boljšim delom priboril jutrišnje lepše življenje.

M. BOZIC



JOŽE SENIČAR

Jože Seničar sodi v tisto generacijo današnjih aktivnih, družbenih delavcev, ki so si svoj pogled na svet oblikovali v konkretnem političnem delu. Delo in praksa sta bila šo-

la aktivistov, ki so takoj po vojni pričeli z delom, pa čeprav v mladinski organizaciji ali celo med pionirji.

Luč sveta je ugledal Jože v kraju Čanje v občini Sevnica. Odločil se je bil za krojaški poklic, zato je šel v uk v Sevnico. Vendar mu ni bilo dano, kot mnogim iz njegove generacije, da bi uk tudi končal. Marca 1944 so ga zaprli in odgnali v mladinsko taborišče v Marijbor. Tu je ostal do septembra, ko mu je skupaj s še petimi tovariši uspelo pobegniti. Bila je lepa sončna nedelja, ko so za nagrado (dopolodne so betonirali mitralješko gnezdo) pod stražo lahko odšli v mesto. Vse pa kaže, da je svoja pota imel tudi stražar, sicer Avstrijec iz Graza, pa je fant na dravskem mostu zapustil in jim naročil, da se dobijo zvečer ob šestih. Zaman je čakal mlado šestletico, kajti fantje niso odšli v kino, temveč na Tez-

no. Tu so ujeli vojaški transport in že so se odpeljali proti jugu. Z vlaka so poskakali v različnih krajih, od takratnega Rajhenburga do Sevnice. Čez tri dni so se dobili na Planini. Skupaj s še tremi tovariši se je Jože pridružil XIII. brigadi Mirka Bračiča.

Demobiliziral se je 1947. leta v Nišu in se takoj prijavil za mladinsko delovno akcijo Samac—Sarajevo. Postal je udarnik in to je v tistih letih veliko pomenilo. Tudi na progi Sežana—Dutovlje je bil in to celih šest mesecev. Po končani akciji je služboval najprej v »domu bosančkov« na Vranskem, nato leto dni na mladinskem komiteju v Čelju, da bi končno leta 1950 prišel v takratni dom Mihe Pinterja na Dobrno, kjer je kot ekonom zaposlen še danes.

Jože Seničar je bil v vseh letih med tistimi, ki so družbenopolitično delo postavljali ob službene

obrazi

dolžnosti. Delati v kraju in v organizacijah jim je pomenilo prav toliko, kot vestno izpolnjevati vse službene zadeve. Še danes je takšen. Je predsednik krajevnih organizacij SZDL v Lokovini pri Dobrni, sicer pa dela tudi v Turističnem društvu, organizaciji Zveze borcev, je pa tudi predsednik gasilskega društva na Dobrni. Za dolgoletno aktivno in nesebično ter požrtvovalno družbenopolitično delo je dobil Jože Seničar ob letošnjem dnevu Osvobodilne fronte tudi priznanje OF. Skromno priznanje za velika dela, toda tembolj pomembno, ker je to priznanje, ki v bistvu simbolizira tudi celotno njegovo dolgoletno delo.

Se veliko uspehov pri družbenem delu, tovariš Jože! B. Stenčnik

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

VESELJE ŽALOSTNIH

Večkrat sedamo za bogato obložene mize, ki se šibijo od dobrih in slastnih jedi. Tatarski biftek, kaviar, šampanjec in še marsikaj podobnega postaja čedalje rednejši gost omizij hotelov. V nedeljo zvečer se v marsikaterem smetnjaku znajde kruh, na pol obrana pečena piška, koščki salam, da o krompirju in testeninah ne govorimo.

»Oh, naša ta mala. Ničesar drugega noče kot kožo s pečene piške. Ali veste, da bedrce sploh ne mara jesti. No, saj so kože za moč,« opravičuje mlada mati svojo malo naslednico.

V bližini šol ležijo odvrženi kosji kruha z namazom. Polovice žemljic, enkrat odgriznjena jabolka, pecivo.

Otroci se zanje ne zmenijo.

Ne vedo, da je potrebno trdo delati za vsak kos kruha, ki ga je včasih tako primanjkovalo. Tudi starejši se ne zmenijo za to.

Prikradejo pa se solze v koticke oces, če ima človek možnost opazovati veselje žalostnih, veselje, enkratno radost tistih, ki jo tako pogrešajo vse dni v letu. Tistih, ki se bolj poredko najedo do sitega, tistih, ki imajo košček mesa na mizi samo za praznik. Z njim smo preživeli njihov najsončnejši dan v letu.

osemdeset let? Najprej ni slo. Ko pa je Mija zavrtela enega najstarejših, se se ojunacile tudi druge. Ker moških ni bilo, so za piesale same. Hitro so se premikale noge, ki niso zaplesale že dolgo vrsto let. Hitreje in vedno hitreje, saj je to morda zadnjič v življenju. V tistih trenutkih so se mnoge pomladile za dvajset let.

Ob sosednji mizi sta sedeli dve stari in gledali. Na mizi pred njima ničesar. Ponudili smo jima kozarec kaberneta. Solze v očeh so spremljale besede:

»Nisem si mislila, da imam toliko prijateljev. Nimam denarja, da bi si kupila vino. Bog vam povrni, tako dobri ste, tako dobri...« potem se ji je zataknilo. Ni mogla več naprej. Prehudo je, če dolgo vrsto let ni nihče prijazen do tebe, če te gledajo kot nadlogo, potem pa so dobri do tebe neznan ljudje. Za kozarec vina tolikšna hvaležnost in rešnična želja, želja za vse lepo tebi, dobremu človeku. Dobremu zaradi kozar

Sto sedemdeset budilk je v Celju, Vojniku, Stora, Strmcu in drugod v sredo jutraj drdralo mnogo prej kot običajno. V skromnih hišicah, stanovanjih in sobicah so vstajali ljudje. Tudi takšni pri osemdesetih. Prvi pogled je veljal jutru, vremenu, nebu.

»Lepo bo. Sonček,« so nežno zašepetale stare, brezkrvne ustnice.

Kaj obleči? Problem za večino sto sedemdesetih. V omarah ni veliko, eno za vsak dan in tisto, prazne, le za posebne priložnosti. In sredo je bila poseben dan, posebna priložnost.

Drhteči starčevski prsti so se mučili z gumbi. Običajno gre vse v redu, le danes nagajajo gumbi, vezalke, srajca.

Marija, Ana, Mici, vse so si privezale prazne predpasnike. Danes gremo na morje! Morje! Pet črk, ki predstavljajo neizmerno vodno gladino, črke, ki predstavljajo prijetno življenje, sonce, počitek in užitek. Morje, ki ga še ni uzrlo najmanj sto petdeset parov starih oči, od sto sedemdesetih. Sivi lasje, ki jih še ni nikdar v življenju razmrščil igriji morskog veter. Zgubane roke, preprežene z bledeplavimi žilami, ki jih še ni božal morskog val. Ustnice, tolikokrat stisneje v trpljenju in samozatajevanju, ki še niso okusile slanosti morske vode.

Odpirala in zapirala so se vrata. Odhajali so, mnogi na najdaljšo pot v svojem življenju. Na slovensko obalo! Na morje! Na Debeli rtič! Za marsikom je zrla oko tistega, ki je moral ostati doma, četudi bi si sam želel potovati. Hiteli so proti zgradbi, v kateri ima svoje prostore celjski Rdeči križ. Tja, kjer so nanje čakali kar stiri veliki in ponosni avtobusi z znamenjem Rdečega križa.

x

Odhod je bil napovedan za 5.30 zjutraj. Požrtvovalnim delavcem Rdečega križa je bilo jasno, da ne bo točen. Ne zato, da bi kdo zamudil. Nikakor ne, da bi zamudil najlepši dan v letu dni.

Socialni podpiranci ne zamujajo! Zelja je prevelika in pričakovanje predolgo. Mnogi so se zbrali že ob 5. uri zjutraj. Prišli so, da se udeležijo rednega letnega izleta, ki ga za socialne podpirance, za ljudi z izredno nizkimi dohodki in podporami, vsako leto organizira celjski Rdeči križ ob pomoči celjskih delovnih organizacij in zasebnikov.

Prišli so, večinoma ženske, in stare, medle oči so plamtele. Razveselile so se, ko so zagledale stare znance:

»Joj, tudi vi pojdete z nami! Tako kot lansko leto.«

»Hvala bogu, da sem ućakala, da pojdem še enkrat. Drugo leto me morda ne bo več.«

»Kaj bomo res videli morje? Sploh ne vem, kakšno je. Ja, no, na sliki sem ga že videla.«

Visoko je zadonela harmonika. Večina je disciplinirano posedla v avtobuse. Močnejši smo prinašali k avtobusom velike zavoje, ki so jih pripravili za vsakega posameznika. Dva zajetna sendviča, pomaranče, čokolada, osvežilni robčki in drugo. Spodnji del velikih avtobusov so sprejeli sedemnajst zabojčkov sokov. Nežno pečeni kifeljčki so vabili.

Toda, vznemirjenje je bilo hudo. Turška mačka je zaprta, ni stranišča. Končno so odprli enega v sosednji zgradbi, ker pa je bilo »nujnih primerov preveliko, so odprli še stranski vhod pri Turški mački. Razburjenje!

Starka iz okolice Vojnika ni vzdržala. Verjetno ni spala vso noć, od razburjenja, da gre na morje, kjer jim bodo gotovo postregli s toplo župico, pečeno piško, solatko. Zlečla je vase. Za njo ni bilo več potj na morje. Kako je spraviti nazaj? Sama ni zmogla niti koraka. Prijazni Stefan Jug je bil takoj na voljo. Odpejal jo je. Domov.

Odhod! Dolgo pričakovani. Močni motorji so zahrumeli, ljudje ob oknih so mahali drug drugemu. Vsem je iz oči sijala sreća. Steklenička konjaka, ki je romala po avtobusu zaradi okrepčila iztrošene krvi, je bila kmalu prazna.

Prijazna Nuša Brenčič, s patronažnega centra, je delila tablete proti slabosti. Tovarišice od Rdečega križa niso počivale niti trenutka. Prijazne besede, pogovori s starimi znanci, pomoč, za njih to ni bil izlet, bil je eden najnapornejših delovnih dni.

x

V avtobusu je bilo sprva mirno. Po Ljubljani, ki so jo mnogi uzrli prvič v življenju, pa se je pričela pesem. Pesem za pesmijo. V dveh avtobusih so imeli harmonikarja. Neutrudljiva. Igrala sta od 5.30 zjutraj do 22. ure zvečer, do prihoda nazaj v Celje.

Zenička v predpasniku, vsa sključena, me je radovedno ogovorila:

»Pa gremo res na morje? Se pomislila nisem, da ga bom kdaj videla. Sploh ne vem, kakšno je. Ja, moj sin je že bil na morju,« se je hitro pohvalila, ko je videla, da so druge radovedno prisluhle.

»Tako sem vesela, da ne morem povedati. Spati nisem mogla. Še sedaj komaj verjamem, da res grem.«

Socerb. Niže Italija. Nemogoče, so spraševale začudene oči. Italijo vidimo?

Pri avtobusu me je zastavila starejša, suha ženička, s trdno privezано ruto.

»Joj, moram vam povedati. Vnuk je končal šolo. Ze učil. Kako rada ga imam,« je stisnila k prsim izsušene roke. »Pa on mene tudi,« se je morala nekom zaupati. Vnuk, došolan, ji pomeni novo življenje, takšno, kot ga sama ni imela nikoli.

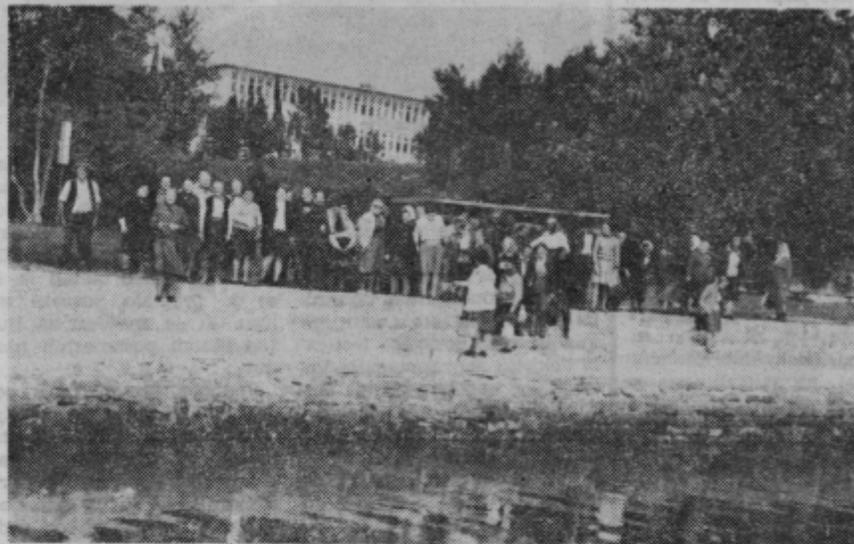
x

Koper. Morje. Ladje. Niso se mogli načuditi. »Toliko da je,« so vz-

dihovale mnoge. Črno oblečena, z očali, je starejša ženska zaprosila, naj ji v stekleničko zajamejo morske vode. In še nekaj alg. Trdo je stisnila stekleničko k sebi, po razoranih licih, ki so dotodaj čutila samo grenke solzice, so se ji udrle solze radostnice. Ne samo ena,

da so je bili veseli tudi tisti, v katerih ustah ni bilo več zob. Črni kabernet v kozarcih so gledali s pobožnostjo. Kdo ve, kako dolgo že niso popili dobrega vinčka, ki tako krepi staro kri.

Zeniča ob koncu mize je pazljivo jedla krompir. S kruhom. Mesa se ni dotak-



tudi drugi smo imeli ob tem solzne oči.

x

Mladinsko zdravilišče Debeli rtič. Tudi tu ogromno začudenje.

»Tako lepo je tu,« je vzdihovala ženička, »kar tu bi ostala. Med tem zelenjem, nad tem belimi hišicami.«

Tisti redki moški so iskali bife. Morda so mnogi med njimi hranili vse leto vsak dinar, da si bodo danes privoščili stekleničko ali dve piva.

Kosilo je vedno tisto, na teh izletih, ki najbolj daje čutiti, kakšno pomanjkanje prestajajo mnogi od teh ljudi. Pozneje je prišla k našemu omizju Vilma Stucin.

»Nisem si mislila, da je tako. To bi morali videti, spoznatj tudi drugi.«

V očeh, ki so videle že mnogo trpljenja, so se ji lesketale solze.

Mija Hanzič, ta neutrudljiva, požrtvovalna in vedno nasmejana ženska, je hodila od mize do mize.

»Je vse v redu. Manjka komu kaj?«

Spremljali so jo prijazni obraz tople kretnje, oči prepolne zahvale in začudenja: »Kaj res nekdo tako skrbi za nas?«

x

Juha je izginila v trenutku. Nato je prišel na krožnike krompirček, svinjska pečenka in solata. Na Debelem rtiču so vedeli, koga dobijo v goste. Vso hrano so pripravili čudovito mehko, tako,

ca vina. Človeku mora v takšnih trenutkih zažareti pred očmi. Od jeze, besa, od nemoči.

Vožnja nazaj je bila vesela. Pesem in zopet pesem.

V Celju pa roke v pozdrav, nasmehi, veseli in otožni, v očeh in besedah pa ena sama želja: DA BI BILI SKUPAJ TUDI DRUGO LETO. Da bi bili žalostni zopet veseli, pa čeprav samo en dan v letu. Takšno je enkratno veselje žalostnih.

Po kosilu sta godca na ploščadi med zelenjem raztegnila mehove. Ples za ljudi stare od šestdeset do

ca vina. Človeku mora v takšnih trenutkih zažareti pred očmi. Od jeze, besa, od nemoči.

Vožnja nazaj je bila vesela. Pesem in zopet pesem.

V Celju pa roke v pozdrav, nasmehi, veseli in otožni, v očeh in besedah pa ena sama želja: DA BI BILI SKUPAJ TUDI DRUGO LETO. Da bi bili žalostni zopet veseli, pa čeprav samo en dan v letu. Takšno je enkratno veselje žalostnih.

MILAN SENICAR

TISTI, KI SO OMOGOČILI IZLET

Apnenik Pečovnik
Vital Celje
Agropromet
Merx
Na-na
Majolka
Evropa
Samopostrežna restavracija
Marija Culk
Ljubica Vedenik
Bife Cilka
Irma Belej
Franc Logar
Trgovsko podjetje Center
Slaščičarna Zvezda
Kvirin Klenovšek
Slaščičarna Zimšek
Ojstrica
Aero (5.000 din)
EMO (prevoz z avtobusom)
STO SEDEMDESETKRAT HVALA!

OBVESTILO!

Od 20. maja do preklica veljajo na spodaj navedenih cestnih odsekih naslednje spremembe, glede dovoljenih osnih pritiskov:

Na cestnih odsekih Skalna klet—Zagrad—Pristava in cestni odsek od Ljubljanske ceste—Babno—Medlog—Zalčska gorica (do občinske meje SOB Zalec), kjer je bil dosedanji dovoljeni osni pritisk 4 tone, se od 20. maja dalje dovoli osni pritisk 6 ton.

Na cestnem odseku štev. 11 od Sodina do Slanc pa se dosedanji dovoljeni osni pritisk 6 ton poveča na dovoljen osni pritisk 8 ton.

Skupščina občine Celje
Oddelek za gradbene in komunalne zadeve

Njihovo življenje je materinstvo

DEVET KRIŽEV IN DVE LETI ČEZ

● ANA KOSAK oziroma Cetniškova mama, kot ji pravijo domačini v Sentjanžu pri Babni reki, je minuli teden praznovala zavidanja visok življenjski jubilej — 92. rojstni dan.

● Vse življenje je bila doma, skrbela za dom in otroke, ki se jih je rodilo devet, šest izmed njih je še živih. Maice nenavadno pa vendarie resnično je to, da je bila najmlajša nči, Marija Jesenko, ob maminem praznovanju stara že 59 let, najstarejša Elizabeta Bukovnik pa 69. Kaj napravijo leta!

Vse skupaj se je pričelo dokaj nenavadno. Namesto v Sentjanžu nad Loko pri Zusmu, sem prišel v Ponikvo pri Grocinem. Prispel sem v prepričanju, da bom tod našel ANO KOŠAK, ki praznuje visok življenjski jubilej. Pa sem našel le njenega sina Martina Košaka, ki nas je o maminem prazniku obvesnil. Mama pa, nam je povedala, živi na svojem domu na Kozjanskem, Pričrnuži. Se nam je še hči Ane Košakove Elizabeta Bukovnik in krenili smo proti Loki pri Zusmu.

Hitro smo se vzpenjali po strmih bregu in blat-

ni poti skozi gozdove in obdelane ter opuščene vinograde. Pol ure hoda, ki mora biti ob lepem vremenu res čudovita, je bilo hitro za nami in ko smo stopili na plano iz gozda, se je odprl pred nami enkratni razgled preko kozjanskih hribov, Zusma in dolino pred nami. Više gori se je svetilo zidovje za ondote razmere lepe hiške. Prispeli smo!



Pravzaprav moram priznati, da smo bili kasni, saj so naš obisk pričakovali že od jutra. Jubilantka ANA KOŠAKOVA je imela tega dne veliko gostov. Obiskali so jo prijatelji in seveda njeni otroci. Miza v kuhinji in tudi njeni sobi se je šibila, obložena z dobrotami. Ležala je v postelji (pred dvema letoma jo je položila kap) in veselo so se zaiskrile njene oči, ko so ji povedali, da smo končno tu. Pomagali so ji sestri na posteljo, napravili smo nekaj posnetkov, nato pa je stekla beseda. Ani spomin ni še prav nič opešal in kljub 92 letom se spominja dogodkov se po datumih. Če pa ni drugače, pa tudi še kaj prečita. Nikoli v življenju se ni bila pri zdravniku, vseh devet porodov pa je opra-

vila kar doma, kot večina Kozjank... Povedala je, da ji je mož, ki je bil zelo priden, skrben in dober, umrl pred leti, star 83 let. Še pred dvema letoma je bila v Loki pri Zusmu, sedaj pa je že ves čas priklenjena na posteljo. Kakšne ima kaj želje ob rojstnem dnevu, smo jo pobarali? »Želje?« je ponovila vprašanja, nekoliko na-

glušna je že, in nadaljevala: »Nobenih, razen te, da bi se rada kaj dobrega najedla. In kot vidite, so mi moji otroci tudi toliko nanosili skupaj, da se mi bo želja prav gotovo izpolnila.«

Cetniškova mama je še danes vesela ženska. Ko je bila še pri zdravju in močeh, je humor nikoli ni zapustil. Tudi tokrat nam je rada zapela pesem: po cesti gre en gre en star soldat... Še in še je prepevala, ko smo se ostali umaknili v kuhinjo, kjer je pravzaprav čakalo slavnostno kosilo, ki ga je naš prihod tako nenapovedano prekinil. Ležeča v svoji postelji, v veliki in svetli ter snažni sobi, je Cetniškova mama še vedno prepevala pesmi, pesmi nekdanjih dni, polne spominov na dolgo, s-

tolikimi dogodki, izpletene življenje. Kljub vsemu je veselje še ni zapustilo.

Poslovil sem se, najprej od otrok (kako smešno se sliši, ko pa sem bil med njimi sam najmlajši) nato sem stopil še v sobo, da se poslovim še od jubilatke.

»Nikar se ne hodite, še ostanite in prigrizate kaj. Vina naj vam natočijo,« je jela govoriti in o svojem nikakor ni hotela še nič susati. Malo sva se poklepetala, ko me prime za roko, me pritegne bliže sebi in spregovori:

»Cujte, mi lahko nekaj pomagate?« me poprosi. »Z veseljem, mati, če je v moji moči, ji odvrnem.

»Poglejte, že dve leti me Marija predevije po tej posevi, mi streže, me hrani in »puca« izpod mene, pa ne dobi za to nič prebite pare. Bi lahko vi kaj pomagati? Drugi dobojo, če strežejo starim ljudem, naša pa nič. Edini anar, ki pride v hišo, je od mлека, ki ga nosijo v dolino. To pa je tudi vse in je za šturo... Lanko kaj pomagate, menda ne?« je končala Ana in zasuka la svojo utrujeno glavo po menkem vzglavniku.

»Bojim se, mati, da prtem res ne morem kaj prida storiti. Napisal pa bom, to vam obljubim in na občini v Smarju bodo to prav gotovo prebrali. Morda pa bodo le naši kakšnega jurja pomoči tudi za vas, jo potolažim in se poslovim.

Poin vtisov in raznoraznih misli sem se spustal po strmi poti skozi gozd, po poti, po kateri je Ana tolikokrat v kosu zasuka drva iz njihovega, skoraj v dolini ležečega gozda. Mislim sem tudi na socialno službo v šmarski občini in ugibal, če bo tudi Ana dobila kakšnega jurja socialne pomoči. Morda ga bo, skoraj prepričan sem...!

BERNI STRMCNIK

Odbor za medsebojne odnose

»Polzela, tovarne nogavic« POLZELA

razpisuje

za šolsko leto 1972/73 naslednje študentske in učna mesta:

- 2 STIPENDIJI za šolanje na Srednji tekstilni šoli Kranj, pletilski oddelek (za fante);
- 1 STIPENDIJA za šolanje na Srednji tekstilni šoli Kranj, tekstilno-kemijski oddelek (za fante);
- 3 STIPENDIJE za šolanje na Srednji ekonomski šoli Celje;
- 2 STIPENDIJI za šolanje na Upravno-administrativni srednji šoli v Celju;
- 2 UCNI MESTI za poklic strojnega ključavničarja;
- 1 UCNO MESTO za poklic obratnega električarja.

Kandidatke in kandidati za dodelitev študentskih ozroma za sklenitev učnega razmerja morajo do 31. maja 1972 poslati kadrovski službi podjetja lastnoročno napisane prošnje, spričevalo o polletnem uspehu in dokazila o premoženjskem stanju družine (potrdilo o premoženjskem stanju, potrdila o zaslužku zaposlenih družinskih članov ali odrezke od zadnjih nakazil pokojnin).

Tekmovanje osmih razredov osnovnih šol še vedno traja. Najuspešnejše razrede čakajo zanimive nagrade. Več zbranih novih naročnikov v domačem kraju — daljši izlet

m revija

NAGRADA ZA VAŠ RAZRED

Ničesar še ni izgubljenega. Tekmujte in zbirajte nove naročnike. Vsak dan je vrstni red drugačen. Se vedno se lahko uvrstite med najboljše. Zbirajte naročnike v domačem kraju. Pošiljajte naročilnice na naslov: revija m, Nazorjeva 1, 61000 Ljubljana. Na pisemsko ovojnico napišite šolo, razred, kraj.

Tekmujte vztrajno, znašli se boste med najboljšimi, nagrade vas še vedno čakajo.



CEYTON PLACE

3. nadaljevanje

Dež ni kaj prida vplival na odnose v Ceytonu, ne v dobrem niti ne v slabem. Bili so pač takšni, kot so. Z dežjem in brez njega. Morda so vzdušje zadnjega tedna okarakterizirale štiri stvari. Tista o elektrifikaciji, ona o... no, pa lepo po vrsti.

Direktor iz okolice Ceytona, tistega mesteca, kjer »popijejo« največ piva, je gradil. Stopil je k zasebniku, elektrifikarju, in ga poprosil za račun. Samo račun za elektrifikacijska dela in material je potreboval, ne pa tudi samo delo, saj bi mu tega tako ali tako na njegovi niši opravili elektrifikarji iz podjetja. Toda, zasebnik je zmajal z glavo, češ, veste, če vam izstavim račun kar tako, je vseeno, toda placati bom moral davek.

Domiselni direktor ni bil v zadregi. »Veste, tudi v našem podjetju se bo našlo delo za vas, ko bo potrebno.«

Tako je to, zaposleni v podjetju direktorju gradijo hišico, on pa bi dal za isto stroko zasebniku delo.

Se ena iz poslovnega življenja! Bilo je nekaj podobnega kot razpis. Prijavljenih je bilo kar lepo število. Tudi takšnih z več kot srednjo izobrazbo. Med vprašanji testa je bilo tudi takšno (nekateri so menili, da je nemumno, češ kaj pa to pomeni za komercialista): Kdo je Primož Trubar? Nek

nadebudnik je odgovoril, da v njihovem podjetju že ni delal.

Kljub drugim dolžnostim so nekateri fantje v vojaških uniformah zelo aktivni. Nekateri, oziroma njihova aktivnost vidimo, vsaj v zloglasnih četah Ceytona, so pa tudi drugi, ki opravljajo zadeve bolj potihoma.

Ni dolgo tega, kar je trojica v bližini veličastnih razvalin peš poti med drevjem zaustavila starčka in zahtevala od njega denar. (Mimogrede povedano je bil starček eden revežev, ki živijo od skromne pokojnine ali podpore). Hotel jim je dopovedati, da je bil tudi sam nekoč vojak! Zbili so ga na tla! V denarnici je bilo borih 120 dinarjev. Denarnico so pozneje odvrgli.

Kritika ne velja vedno samo zvezdam, ljudem, ki so tako oddaljeni od nas, ljudem, ki jih vidimo samo na ekranih TV ali v kinematografih. Velja tudi mladim ljudem, če so se ob kakšni posebni priložnosti za trenutek, res trenutek, povzpeli zaradi določenega priznanja, nad druge.

Nevoščljivosti ne konca, ne kraja. »Hja, tak ti dobi priznanje!« »Beži, beži, samo zaradi strukture so vtaknili še tega noter.« Le redki pa so, ki pomislijo, da so ti ljudje tudi marsikaj naredili, preden so si zaslužili takšno priznanje

(Nadaljevanje sledi)

sosed sosedu

GABRODOLČANI IN VEST

Prišla je zadnjič k meni oseba iz Gabrovega do la. Ve se, da študira v mestu, da doma ni vse tako, kot bi moralo biti. Sedaj se lovi, malo tukaj, malo tam, veste, kako to gre, zagrenjena je, obupana, starši so brčkone čudaki, nekdo v družini pije, brat je že večkrat rekel, da ima vsega do vrh glave, mati so rekli, da mora dekle nazaj domov, ostali otroci so majhni, svet se vrti naprej, ljudje ostajajo osamljeni, živ hudič se ne zmeni zanje, skoraj tako je, kot da bi na vsakih vratih pisalo: »Oprosti, ampak nič me ne briga, kaj je s tabo in če je le mogoče, naj te čimprej in po najlažji poti vzame vrag.«

Tole premišljevanje mi je vsilila zgoraj omenjena oseba, navdih pa mi je dal mojster Cankar s svojim Hlapcem Jernejem. Oseba ni iskala pravice, je pa iskala svoje. To pomeni, da je iskala nasvet, dober, prijazen, topel nasvet in če le mogoče, mirno in preudarno besedo, takšno, za kakršne smo navajeni, da dela čudeže.

Vandrala je oseba po tem širnem in prevratnem

Gabrovem do lu, da bi si zagotovila delček sreče. Ni je našla in je šla naprej iskat to, česar je ni dal Gabrov dol.

Odšla je oseba na pot brez povratka. Prometna nesreča, slučajno, rešilni in podobno. Oseba je zgrmela vase kot plaz.

Z nikomer ni imela nič in na nikogar jo ni nič vezalo. Ostala je sama v tej prenapoljenosti planeta, ki ji je skakal s svojimi bedniki kot krastača po glavi. Tukaj sva trčila prvič skupaj in potem sva še in še mela gabrodolško otopelost.

Zadnjič sva se prvič pogovorila skupaj med štirimi očmi: preprosto, toplo. Nič posebnega ni bilo, le čas si je bilo treba vzeti in ga dati človeku, tisti čas, ki je mnogim premnogim nepotreban luksuz.

Oseba iz Gabrovega do la je zaživela mirneje. Če jo boste slučajno kdaj srečali, polepetajte, ljudje smo v tej nesrečni človeški odisejaji betona, razrvanih živcev, histerije in egoizma tako preveč sami.

Milenko Strašek

zmikavte, tatove, krl-voprisežnike, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu steburu? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

Kmetijstvo

PRAŠIČE PITATI ALI NE?

RAZMERE SE OD LANI NISO IZBOLJŠALE — NA OBLJUBAH JE TEŽKO NAČRTOVATI — OBLIKOVANJE CEN PRAŠIČEV IN MESA

Zakaj so pujski letos tako dragi? Tako sprašujejo mnogi kmetje, ki nimajo plemenjskih svinj. Ali nekateri rejci pričakujejo, da bo kmalu porasla tudi cena pitanih prašičev? Ali cena pujskov raste zato, ker je nihče ne kontrolira, češ naj kmetje plačajo?

Odgovor ni tako preprost kot vprašanje. Cene se gibljejo tako, kot se spreminjajo razmere na trgu. Na trg vplivajo razne stvari. Lani smo imeli dva zastoja pri prodaji pitanih prašičev — spomladi in jeseni — kar so rejci občutili pri prodajni ceni. Ob jesenskem zastoju se je cena pujskov znižala na 10 din za kilogram ali še bolj. Nekateri kmetje in kmetijske organizacije so menili, da se zaradi prenizke cene ne bo splačalo pitati prašičev, zato je bilo pujskov več kot kupcev. Tudi oni so se pocenili. To je ogrozilo rejo plemenjskih svinj. Zato je letošnje pomlad manj pujskov. Kdor jih hoče kupiti, mora seči globoko v žep, saj je v minulih tednih bilo treba plačati za kilogram kar 15 do 18 din.

Ali se zdaj bolj splača pitati prašiče? Gotovo ne, saj odkupna cena ni veliko višja kot lansko jesen, krmila pa ne cenejša. Za kilogram pujska je treba odšteti dvakrat toliko, kot se dobi za kilogram pitanega prašiča. Nekateri pa jih kupijo vzlic temu. Med njimi jih gotovo ni veliko takih, ki bi jih pitali za trg ali vsaj ne s kupljenimi krmili. Za lastne potrebe pa morajo nekaj spitati. Taka je navada. Za enega ali dva prašiča se najde pri hiši tudi cenejša krma.

Ali rejci prašičev lahko pričakujejo višjo odkupno ceno pitancev? Čes bi že bil, da se tudi cena prašičev uskladi z drugimi cenami. Slišati je resne obljube. Na njih pa je težko pričakovati, zlasti če rejec ni tako odločen in kljubovalen kot npr. kmet Zupančič v Hajdini. On ni omejil pitanja, ker meni, da je treba vztrajati tudi takrat, ko je odkupna cena nizka. Družba bo vedno potrebovala meso. Če je kdaj odkupna cena pitanih prašičev prenizka, bo pozneje, ko jih bo premalo,

toliko višja. Enkrat morda nekaj izgubiš pri njih, drugič pa zato več zashušiš, če imaš vedno poln hlev.

Tako pitanje je preveč podobno loteriji. Vsi ne morejo dobiti. To pa ni dobro za rejce in ne za družbo. Trg je sicer sproščen — kolikor ga ne ovirajo dovoljene najvišje cene mesa — a je preveč svojeglav. Zato ga bo treba nekako usmerjati. Vendar le usmerjati, ne določati cen v pisarnah, ki so premalo povezane z življenjem in gospodarstvom.

Po sedanjih predlogih naj bi cene pitanih prašičev usmerjali tako, da bi se oblikovale v razmerju s ceno koruze. Gospodarske zbornice — republiške in zvezna — predlagajo, naj bi kilogram pitane prašiča veljal toliko kot 8,5 kg koruze.

Dokler ne bodo cene mesa povsem sproščene, pa ostane vprašanje, ali bodo upoštevali tržno ceno koruze, tisto, ki jo bo treba plačati pri nakupu — zdaj je v Vojvodini okrog 1,40 din kg — ali garantirano ceno, ki je precej niž-

ja in bo verjetno tudi v prihodnje. Po ceni koruze bo namreč odobrena najvišja prodajna cena mesa. Od te pa bo odvisno, koliko bodo mesarji plačali za prašiče.

Morda bi kazalo za oblikovanje cen pitanih prašičev in svinjskega mesa skleniti podoben sporazum, kot so ga sklenili za oblikovanje cen goved, govedine in mleka.

JOZE PETEK

OMNIBUS VEČEROV

V tej sezoni je bilo v velenjski občini sedem klubskih večerov. Razveseljivo je, da je bila njihova kvaliteta zelo dobra. Tudi mladih poslušalcev je bilo precej.

Komisija, ki jih je ocenjevala, je izbrala tri najboljše. Le-ti so: Večer Gradnikove poezije v izvedbi KUD A. Aškerc, Petanova satira Beseda ni konj v izvedbi KUD I. Cankar ter satira Hvalnica življenja v izvedbi KUD A. Aškerc. Vse tri večere so ponovili na skupni prireditvi Naše besede.



V sredo zjutraj je v Zalec prispela zvezna štafeta s pozdravi maršalu Titu za njegov 80. rojstni dan. Zalska mladina je v Andražu nad Polzelo prejela štafeto od svojih velenjskih vrstnikov. Na osrednjo proslavo, bila je pred skupščino občine Zalec, je štafeto palico prinesel delavec iz Feralita FRANCI SLIBAR. Govor o liku tovariša Tita je imel Joško Rozman.

(Foto: B. Strmčnik)

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA

T TEHNO-MERCATOR
CELJE

POKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

28

Sisak je bil trikrat oblegan od Turkov. Da bomo lažje sledili tretjemu obleganju trdnjave v l. 1593, moramo poseči v zgodovini nekaj let nazaj. Turško nevarnost za Vojno krajino nam popisuje zgodovinar dr. Josip Gruden v delu »Zgodovina slovenskega naroda«, iz katere so posneti naslednji stavki: Za slovenske in hrvatske dežele se je pomnožila nevarnost, ko je bil imenovan l. 1591 za bosanskega beglerbega bojaželjni in krvoločni Hasan-paša. Kranjski zgodovinar Valvazor trdi, da se je pisal strašni Hasan Križelavič in da je bil italijanskega rodu. Bil bi naj kristjan in celo benediktinski menih (subdijakon), a se je poturčil, hrepeneč po visoki časti. Hrvatski zgodovinarji pa so mnenja, da je bil Hasan po rodu Hrvat iz Luzača s priimkom Pridojevič in bil pravoslavne veroizpovedi. Gotovo je, da je prišel v mladosti v Carigrad, kjer je študiral na državne stroške. Postal je sultanov sokolar, oženil se je z bogato perzijsko kneginjo, vdovo velikega vezirja Osmana. Ker je bil hraber vojak, brezobziren in drzen mož, so ga izbrali njegovi zaščitniki za važno mesto bosanskega beglerbega v nadi, da bo zaigral v hrvatsko-slavonski Krajinu krvavo kolo, po čemer so hlepeli odločilni turški krvoloki.

Kakor hitro je prišel Hasan v Bosno, je pričel vznemirjati obmejne kraje. Ze 3. maja 1591. je naznanil ban Tomaž Erdedi karlovškemu generalu Andreju Turjaškemu, da je dal napraviti bosanski paša pri Svinjaru pod Gradiško iz ladij most čez Savo in bo udaril na Bihač ali na Slavonsko krajino. General je menil, da je Bihač v večji nevarnosti kot Sisak in je poslal zato tamkajšnjemu poveljniku pl. Obracanu 200 mož iz Karlovca na pomoč. Andrej Turjaški je pisal tudi kranjskim deželnim stanovom, naj mu pošljejo smodnika ter svinca ter vse pripravijo, da vpklečičejo potrebne domobrance.

Medtem je zbral Hasan okrog sebe vse podrejene sandžake in vojsko 18.000 mož. V prvih dneh avgusta je udaril s to armado proti Sisku. Trdnjava je bila last zagrebškega kapitlja, ki je določil za poveljnika kanonika Nikolaja Mikca in Stefana Kovačiča. Siščani so se pod svojima poveljnikoma junaško branili in prizadeli Turkom mnogo škode. Ker so hkrati prišle od vseh strani na pomoč krščanske čete, je prekinil Hasan že četrty dan obleganje in pričel umik proti Gradiški 11. avgusta.

Zagrebški kapitelj pa ni zaupal Hasanu, ampak je po njegovem odhodu Sisak zopet utrjeval. Vnovič je prosil pomoči slovenske dežele. Kranjci bi bili radi pomagali, a so že razposlali svoje topove v Karlovec, Bihač in druge kranjske trdnjave, denarja pa niso imeli. Še za karlovško posadko so dobili le s težavo 2000 gld. na posodo, da so jih poslali Turjaškemu. Dežela je bila zaradi stal-

nih bojov tako obubožala, da ni mogla več pošteno preskrbovati karlovške posadke. General Andrej Turjaški je bil prisiljen zaradi pomanjkanja živeža razpustiti vojake po kmetih, da so se preživljali z ropom.

Hasan paša res ni dolgo miroval. Meseca oktobra 1591, je napadel Slavonsko krajino. Drl je s 16.000 možmi proti Moslavini, dalje v Ivanič in prišel le eno nemško miljo od Zagreba blizu Križa. Sedem milj naokoli je vse požgal, razdeljal trge, vasi, cerkve, gradove in odpeljal s seboj ljudi, živino in seno. Ko se je vračal, je gnal s seboj nad 1000 ujetnikov. Graničarji pešci so pa prestregli vračajoče se Turke v soteski pri Cazmi, jih mnogo posekali in ujeli.

Ze v začetku novembra 1591. se je zopet vrgel Hasan z begom iz Like na trdnjavo Repič in se je polastil že drugi dan. Niso je razdeljali oblegovalci, ampak nesreča. Kristjanom se je vnel v trdnjavi smodnik in stolp je zletel v zrak s posadko vred. — Po pravici se je sedaj pl. Obracan bal za trdnjavo Bihač, kateri je poveljeval. Prosil je svoje kranjske rojake, naj mu pošljejo nekaj sto vojakov na pomoč, da ne izgine tudi ta slavna postojanka v plamenu. Kranjske deželne stanove je zadela Obracanova zadeva v srce. Dne 11. novembra so pokali po celem Kranjskem topiči in goreli kresovi, ki so klicali k orožju pešce in konjenike. Tri dni pozneje je bila kranjska pehota že zbrana in je hotela ravnno odkorakati v Krajino, ko pride od Andreja Turjaškega vesela vest, naj se razidejo domov, ker je Hasan zapustil bihaško okolico.

Pozimi l. 1591—92 je utrjeval zagrebški kapitelj Sisak. Dotlej je bila trdnjava bolj slaba. Zunanja mestna ograja je bila spletena iz šib in namazana z blatom. Treba pa je bilo napraviti zid in okope. Kanonika, ki sta bila poveljnika, sta želela imeti tudi stalne straže ob zidovju trdnjave in bregovih Kolpe. Zagrebčanom pa se je zdela nujna potreba, da se utrdi ne le Sisak, ampak tudi Zagreb, ki bi bil moral okusiti turško silo takoj za Siskom.

Spomladi leta 1592 je začel izvrševati Hasan prav na tihem in zvijačno svoje naklepe ob bregu Kolpe. Tam, kjer se zliva Petrinja v Kolpo, je začel graditi z veliko naglico novo trdnjavo, ki bi dobila po reki ime Petrinja. Dne 18. aprila je gledalo zidovje že poldrugi sežen iz tal. Teden pozneje so postavili za obzidje že topove, nataknili po zidovju 20 turških zastav in ukazano je bilo za opoldne v znamenje veselja ustreliti tritisočkrat. Začetkom julija je bila petrinjska trdnjava dozidana.

Enako je dal utrditi Repič in je zavzel po hudem odporu Bihač, ki je tvoril ključ do Hrvatske krajine. Za Bihač so skrbeli Kranjci, ker jim je varoval južno mejo dežele. Tedaj je bil poveljnik trdnjave Ivan Josip pl. Lamberg, ki je imel poleg domačih Hrvatov še 150 vojakov. Jurij pl. Kisel je sicer hitel s kranjskimi brambovc Bihaču na pomoč, a prišel je prepozno. Trdnjava se je predala, ko je obljubil Hasan, da se ne bo zgodilo ljudem nič zalega. Vsakdo sme prosto oditi in odnesti s seboj, kar hoče, ali pa ostati v trdnjavi. Toda Turki niso bili mož beseda. Poveljnik Lamberg je odšel s 30 hlapci, njih ženami in otroci, Turki pa so napadli njegovo četo pri Mečiniču, da bi jo oropali. Utekel je le Lamberg z nekaterimi tovariši. Še bolj verolomno so postopali Turki v Bihaču, kjer so posekali okrog 2000 prebivalcev.

(Dalje prihodnjič)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLA GOVNIKA

Kakšen je sodoben nogomet?

Zanimivo je bilo poslušati prominentne strokovnjake jugoslovanskega nogometa, kakšno prizadetostjo in spričljivostjo so slovenskim športnim novinarjem vtili in razlagali probleme, kvaliteto in cilje pri nas bolj zanimive in občudone športne panoge. Govorili so predsednik NZJ Luka Jakić, Milan Miljanić, Rajko Mitić in dr. Aca Obradović, razgovor pa je vodil predsednik športnih novinarjev Slovenije Evgen Bernič.

To so tradicionalni razgovori, ki jih športni novinarji Slovenije vsako leto privajajo z voditelji ali igralci jpopularnejših športnih nog pri nas. Tokrat je to nogomet. Pogovori so se glavnem sukali okoli trenutne situacije v jugoslovanem nogometu, njegovi perpektivi, problemih, uspehu in neuspehu po tekmi s SZ Beogradu, možnostih na vhodnjem svetovnem prvenstvu, razvoju jugoslovanega nogometa in tudi slovenskega. Mirno lahko zapišemo, da če bi bili igralci in igrišču tako učinkoviti in pripravljeni, kot so bili naši sogovorniki in gostje, jugoslovanski nogomet kakor uži val položaj, kot je pred mnogimi leti v uslu generacij Horvata, Mitića, Zebeca, Vukasa, Beare, Iltinovića in vseh njim ljžnjih in kvalitetno primerj sposobnih. Danes je nekoliko drugače, saj nogomet več samo splet nadarjenosti in entuziazma, temveč tudi dodatek k tehniki, historiji, sodobnemu pristopu treningom itd.

Milan Miljanić: »Kaj je to sodobni nogomet? Za mene predstavnik sodobnega nogometašija Zvezde republike Nemčije, kajti pri njih je prišlo do najvišjega izraza tehnika, inteligentna, prizadetost in tehnika, to pa so po mojem mnenju osnovni faktorji za sodoben nogomet, ki navdušuje in istočasno dosega odlične rezultate.«

Dr. Aca Obradović: »Govorili so, da so Sloveni nepojeni za nogometno igro. To ni res, kajti oni so najbjeji mojstri za kolektivno ro, to pa je prav nogomet. Sloveniji vsi podpirajo razvoj nogometa, samo televiziji ne. Skoda je, da so v Sloveniji samo trije profesionalni nogometni trenerji, kajti to zavira razvoj te panoge. Prepričan sem tudi, da Slovenci preveč občutljivi za to, da v ekipi Olimpije, Maribora ali drugih slovenskih ekip v drugi zvezni liganastopajo igralci iz drugih republik. To je narobe, kaj navsezadnje vsi živimo v Jugoslaviji, ta pa je in mora biti enotna.«

Luka Jakić: »V Sloveniji morate doseči, da pridote še več nogometnih centrov poleg Ljubljane in Maribora. Največ možnosti imajo Kranj, Trbovlje, Celje, Murska Sobota itd. Samo prevladovati ne sme klubstvo, temveč moramo v klubskem športu in interesu videti speh vsega jugoslovanskega nogometa v svetovnem postorju. Če bomo to dosegli, bo največ.«

Tako eni izmed strokovnjakov jugoslovanskega nogometa. Dobro je povedal Milan Miljanić, ko je rekel, da interesi ne smejo biti provincialni, temveč skupni, kajti igralci in vodstva v klubih se menjujejo, ime kluba pa ostane. Ostane pa tudi ime reprezentance!

TONE VRABL

DENAR JE RAZDELJEN

Na zadnji seji sveta za telesno kulturo pri celjski občinski skupščini so potrdili predlog razdelitve sredstev za telesno kulturo in šport za leto 1972. Denar je torej razdeljen, ali bolje rečeno, družtva ga bodo dobivala v svoje blagajne po dvanajstih. Če bodo društva s tem zadovoljna ali ne, je drugo vprašanje. Predlog razdelitve je bil vsekakor skrbno sestavljen in dobro pretehtan — seveda v okviru možnosti.

Pa poglejmo to razdelitev nekoliko bolj podrobno. Na prvem mestu glede višine dotacije je ADK s 241.962 dinarjev. Društvo ima najvišje postavke pri režijskih stroških, kadrih in kvalitetnih prireditvah. RK Celje, ki mu je namenjenih 155.600 din bo največji del denarja porabil za investicije, saj nameravajo med drugim urediti tudi tribuno za gledalce. HDK bo prejel 132.120 din (velik del bo šlo za zaščito tribune), 100.000 din pa je namenjeno šolskim športnim društvom. Z dotacijami pod to številko si sledijo TVD Gaberje 98.950 din, ZNK Kladiivar 85.474 din, TVD Store 83.600 din, novoustanovljena zveza za rekreacijo 80.000 din, košarkarski

klub 72.600 din, TVD Partizan Celje-mesto 67.500 itd. Kot zanimivost še nekaj skromnejših števil. SD Opekari bo dobil iz občinske blagajne 4.000 din, TVD Partizan Skofja vas pa 100 din več.

PRVAKINJA IZ ŽALCA
Da se je kegljanje v Zalcu precej razmahnilo, dokazujejo vedno znova uspehi žalskih kegljačev, posebno kegljaškega kluba Hmeljar. Najnovejši uspeh tega kluba je povezan z imenom mladinke Martine Gorškove, ki je te dni postala mladinska državna prvakinja v disciplini 100 lučajev. Dosegla je rezultat 404 kegljev, kar je za mlado kegljalko, ki še nima dolgega kegljaškega »staža« prav gotovo izvrsten rezultat.

Pri investicijah, oziroma vzdrževanju imajo najvišje postavke RK Celje za novo tribuno, HKD (za zaščito tribune) TVD Gaberje za delno obnovo doma in zveza za rekreacijo, ki bo prejelšen

del vložila v izgradnjo TRIM steze pri Petričku. Plan kvalitetnih prireditev je že izpolnil košarkarski klub SSSR : Celje), medtem ko AD Kladiivar pripravlja Skokov memorial, RK Celje mednarodni mladinski turnir, ZNK Kladiivar medrepublicki turnir mladinskih ekip in ZPK Neptun odprto prvenstvo Celja v plavanju v počastitev občinskega praznika.

Ob koncu še to-le: ni naš namen, da bi razdelitev sredstev v letošnjem letu kakorkoli komentirali, saj so pristojni predlog prav gotovo skrbno in temeljito prestudirali. Denarja prav gotovo za nobenega ni preveč. Sicer pa se da marsikaj narediti tudi brez njega, saj naposled še vedno znova in znova poudarjamo amaterski šport, se pravi ljubiteljstvo. Ljubiteljsko pa se lahko tudi vzgaja mlade športnike, sodeluje na športnih prireditvah in ne nazadnje tudi (tu mislimo predvsem na prostovoljno delo članov) vzdržuje športne objekte. Če tega pri naših telesnovzgojnih organizacijah ne bo, bo prav gotovo tudi denarja vedno premalo.

E. G.



TURNIR V BRASLOVČAH

Minulo soboto in nedeljo je bil v Braslovčah republiški B turnir v badmintonu. Na turnirju je sodelovalo 60 tekmovalcev in tekmovalk iz Nove Gorice, Olimpije, Ježice, Prul (Ljubljana), Planine, TNS Maribor, Branika in Braslovč. V ženski konkurenci sta tokrat presenetili igralki iz Planine, ki sta zasedli prvi dve mesti. Vrstni red ženske: 1. Golmajer, 2. Gračner (obe Planina), 3. do 4. Strniša K. (Braslovče) in Voglar (Olimpija) itd. Pri moških sta prvi dve mesti pripadli igralcema Branika iz Maribora. Vrstni red: 1. Erhatic, 2. Robnik (oba Branik), 3. do 4. Truppe (Olimpija) in Segar M. (Ježica) itd.

T. TAVCAR

Naš razgovor

INDUSTRIJA POMAGA

Sportna dejavnost v Slovenskih Konjicah je v zadnjih letih močno napredovala in dosegla samosvojs in živahnost. Nekaj več o tem nam je povedal tehnični sekretar Občinske zveze za telesno kulturo, tovariš Stane Zule, ki je eden od najbolj marljivih športnih entuziastov v Slov. Konjicah. V letih 1966 do 1968 smo zabeležili v Slov. Konjicah in v celotni občini popolno mrtvilo na polju športne dejavnosti. Rokometiški, košarkarski in nogometiški so živovarili. Toda po letu 1968 smo resno pričeli z delom na polju športne dejavnosti v šolah in polju mladini. Uspehi so se kmalu pokazali. Nekdanji pionirji so sedaj nosilci celotne športne dejavnosti. Ustanovili smo nove športne kolektive in to: nogometni klub Dravinja, Košarkarski klub Konus, judo klub Konstroj ter smučarski in šahovski klub. Skratka z zanemarja-

njem mladine smo prekinili in jo vključili v športna društva. S tem smo dosegli, da imamo trenutno kar 30 športnih društev in sekcij. Kje pa leži ključ uspehov? V prvi vrsti v pomoči, ki jo nudi industrija na področju naše občine. To je namreč takoj po spoznanju, da je naša pot pravilna, priskočila na pomoč Občinska zveza za ne more s svojimi sredstvi (50.000 — na leto) pomagati vsem. Tako je Konus prevzel pokroviteljstvo nad košarkarji, šahisti in smučarji, LIP nad nogometiški, Konstroj nad judo sekcijo ter LIP še nad smučarji. V Zrečah pa tamkajšnje športno društvo dotira Kovinska industrija Zreče, in tovarna umetnih brusov Comet. Vsa ta pomoč pa nam je omogočila, da smo priredili številna občinska prvenstva. V te igre smo vključili veliko število mladine in dosegli uspehe. Naši pionirji so v nogometu osvojili podvrzno pr-

venstvo, mladinci pa imajo to priljubljenost v prihodnjem prvenstvu. Če pa upoštevamo, da so trenerji nogometnega društva Kokalj, Benšek in Pilberšek delali brez honorarja štiri leta in da je isto v drugih društvih, potem lahko mirno zabeležimo, da ima športna dejavnost v konjiški občini velike možnosti za razvoj. Mladina je sedaj vključena v športne vrste, tekmovalci in uspehi morajo priti. To je priljubljenost naših mladih nogometištev, judoistov, košarkarjev, smučarjev in šahistov. Tako je v Slovenskih Konjicah. Industrija je tu mentor vse športne dejavnosti. Občinska zveza usmerja pravilni tok razvoja mladine in zaradi tega lahko pričakujemo še večje uspehe mladih športnikov iz tega področja. To pa je tudi ena od najboljših poti, kako se rešuje vprašanje razvoja našega mladega rodu na podeželju in mestih.

J. KUZMA

SPET MALO GOLOV



Sedemmetrovka v dežju (Foto: T. T.)

Derbi srečanje v drugi zvezni rokometni ligi med Celjem in Bosno se je odigravalo v nedeljo dopoldne na preplavljenem igrišču na Skalni kleti. Rezultat 8:5 pove, da so bili pogoji za igro precej težki. V začetku so se sicer gostje bolje znašli, vendar jim je kmalu pošla sapa in posebno v drugem polčasu so se njihovi napadaleci zaman zaganjali v tokrat rs čvrsto obrambo celjske ekipe. Celjani so v svojih strelskih sposobnostih ostali na isti ravni, kot že vsa kola v spomladanskem delu tekmovanja. No pa tokrat naj bo nizek rezultat kar opravičljiv, saj so igrali v skorajda nemogočih pogojih, ko so morali na pomoč priskočiti celo gasilci, da so sproti črpali vodo iz poplavljenega igrišča.

Ta zmaga pa Celjanom ne bo dosti pomagala v borbi za naslov prvaka v drugi zvezni ligi, saj imajo Sarajevčani le prevelik naskok.

športne vesti

KOŠARKA

CELJE : ZKK MARIBOR 72:67 (34:36) — V nadaljevanju tekmovanja v republiški ligi za Celjanje v deževnem vremenu s težavo ugurali vedečo ekipo ZKK Maribora. Mariborčani so se predstavili kot zelo dobra ekipa, Celje je sicer povedlo v prvem polčasu že z 11 korist. Tudi v nadaljevanju so gostje vodili vse do 5 minut pred točkami, vendar so jih gostje ujeli in polčas zaključili v svojo koncem, ko so domačini z nekaj zaporednimi koši Jeriča in Tonea Sagadina zanesljivo zmagali. Koše so dali: Tone Sagadin 27, Zmago Sagadin 14, Jerič 10, Miloš Sagadin 10, Pešec 4, Ramšak 2 in Divjak 2.

CELJE : INDUSTROMONTAŽA (ZAGREB) 58:92 (26:50) — V nedeljo je v Celju gostovala odlična ekipa Industromontaže iz Zagreba, pri kateri sedaj igra nekdanji igralec ljubljanske Olimpije Bassin, za goste pa je nastopil še Polanec, član Olimpije Celjani se vsled utrujenosti od neprestanega igranja tekem v zadnjem času niti mogli resnoje upirati mnogo višjim gostem.

Republiška liga — vzhod
Steklar (Rogaška Slatina) : Celje 48:77
Področna štajerska liga za mladinke
Maribor 65 : Celje 41:21
Medobčinska košarkarska liga
Sentjur : Celje »B« 59:50

JANEZ CEPIN

NOGOMET

V mariborskem Ljudskem vrtu je igral Kladiivar v nedeljo pomembno tekmo z Branikom za rezultat 1:1 ima precej zaslug celjski vratar Krušič, ki je med drugim obranil tudi eno od dveh enajstmetrovk. Po tem kolu je Kladiivar slej ko prej na osmem mestu v lestvici SNL.

Republiški selektor in trener mlade reprezentante igralcev do 21 let sta za turnir prijateljstva narodov, ki bo v Innsbrucku ob koncu tega tedna določila tudi tri Kladiivarjeve igralce Moteha, Osojnika in Bogičevica.

Republiška mladinska reprezentanca bo od 4. do 13. julija sodelovala na državnem prvenstvu mladincev v Vojvodini. V širši izbor se je uvrstilo tudi sedem Kladiivarjevih mladincev. Prva selekcijska tekma pa bo že 18. maja popoldne na Glasju.

Tekmovanje za poka, maršala Tita je na celjskem področju prišlo do četrtfinala kamor so se plasirale enajsterice Dravinje, Steklarja, Straže, Soštanja, Smartnega, Zalca in Kladiivarja.

Badiura

V conski nogometni ligi celjska predstavnika napredujeta. Olimp je zabeležil četrto zaporedno zmago. Doma je premagal močno vrsto Soštanja 5:1 (3:0). Strelici za Olimp — Murišič dva, Kostomaj, Uvabič in Mucen (avtogol), ter Tajnik za Soštanj.

Kovinar iz Stor je doma končno dobil ves izkupiček. Kljub boljši tori Bellince so zmagali domačini z rezultatom 1:0.

Vodeči Steklar pa je doma izgubil bitko za naslov prvaka, izgubil je proti Rakčičanu 2:3 in s tem odprl Kovinarju iz Maribora pot v republiško ligo. Olimp je na razpredelnici tretji, Kovinar Store četrti, Dravinja sedma in Soštanj deseti.

JK

VESTI IZ REKREACIJE

Na sindikalnem prvenstvu v nogometu sodeluje letos 21 ekip, ki tekmujejo v dveh ligah. Ker se na teh tekmah igra brez ofsajda je temu primerno tudi več golov. V drugem kolu so bili doseženi naslednji rezultati: Prva liga — Aero : Žična 6:1, Erno : Zelenarna 2:1, Zlatarna : Cinkarna 6:1, in Kovinotehna : Izletnik 6:2. Druga liga — Ingrad : Savinja 7:1, Gradis : Prosveta 6:2. Libela : Elekrosignal 6:1, Merx : Cestno podjetje 15:0 in Tehnometator : Toper 6:1.

VESTI IZ SAVINJSKE DOLINE

Zaradi poplavljenega igrišča v Braslovčah se je srečanje II. republiške odbojarske lige med TVD Partizan iz Braslovč in Metico odigralo v dvorani TVD Partizana na Polzeli Gostje so zmagali z 3:0.

Kegljači Zalca so v nadaljevanju tekmovanja celjske tekmovalne skupnosti v disciplini 8 x 200 lučajev doma premagali ekipo Topra z 7048:6383. Najboljši med posamezniki je bil žalčan Ramšak z 962 podrtimi keglji.

Pričelo se je tudi tekmovanje v občinski rokometni ligi v Zalcu. Rezultati: Zalec — SSD Prebold 17:10 Petrovče — TVD Partizan Prebold 20:17 Ostala srečanja so zaradi poplavljenih igrišč odložili.

Košarkarji Zalca so v nadaljevanju II. republiške lige vzhod premagali Torpedo iz Soštanja s 75:7 (40:38). Največ košev na tekmi je dosegel Ramšak (Zalec) 44.

T. TAVCAR

ODBOJKA

Na sindikalnem prvenstvu v odbojki ženske je končano tekmovanje v prvi ligi. Ekipa Ingrada je premagala vse nasprotnice ne da bi izgubila en sam set in tako osvojila prvo mesto. Druge so odbojkarice Zelenarne, tretja je ekipa Prosvete, četrta Topra in peta je ekipa Savinje.

Po porazu Fužinarja proti Mariboru so Celjanke ponovno posegle v borbo za republiški naslov. Tokrat so doma premagale Jesenice z rezultatom 3:4 (4, 14, 12) in prikazale zelo dobro igro. Moška vrsta je odpadla v borbi za naslov. Branik je premagal Gaberje to nedeljo v Mariboru. Rezultat 1:3.

Ostane pa jim borba za tretje mesto s Savo. Ta derby tekma bo v nedeljo dopoldne v Celju.

JK

ŠPORTNA AKTIVNOST UJV

Ob letošnjem tednu varnosti so celjski delavci Uprave javne varnosti priredili več športnih srečanj nekaterih ekip in posameznikov. Rezultati — streljanje z zračno puško: 1. UJV Celje 675 krogov, 2. PM Celje 673, 3. SO Celje 596, 4. JLA 581 — najboljši posamezniki: 1. Pečak (UJV) 243, 2. Lobrek (PM) 243, 3. Kranjc (UJV) 227. Streljanje z MK pištolo: 1. PM Celje 248, 2. UJV Celje 223, 3. JLA 171 — posamezniki: 1. Pečak 86, 2. Vranjek (PM) 84,3, 3. Lorbek 82 krogov. Kegljanje: 1. PM Velenje 138, 2. UJV Celje 126, 3. SO Celje 126, 3. SO Celje 109, 4. Novi tednik 103. Namizni tenis: 1. JLA, 2. SO Celje, 3. PM Celje. Odbojka: 1. PM Celje, 2. PM Zalec. Šah: 1. PM Celje.

STRELJANJE

Na turnirju republik v streljanju je sodeloval tudi eden od najboljših celjskih strelcev, Tone Jager. Slovenska ekipa je dosegla lep uspeh in osvojila tretje mesto za Bosno in Hercegovino ter Vojvodino. Tone Jager pa je bil z rezultatom 1107 krogov dvanajsti, to je tretji v slovenski reprezentanci.

JK

USPEH KARATEISTA

Se nedolgo tega so v Rimskih Toplicah ustanovili karate klub, ki se že udeležuje prvih tekmovanj. Tako so se pred nedavnim udeležili tudi tekmovanja za pokal mesta Maribor. Zabeležili so prvi veliki uspeh. Med tekmovalci oranžno rumenih pasov je prvo mesto na tem tekmovanju dosegel član kluba iz Rimskih Toplic Spoinček Dani, medtem ko je bil njegov klubski tovariš Miran Suhodojčan tretji. Ta uspeh bo mladim športnikom iz Rimskih Toplic gotovo dal novih vzpodbud in moči za še uspešnejše delo, ki bo rodilo nove podvige.

Z. H.

Srečanje s problemi krajevne skupnosti v Štorah

VEDO ZA UDARNIŠKO

Štore. Če izgovoriš to ime, vidiš pred seboj kupe starega železa in v tovarniški hali železarje s čeladami na glavah — Okoli hiš raste zakrnelo drevje in krmežljave cvetice — ko izveš, da ima krajevna skupnost pod okriljem še deset naselij, ki so raztresena po okoliških gričih, je malo lažje pri srcu. Veš, da ni povsod dima, nepreklicne sivine, ki lega na železarski kraj. Nimajo najčistejšega kraja, ti železarji izpod Pečovnika. Imajo pa pridne zlate roke, ki so opravile v preteklem letu natanko 8.318 ur udarniškega dela.

V večernih urah, ko je delo postorjeno, pridejo v Štore na sestanek Krajevne skupnosti člani sveta krajevne skupnosti. Povabili so me nanj in vsedli smo si nasproti: predsednik KS Franc Renčelj, tajnica Peškova ter člani sveta KS Vi. ko Krulc, Ivan Ojsteršek, Martin Senica, Andrej Krumpšek, Franc Baumgartner in Jože Novak. Vsak med njimi zastopa svoj kraj ali

mo čudi, kako lahko v današnjem času, ko govorimo o velikih investicijah, ko vlagamo denar velikokrat nepremišljeno, prevzamemo od drobnih živalic lastnosti, s katerimi tako dobro gospodarijo. Pridnost, skrb za paro vsakega dinarja, pri tem pa si na svoja pleča nalože še svoje breme. Včasih se zgodi, če občani kakšne vasi te krajevne skupnosti dobe sto tisoč dinarjev, sa-

ga praznujejo 8. maja, ko je bila uničena Himmerjeva kočna na Svetini.

Kako se jih rešiti, kako jih popravljati? To so največje skrbi, ki tarejo komisijo za komunalna dela pri KS. Letos so razpolagali s petimi milijoni dinarjev, ki naj jih razdele na 43 delovišč. Ko so delali ključ za razdelitev krajevnih cest, so upoštevali dolžino cestišča in pripravljenost ljudi, da s

Mimogrede, zvedela sem za čuden račun. V KS imajo 65 km cest, občina pa jih prizna samo 36 km. Občinska skupščina je za komunalno dejavnost dala 7.900.000 dinarjev, a sredstva se razdrobe na toliko in toliko postavk. Zato morajo člani KS sami najti rešitve in pravilne odločitve pri razdeljevanju, ker morajo upoštevati tudi ceste, ki jih imajo, pa jih na proračunski listi ni. Skoraj morajo znati čarati.

MEŠČANI BREZ PRAVIC

Ker so vestni ljudje, ki delajo na tem terenu, ker so sami navajeni na gospodarjenje in odgovornost, pričakujejo, da bodo tudi na občini razumeli njihove zahteve. Zato romajo tja prošnje, ki pa niso vedno ugodno rešene. Dvanajst je že takih, kjer za razna dela niso dobili soglasja. Prošili so na primer, da bi jim po štorskih cestah, tja do Kompol, napravili po cestah zebre, zlasti pred šolo, kjer prečkajo cesto otroci, pa so na občini v Celju prošnjo tako rešili, da so jo oddali na upravo javne varnosti, kjer niso dobili soglasja. Da to ni cesta v njihovi pristojnosti, so rekli. Plačujejo pa mestno zemljišče, torej so meščani, a brez pravic, kor so prosilili za tisto, kar meščanom pripada. Za zebre, da ne bi bili v nevarnosti njihovi otroci, ki so tudi meščani.

ŠE PEL MEL IN PRIDNOST SKOKOVH

Proti deveti je že tekla ura, pa problemov, načrtov in hotenj ni in ni bilo konca. Še so obravnavali prošnje, gasilcev iz Teharj in Kompol, debata je tekla o kulturni dejavnosti, ki je nekoliko potešila svoje zahte

ve tako, da ni več tako živahna, kot je bila včasih, ter o ostarelih kmetih, ki se težko prebijajo v svojih bajtarskih čumnatah, čeprav jim nudijo kolikor morejo, še in še... V Štorah bi imeli radi močan industrijski center v kovinarski stroki in že zbirajo sredstva zanj. Rabijo tudi nov vrtec, ki ga bodo v nekaj letih dobili, urejajo pa tudi vrtev na Teharjih.

Radi bi videli, da bi bil poravnalni svet še naprej tako agilen, kot je bil do zdaj, ko mu je uspelo rešiti čez 90 odstotkov tožb. In

žele se to, da bi še vnaprej obdržali tako zavzetega predsednika, tako požrtvovalno »mamico« Peškovo in tako pridna zakonca Skokova, ki skrbita za snago v starem železarskem mestu — Štorah.

Tako, v beležnici je iz njegovega obiska ostalo še veliko nenapisanega. Pa je pravzaprav važnejši utrip te peti tisočglave krajevne skupnosti, ki živi pomešana med seboj v slogi in prijateljstvu. Zato tudi še poznajo besedo »udarniško«, tisto, ki iz malega naredi veliko.

ZDENKA STOPAR

Zreče

MANIFESTACIJA PEVSKIH ZBOROV

Zreče, kraj ob južnem vznožju Pohorja, so bile priča velikemu kulturnemu dogodku. To lahko zapišemo iz treh vzrokov: odprli so obnovljen kulturni dom s kino-dvorano, prav v tem kraju je bilo v nedeljo, 19. maja ustanovljeno medobčinsko pevsko združenje in končno, tu se je zbralo 18 pevskih zborov iz konjiške, celjske, mozirske, velenjske, žalske, šmarske, šentjurske in laške občine.

S skupnimi močmi in finančnimi prispevki so obnovili tamkajšnji kulturni dom in s tem postavili temelj za nadaljnje možnosti kulturno prosvetne dejavnosti amaterskih skupin ter gostovanja poklicnih kulturnih organizacij. Kraj je izrazito povezan z njihovo industrijo, le-ta pa se zaveda, da je treba nuditi delovnemu človeku še nekaj več kot vsakdanji kruh. Direktor Kovaške industrije dipl. ing. Marjan Osolc je v svojem otvoritvenem govoru med drugim dejal:

»Zadovoljen in ponosen sem, da lahko pozdravim pevske zборе s širše celjske regije na Medobčinskem pevskem srečanju. Zavedamo se, da je treba delovnim ljudem, poleg življenjskih pogojev, nuditi tudi možnosti, da se kulturno udeležujejo in da jim približamo

kulturne dobrine prejšnje in sedanje dobe. Vedno bomo rabimo, pa tudi pri kovaškem kladivu, ljudi, ki so izobraženi in kulturno razgledani.«

Resnično lep primer povezanosti gospodarske organizacije s kulturo! Konrad Šodan, predsednik občinskega sveta ZKPO Slov. Konjice, se je zahvalil vsem, ki so kakoli prispevali k obnovi, zlasti še tajniku Krajevne skupnosti in zborovodji Vlado Mohoriču.

Kljub slabemu vremenu se je že ob 10. uri zbralo več kot 50 zborovodij in delegatov zborov na ustanovnem občnem zboru Združenja pevskih zborov. Po sprejetju ustanovnih dokumentov so izvolili tudi organ združenja, ki bo imelo svoj sedež v Celju, za prvega predsednika pa glasbenega pedagoga iz Celja Edvarda Goršiča.

Popoldanski nastop je kljub velikemu številu nastopajočih zborov nadvse uspešen. Vsak zbor je zapel po dve pesmi, kar pa je bilo po mnenju nekaterih strokovnjakov veliko premalo, če bi želeli spoznati prav vrednost nastopajočih zborov. Vsem zborom je pokrovitelj izročil spominska darila.

STEFAN ZVIŽEL



V počastitev krajevnega praznika v preteklem tednu so v Štorah odprli novo igrišče.

svojo organizacijo, zato se nakopiči problemov še in še. V družinski vasi imajo težave gasilci, na Teharjih jih občinski forumi niso seznanili z traso nove ceste, predlog za dodelitev finančnih sredstev za vzdrževanje krajevnih cest je bil povsod živahno sprejet in potrjen.

Pred vse te probleme, ki jih ne bi zmanjkalo tja do poznih ur večera, je bil postavljen svet KS, ki se je takrat sestal na svoji sedemnajsti seji. To je odbor pridnih mravelj in človek se sa-

mi zbero še toliko ali pa več, temu dodajo še neprešteto kopico udarniških ur in cesta je nared.

CESTE, CESTE, CESTE...

Ko hvalim, preskakujem misli in pozabim povedati, da so prav na tej seji pregledali račune za lansko leto in obravnavali načrt za prihodnje. Pa še uspeli krajevni praznik so omenili, ki

svojimi sredstvi in delom pomagajo. Videla sem, ko so delili denar za ceste na Bukovžlak, proti Teharjem, za desni odcep proti Deželaku, itd., 43 cestnih odsekov, da je bil največji prispevek KS dva stara milijona, najmanjši pa 400.000 din. Ostalo bodo zbrali vaščani sami. Mnenje članov sveta je bilo pri razdelitvi enoto in samo to so želeli vedeti, kdaj bodo s predlogom seznanjeni vaščani posameznih vasi, ki bodo na zboru občanov potrdili razdelitveni ključ.

naredim, da bi bila lepo urejena in da bi imela lepe, dolge nohte, kar je moja velika želja?

DRAGA SUZANA,

grizenje nohtov je posledica notranje stiske ali na kratko nerazumevanje. Sem spada še sesanje palca, vrtnanje v nos in praskanje po glavi. Kadar je človeku težko, si izbere eno zgornjih navad, da lažje premosti notranjo stisko. Tistih lepih dolgih nohtov, ki si jih ti tako želiš. Da pa boš to željo uresničila, boš morala začeti z vzgojo lastne volje, kar pa ni od muh. Premagati se boš moralax in to takrat, ko ti bo najtežje, ter vzdržati. Ko boš to nekajkrat naredila, nadaljna pot ne bo več težka. Otrokom, ki so včasih to delali, so prstke pomakali v pelinov čaj, ti si pa že prevelika, da bi ti to svetovala, pa še zastarela srednjeverska metoda je to. Zato ti ne preostane drugega kot le voljo v roke! In ne jo izpustiti. Vztrajati moraš tako dolgo, dokler se ne boš čisto odvadila te grde razvade. Medtem ti bodo zrastle nohti in tvoja velika želja bo uresničena.

NATASA

med štirimi očmi

ŽIVA MLADA ŽENA

Imam mlajšo ženo in res živo in ji ne morem nuditi dovolj ljubezenskih iger, zato se z dneva v dan z njo slabše razumem. Prepričan sem, da ni drugega vzroka za povod prepira, kot je to. Vprašujem vas, ali obstaja v današnjem času kakšna možnost, ki bi pripomogla k našim sporazumu? Morda samo ločitev?

Zaskrbljeni mož

Spoštovani,

če vaše vprašanje še tako tehtam, ne vidim vzroka za vaš nesporazum z ženo ravno v tem, ker je ona mlada, vi pa žal, ne poveste, koliko ste stari. Niste jasno napisali, ali vam zmanjka moči, ali ne poznate ljubezenske »tehnike«. Če se z vami dogaja prvo, je to težje kot drugo,

ker ljubezenskih iger se da učiti, pa tudi v primeru vaše spolne nemoči se da še kaj ukreniti, če niste prestari. Imamo zato tudi še zdravila, največ pa bo pripomogla vaša dobra volja in želja, da ženi želite ustreči.

Pa ste kdaj pomislili, da utegne biti vzrok vašega nesporazuma tudi drugje? Če ga boste odkrili, najprej tega pozdravite, pa bo že moralo boljše. Oglasite se še na vsak način, pa bolj podrobneje opišite vaše stanje, koliko ste stari itd.

Nataša

NOHTE GRIZEM

Vedno si pogrizem vse nohte, čeprav me od tega vsi zavračajo in tudi sama bi imela rada lepe, dolge nohte, ki so ponos vsakega mladega dekleta. Stara sem 15 let. Kaj naj

ženin vsakdan

MINI, LADY - MINI, MIDI IN MAXI

Ko je mini moda pred leti začela svoj zmagoviti pohod po svetu so se tekstilci prijeleli za glavo. Za obleko je bilo potrebno hudo malo blaga, to pa ni obetalo nič dobrega. Modni kreatorji so poskušali napako popraviti z midi in maxi modo, toda mini se je tako močno ukoreninila, da ga ni bilo mogoče več izrinuti. Danes so, kot nikoli prej, v modi štiri dolžine: mini, lady—mini, midi in maxi.

Zadovoljne smo torej lahko vse: majhne, velike, z lepimi in manj lepimi nogami. Moda je postala naklonjena vsem. Mlade bodo nosile mini in maxi, starejše se bodo najbrž odločile za lady—mini in midi.

Če nam niso všeč pike, se bomo oblekle v črte, morda nam bo všeč karo, najbolj pa je v modi cvetje.

Da, letos je moda res širokosrajna.



Se vedo je zelo cenjen tudi platno v safari stilu. Obeta se nam zares pestro modno poletje.

Majda

S KREDITOM
NAJCENEJE
GRE

BREZ
POROKOV
ENOSTAVNO IN HITRO
NAJETJE KREDITA

V VSEH

PRODAJALNAH



T **TEHNO-MERCATOR**
CELJE

Otroško varstvo

O OSKRBNINAH

Na zadnji skupščini temeljne skupnosti otroškega varstva, kjer je bil podan zaključni račun sklada in akcijski program za leto 1972, ni bil sprejet trajen sklep o oskrbninah v vzgojno varstvenih ustanovah. V razpravi so se domenili, ker so bila mnenja različna, da naredi še nekaj predlogov in obrazložitve, vse skupaj pa dajo v razpravo gospodarskim organizacijam ter družbenopolitičnim organizacijam. Skrbno bodo pretehtali vsako mnenje in sprejeli najbolj objektivnega.

Izvršni odbor temeljne skupnosti otroškega varstva v Celju je na predlog republiške skupnosti sprejel že v lanskem letu izhodišča diferenciranih oskrbnin v vzgojno varstvenih zavodih. Podan je bil tudi predlog, da naj bi bila temeljna skupnost otroškega varstva pobudnik za sklenitev družbenega dogovora v občini. Sklep o diferenciranih oskrbninah je bil sprejet v občini že 1968. leta. Ta velja še danes in po teh kriterijah so bili oproščeni plačevanja oskrbnin tisti starši, ki so imeli dohodek na osebo v družini pod 30.000 starih dinarjev. Polne materialne stroške pa so plačevali starši (za enega otroka je to zneslo 15.600 dinarjev), ki so imeli osebni dohodek na družinskega člana nad 100.000 dinarjev. Starši so poleg materialnih stroškov plačevali tudi stroške prehrane. Ker so se pa v letošnjem letu ekonomske cene močno zvišale, je prišlo tudi do predloga o višji ceni oskrbnega dne ter določitvi

enotne metode za oblikovanje strukture oskrbnega dne. Anketa je pokazala, da so bili kriteriji v vzgojno varstvenih domovih različni in tako tudi stroški. Zaradi različnih mnenj se je izoblikovalo stališče, da bi bilo treba korigirati kriterije za plačevanje prispevkov staršev. Tako, da bi znižali prispevke za otroke družinam z nižjimi osebnimi dohodki, nekoliko pa zvišali družinam z visokimi, ki so dobro materialno situirani. Pri tem naj bi upoštevali obojestransko zaposlenost staršev in posebej še mater samohranilk, socialne probleme v družini, otrokov psihični in telesni razvoj, vzgojno

ogroženost otroka, stanovanjske in zdravstvene razmere v družini.

Vzgojno varstveni zavodi naj bi pri tem najvestneje sodelovali z organizacijami v krajevnih skupnostih, ki razmere v družini najbolj poznajo. Pri odmeri oskrbnine morajo zavodi poleg dohodkov na družinskega člana upoštevati še druge okoliščine, ki vplivajo na materialno stanje družine.

Izvršni odbor temeljne skupnosti otroškega varstva v Celju je tako pripravil na priporočilo republiškega odbora progresivno lestvico prispevka staršev na ekonomsko ceno v vzgojno varstvenih zavodih. Tako naj bi starši z manj kot 30.000 dinarji na družinskega člana ne plačevali nič, najvišji prispevek staršev pa bi znašal okoli 35.000 dinarjev, to se pravi 100 odstotna ekonomska cena za tiste starše, ki imajo mesečni dohodek na družinskega člana preko 180.000 dinarjev.

Ker so bile pripombe na zadnji seji skupščine temeljne izobraževalne skupnosti prav glede plačevanja oskrbnin in niso bili enotnega mnenja, so enoglasno sprejeli sklep, da se o tem seznanijo odgovorne družbe ter gospodarske službe, podjetja in kolektive, kjer so prizadeti starši ter se da predlog v javno razpravo.

Z. STOPAR

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

RADIO
Celje

202 m in 97 MG0

O delavnikih začete oddaje ob 16.00 s poročili in reanimatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni gigobus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek oddaje ob delavnikih ob 18.00 uri.

Cetrtek, 18. maja: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, 17.45 — melodije Georga Gershwina.

Petek, 19. maja: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — mislinska revija pevskih zborov: otroška zborov glasbene šole in II. osnovne šole Celje

Sobota, 20. maja: 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 21. maja: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnomicatorjevo sporočilo, 11.03 — J. Volfgang Tito in naš praznik, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni gigobus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.40 — mladci o Titu, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — konec oddaje.

Ponedeljek, 22. maja: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 23. maja: 17.30 — torkova reportaža, Milenko Strašek: Mladost v maju, 17.45 — domači ansambli: Oto Rom.

Sreda, 24. maja: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: Risto Savin.

Ljubljana

Petek, 19. maja: 8.10 Glasbena matineja, 9.35 Od melodije do melodije, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Janez Tišovšek Skodljičev in boleznin na iglastem drevju, 12.40 Z domačimi ansambli in godci, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Napotki za turiste, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 Človek in zdravje, 17.20 Operni koncert, 18.15 »Signalis«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Borisa Franka, 20.00 Naj narodi pojo... 21.15 Oddaja o morju in pomorskih 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 20. MAJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Andrej Praprotnik: O neki

kaktej, 12.40 »Po domačes«, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 Gremo v kino, 18.15 Iz opernega sveta, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Vilja Petriča, 20.00 Spoznavajmo svet in domovino, 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 21. MAJA: 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Veseli tobogan, 9.05 Koncert iz naših krajev, 10.05 Se pomnite, tovariši... Ivan Jan: »Tito, komandant JLA«, 10.25 Pesni borbe in dela, 11.00 Premos prireditve »Srečanje mladine v Kumrovcu«, 13.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.05 Iz opernega sveta, 16.00 Radijska igra — Vjekoslav Kaleb: »Čudoviti prabi«, 17.05 Nedeljsko športno popoldne, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 Melodije za lahko noč.

PONEDELJEK, 22. MAJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Cicibanov svet, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Franjo Japelc: Malo znane, a razširjene pričbe v naših sadovnjakih in vinogradih, 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne, 18.35 Interna 469, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Feniks, 20.00 Predstavljamo vam opero »Vojna v domači hiši«, 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 23. MAJA: 8.10 Operna matineja, 9.35 Slovenske narodne pesmi, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Viad Martelanc: Izkusnje pri prestavljanju, 12.40 Z domačimi ansambli in godci, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ljubljanskim jazz ansambli, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 »V nove zarje...«, 17.30 Drago Košmrič: »Tito — državni svetec«, 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Franca Miheliča, 20.00 Prodajalna melodij, 22.15 Pri skladatelju Pavletu Merkuju

SREDA, 24. MAJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.25 Z ansambli Mojmir Sepeta, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Stane Marovt: Nasvet za zrejo telet, 12.40 Od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Izseljenki zbori pojo, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 Iz slovenske orkestralne glasbe, 18.15 Povezke Jurata Robežnika, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Simfonični

orkester RTV Ljubljana, 22.15 S festivalov jazz.

CETRTEK, 25. MAJA: 8.10 Operna matineja, 9.35 Pesmi in pleši jugoslovanskih narodov, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Lojze Habjan — Načini operacije za zrejo telet in za pitanje mlade govedi, 12.40 Igrajo pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pesen iz mladih grl, 14.30 Z ansambli Jožeta Privška, 16.00 »Vrtljaks«, 17.10 Posebna oddaja — Zvone Kršinič: Titova zgodovinska pot, 18.30 Iz katetne produkcije RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Jožeta Privška, 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov, 21.40 Glasbeni nokturno, 22.15 Sobotni češki skladatelji.

TV spored

NEDELJA, 21. maja
18.00 ELIZABETA ANGLESKA — oavni film (Ljubljana)
19.25 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.30 HUMORISTICNA ODDAJA — (Zagreb)
21.20 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zagreb)
21.35 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.50 POROCILA (Ljubljana)
PONEDELJEK, 22. maja
17.45 I. Rosić: RIKI — V. del (Ljubljana)
18.05 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SEŠT SREČANJ Z BARKERJEM — serijski film (Ljubljana)

18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 MLADI ZA MLADE (Zagreb)
19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.35 MONITOR (Ljubljana)
21.35 DIAGONALE (Ljubljana)
22.35 POROCILA (Ljubljana)

TOREK, 23. maja
17.45 KROJACEK HLACEK — I. del (Ljubljana)
18.00 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 OPATLJA Z NASIMI PEVCI — barvna oddaja (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 VDOR V GLOBINO MOZGAN (Ljubljana)
19.30 HURA EXPERIMENT — PETA PRSTI, CELI KRAK — kratka filma (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.35 DESANT NA DRVAR — jugoslovanski film (Ljubljana)
22.00 GLASBENA ODDAJA (Ljubljana)
POROCILA (Ljubljana)
SREDA, 24. maja
18.30 DON KIHOT — serijski film (Ljubljana)

18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 OD FILMA DO FILMA (Ljubljana)
19.20 S KAMERO PO SVETU: Ljudstvo, ki izumira (Avstralija) (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.40 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.45 ODDAJA O TITU (Ljubljana)
21.45 NOGOMET GLASGOW: DINAMO (Moskva) — posnetek (Ljubljana)
23.15 POROCILA (Ljubljana)
CETRTEK, 25. maja
17.50 OBZORNIK (Ljubljana)
18.05 BOJ ZA OBSTANEK — barvni film (Ljubljana)
18.30 MOZAIK (Ljubljana)
18.35 CIVILIZACIJA — barvna oddaja (Ljubljana)
19.25 CIKCAK (Ljubljana)
19.35 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.00 PROSLAVA OB DNEVU

MLADOSTI — prenos (Beograd, Ljubljana)
21.30 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
21.35 CETRTKOVI RAZGLEDI — (Ljubljana)
22.35 POROCILA (Ljubljana)
PETEK, 26. maja
18.10 OBZORNIK (Ljubljana)
18.25 GLASBA IZ STUDIA B — barvna oddaja (Ljubljana)
18.45 GOSPODINJSKI PRIPOMOCKI — Termoakumulacijske peči (Ljubljana)
18.55 EKONOMSKO IZRAZOSLOVJE — Retencija (Ljubljana)
19.00 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3 — 2 — 1 (Ljubljana)
20.35 FRANCH CAN-CAN, francoski film (Ljubljana)
22.00 NOGOMET ZRN: SZ — posnetek iz Münchna (Ljubljana)

23.30 POROCILA (Ljubljana)
23.35 POKAL PEVCEV — posnetek (Ljubljana)
SOBOTA, 27. maja
18.05 OBZORNIK (Ljubljana)
18.20 DISNEYEV SVET — film (Ljubljana)
19.10 MOZAIK (Ljubljana)
19.15 HUMORISTICNA ODDAJA (Beograd)
19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.35 PESEM PO STAREM, PESEM PO NOVEM (Ljubljana)
21.05 ITALJANSKI GOSTJE V O PATIJI (Ljubljana)
21.35 NA POTI K ZVEZDAM — (Ljubljana)
22.00 TEKMECA — serijski film (Ljubljana)
22.50 TV KAZIPOT (Ljubljana)
23.10 POROCILA (Ljubljana)

POSLUŠATE IZ NAJRAJŠE

Ljubitelji prijetnih zabavnih melodij, pozdravljeni!
Dolžni smo vam sporočiti, kako je poteklo zrebanje, oziroma kdo sta srečna dobitnika »Tehno-mercatorjeve« plošče. Seveda smo naš »bobena« tokrat zavrteli dvakrat; srečna dobitnika pa sta:
1. Marjetica Nosan, Ljubljana, Tabor 9,
2. Jakob Korošec, Vojkova 1 Celje
Iskreno čestitamo, naročnici za ploščo bomo poslali po pošti. Tudi minuli teden ste pridno kupovali plošče in težko bi rekli, da niste pri tem imeli veliko okusa. Za današnje lestvico smo poiskali podatke v »Tehno-mercatorjevih« trgovinah ELEKTRO, RADIO in v VELEBLAGOVNICI »T«, ter tako sestavili naslednjo POP LESTVICO »T«:

1. DORBI PERUZOVIČ
2. VIS STRANCI
3. NADA KNEZEVIČ
4. VIS INDEXI
5. PLAVE ZVIJEZDE
6. KORNJI GRUPA
7. ZORAN MILVOJEVIČ
8. ELVI SPRESLEY
9. MARIO CAPUANO
10. CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL

UPAMTI TO
NESRETNJA LJUBAV
MOJA LUDA GLAVA
SVE OVE GODINE
RANJENO SRCE
POGLEDAJ U NEBO
NE PRICAJ MAMI
HEART OF ROME
HE'S GONNA STEP ON YOU AGAIN
DOOR TO DOOR

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: »Veleblagovnica »T«, »Elektro«, »Radio« (Ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede, 24. maja do 12.00 na naslov »Novi tednik« Gregorčičeva ulica 5, Celje.

UTAJA DAVKA, PODKUPOVANJE

KAJ VSE JE MOGOČE, ČE JE CLOVEK IZNAJDLJIV IN NAJDE LUKNJE TAM, KJER NE BI SMELE BITI — BAGRI, JAHTA, GOSTINSKI LOKAL, SERVIS IN SE MARSIKAJ

Pretekli teden so pred preovalnega sodnika v Celju vedli 44-letnega ANTONA KAVČIČA. Njegove generalni so pravzaprav zelo zapletene. Stalno bivališče bi naj imel v Celju, kjer se ni odjavil začasno pa v Sentjurju. Ima tudi prijavljeno obrt. Njega pa še v Zvezni republiki Nemčiji, katere državljan je, hkrati pa je ohranil tudi poslovansko državljanstvo. Poslovni sodnik je odredil, da per Kavčiča pripor zaradi utaje davkov. Zgodba je izredno zapletena in je vsem možno, da celoten občic se dolgo ne bo odmoval, čeprav so delavcem upravne varnosti v Celju pričeli na pomoč še ljudje publiškega inšpektorata za znanje in inšpektorata SDK. Najpaj s tem pa nima celotnega zadeva samo značaja različnejših kršitev, temveč mnogo misliti tudi o tem, kako je mogoče tako izkoristiti zakone, ugodnosti in še marsikaj drugega. Morda bi lahko celo dejali, da bo tralo še najmanj mesec dni, preden bodo vse stvari popolnoma jasne.

Leta 1967 je Kavčič zaposlil pri šentjurski občinski skupščini za obrtno dovoljenje za opravljanje uslug z gradbenimi stroji. Dovoljenje je dobil. Svojo dejavnost je opravljal predvsem s cestnimi podjetji. Tako je tudi lastnik treh bagrov — nakladalcev, ki so dijo v mehanizacijo celjskega Cestnega podjetja. Vendar je samo en bager zapisan na njegovo ime. »Opravljanje uslug« je razširil tudi na Istro, kjer je sodeloval predvsem z gradbenimi podjetji Novi grad, Umag in Buje. Kavčič je tedaj verjetno ugotovil, da mu posel dobro cvete in je zato zaprosil jese niško carinarnico, da mu dovolijo uvoz gradbenih strojev za približno 170 milijonov starih dinarjev. Prošnja je bil potrebna zato, ker je lahko kot povratnik iz tujine — tu je bil več kot deset let — uvozil stroje brez carine. Kot vzrok je navedel, da ni rad v Sentjurju odprl obrt. Prošnja je bila podana lani, obrt pa je v resnici imel že prej.

kadar je bilo treba narediti obračune. Na dosedaj še nepojasnen način je prispela tudi jahta — na njegovo ime seveda. Preverjanje njegovih davčnih napovedi in poslovne do-

kumentacije je pokazalo, da je imel na hrbtni strani računov žig iz Sentjurja, vendar računi niso bili uvedeni v davčno kartoreko. Tako je bil njegov dohodek seveda v resnici prikazan kot mnogo manjši, sam pa je lahko brezskrbno izstavljal račune podjetjem, saj je bil na hrbtni strani teh računov pravljen žig. Pri tem je sodeloval z uslužbenko davčne uprave

v Sentjurju Alenko Pepelnjak, za katero sumijo, da jo je podkupil. Kolikšna je vrednost njegovega premoženja v gradbenih strojih in napravah ni znano, vsekakor pa ne more biti majhna. Poleg tega je v Medvodan gradil še nov gostinski lokal, v Sentjurju pa je zaprosil za gradbeno dovoljenje, da bi odprl svoj servis za stroje.

Teško bi kakorkoli komentirali celotno Kavčičevo dejavnost, vendar lahko zapišemo, da je bila to prej izposojevalnica strojev kot obrt in da je pri vsej zadevi šlo za »najemniške odnose«. Vse to pa pomeni, da bi bil davek na njegovo dejavnost mnogo višji. Kavčiča sumijo, da je utajil nekaj starih milijonov davka. M. SENICAR

IZHLAPELA BENCIN IN DENAR

SUM PONEVERBE ZA 117.855 DINARJEV V PETROL! — KOPIJE JE UNICEVAL, DENAR ZA BENCINSKE BONE PA VTKAK V ZEP

BENCIN IZHLAPEL ...

Prav je, da si ljudje zaupamo med seboj, vendar je večsih že takšno zaupanje marsikoga precej stalo. Tako je bilo pred kratkim tudi s podjetjem PETROL v Celju. Drugače si vsaj ne moremo razlagati, kako se je zgodilo, da je enainštiridesetletni MILAN TOPLIŠEK, doma iz Laškega, referent za prodajo na debelo, osumljen, da je poneveril 117.855 novih dinarjev, kar je nekaj več kot enajst milijonov starih dinarjev. Če je celotna zadeva trajala resnično tako dolgo, kot menijo na celjski Upravi javne varnosti,

potem je čudno, da niso pri Petrolu vsega odkrili že prej, saj vendar imamo v vseh podjetjih vsakoletne inventure.

UKRADENI BONI?

Milan Toplišek je pri Petrolu delal z boni za bencin, katere je prodajal zasebnim obrtnikom in seveda tudi delovnim organizacijam. Začudenje, ko so februarje letos pri kontroli ugotovili, da manjka 117.855 dinarjev, je bilo veliko. Prav tako kot vsota. Osumljeni Toplišek se je najprej izgovarjal na alkohol.

Tako je povedal, da se je v začetku februarja s prijatelji odpravil na planinsko koč nad Hrastnikom. V avtomobilu je imel tudi vrečo z bencinskimi boni. Namreč, Toplišek je dejal, da je bone peljal domov zaradi sortiranja po njihovi vrednosti. Doma je imel mir, v službi pa je bil preveč zaposlen. Čeprav je hotel dopovedati, da nima navade popivati, se je v koči baje napil do nezavesti in se pozneje ni spomnil niti tega, kako je prišel domov. Ko se je naslednji dan vrnil v službo, je opazil, da je vrečka z boni izginila. Tako je hotel dopovedati, da mu jo je nekdo ukradel, ko je bil sam popolnoma vinjen.

bi bilo to z rednimi mesečnimi prejemki dokaj težko. Preiskava je preštudirala precej možnosti, kako je prišlo do tolikšnega prumanjkljaja, dokler končno niso ugotovili pravega sistema. Da so to odkrili, so morali preveriti račune za bencin preko sto zasebnim avtoprevoznikom v bližnji in daljni okolici Celja. Toplišek je prodal bone zasebnemu avtoprevozniku in mu izstavil originalen račun, kopijo pa seveda zadržal za dokumentacijo v podjetju. Ko je prodal bencin delovni organizaciji, je na tekočo številko računa zapisal enako številko kot na račun zasebnika. Nato je kopijo računa zasebniku uničil, denar pa vtaknil v žep. Kot smo izvedeli, je bilo takšnih računov, katerih kopij niso našli v podjetju, za približno 6 starih milijonov. Razlika do enajst še ni pojasnjena in se bo z njo verjetno še morala ukvarjati preiskava. M. Seničar

SLIKOVNA KRIŽANKA

		DIH	BERAČ	NEDELAVEN	MILAN NOGOM MOSTVO	FRANC FILOZOF
		HRVASKA REVIJA	MOZ SOFIJE LOREN (CARLO)			
		VASTA POSODE	IZRASTEK NA GLAVI	ORANJE		

mali oglasi

PRODAM

PRODAM prikolico za osebni avto. Polajžer Adolf, Kompolje 107, Store.

MOTOR BMW 250 cm prodam. Anton Krajnc, Brstnik 13, Laško.

NOVOZGRAJENO hišo in nekaj zemlje v bližini Celja prodam. Zepina 14 a Skofja vas.

HISO s komfortnim stanovanjem v Sentjurju primerno za vikend ugodno prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

POSESTVO — malo, hišo in gospodarsko poslopje ugodno prodam. Pesjak Ludvik, Povšnica 12, Laško.

POCENI prodam motorno kolo Sava 175 sport Antloga Franc, Mala Pirešica 12, Petrovče.

STIRI kompletne kolesa za fiat 1300 ugodno prodam. Kisovar, Zalec, Slandrov trg 39 a

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Sumej »Aurea« — Stanetova 22 b, tel.: 31-06 od 6. do 14. ure.

PRODAM bika — 6 mesecev, teličko staro 12 mesecev in kompletno os s kolesmi in

zavorami 16 col za lahko prikolico za traktor »Pokvalija«. Košec Rudi, Glinško 7 a, Ljubčna.

PRODAM mlin (žrnjle) premer kamnov 18 col (nov). Gorišek Matevž, Goričica 20, Sentjur pri Celju.

MOSKO sivo dvokolo »Roga« prodam. Ilvar, Celje — Copena 11 a — Otok

KOSILNICO za Ferguson in ozki Steyer hmeljski kultivator prodam. Kok Ferdo, Grajska vas Gomilsko.

FIAT 750 in obračalnik »Sonce« ugodno prodam. Serdoner Ivan, Zg. Grušoviče 25, Sempeter.

PRODAM pralni stroj Candy Misura 3 kg in hladilnik Himo. Cafuta, Celje, Trubarjeva 2.

POCENI prodam čevljarški šivalni stroj — cilinder — »Singer«, Kramar Anton, Trnovlje 250 (Gaj), Celje.

PRODAM ročni voziček, okna in vrata. Bincl Franc, Skofja vas 68, Celje.

PRODAM malo rabljeno pohištvo za dnevno sobo uporabno tudi za spalnico (dva kavča). Ogled po 18. uri, Rajej, Frankolovskih žrtev 28.

STARINSKO dobro ohranjeno črno jedilnico prodam. Vprašati Novak, Laško, Kidričeva 19 ali telefonsko Celje 23-34 int. 90.

PRODAM hišo z bifejem ob slovenski obali. Ponudbe pod »Pirana«.

UGODNO prodam neregistriran avto IMV Kurir, letnik 1964 v voznem stanju. Ogled ob nedeljah popoldan. Zeleznik Frankolovo.

PRODAM vseljivo sobo 26 kv. m in drvarnico v bližini bivše gostilne Seligo. Podgorški Anica, Celje — Kočevarjeva 4a. Ogled sobe vsak dan.

PRODAM dobro ohranjen moped Kolibri T12 po ugodni ceni. Zabukošek Franc, Novo Celje, Zalec.

PRODAM dobro ohranjen

otroški športni voziček — Grabner, Griže 116.

DOBRO ohranjeno pomivalno omarico — ultrapas — prodam Višnar Anton, Na reburu 13, Celje.

KUPIM

KUPIM divan — lahko precej rabljen. Novak Oto, Celje, Skalna klet Vilharjeva 4.

KUPIM vzdljiv štedilnik — nerjaveč — na dve plošči in pol ali tri proti plačilu ali zamenjati za kmečki pridelek. Zorko Alojz, Olešče 52, Laško

STANOVANJE

ISCEM opremljeno sobo v bližnji okolici Celja. Ponudbe pod »Poštena«.

ENOSOBNO stanovanje s kopalnico in straniščem ter ločeno sobo s posebnim vodom zamenjam za dvosobno stanovanje. Robert Cvek, Cuprijska 11 Celje.

DVE dekleti sprejemam na stanovanje. Kovinarska 10.

MLAD zakonski par brez otrok nujno išče manjše stanovanje po možnosti v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Nagrada zagotovljena«.

OPREMLJENO sobo in kuhinjo s posebnim vodom na lepem kraju v Celju oddam za posojilo ali vplačilo najemnine v naprej eni ali dvema solidnima dekletoma — uslužbenkama. Ponudbe pod »Stanovanje«.

ZDRAVNIK z ženo išče opremljeno garsonjero ali sobo s souporabo kuhinje in kopalnice za dve leti v Celju ali Laškem. Ponudbe pod šifro »Zdravnika«.

BREZOBRESTNO — posojilo nudim ali plačam enoletno najemnino vnaprej za prazno sobo. Ponudbe pod »Celje«.

DVE sobi in kuhinjo — prazno — oddam v mestu proti plačilu najemnine za pet let vnaprej. Ponudbe pod »Pet let«.

ZAKONSKI par brez otrok išče opremljeno sobo ali garsonjero s čajno kuhinjo za eno leto. Možen dober sporazum. Ponudbe pod »Beograda«.

ZAJOBLITEV

PODJETJE Koteks-Tobus Odkupna postaja Celje, Cesta v Trnovlje 19 sprejme takoj delavca za skladiščna dela pri surovih kožah. Interesenti naj se zglasijo na gornji naslov.

PRODAJALNA z obutvijo srejnje v zaposlitev z delnim delovnim časom KV prodajalca (prodajalko) in NK delavca (delavko) v starosti od 20 do 40 let za čiščenje in skladiščna dela. Plača po učinku. Ponudbe pod »131«.

ISCEM samostojno frizerko za v Ljubljano. Vprašati pri F. Lipovšek Celje Ribarjeva 1.

PLETILSKO vajenka sprejme

Jančič Marija, pletilja Celje, Partizanska 29.

V DOPOLDANSKEM času ali ves dan sprejemam avtoelektričarska, električarska ali kakšna druga dela za dobo treh mesecev. Tratnik, Na reburu 6, Celje (Aljažev hrib)

RAZNO

PREKLICUJEM žaljive besede, ki sem jih izrekla zoper Marijo Maček iz Vranskega. Robnik Ivanka, Vransko 114.

ZIDARJI POZOR! Tistemu, ki prevzame delo hiše 10 x 10 m do strehe, dam v last več parcel za vikende pol ure

od Sentjurja. Cater Ivan, Sentjur 97.

SPREJMEM vsa zidarska dela z materialom ali brez. Ponudbe pod »Zidar z mehničarskimi znanjema«.

OBVESCAM stranke, da izdelujem nagrobne spomenike iz naravnega in umetnega kamna ter jih imam tudi na zalogo po izbiri po konkretnih cenah in se priporočam. Vrečko Edi, Karnosek — Kovinska ulica — Krožna pot 8, Gaberje, Celje.

Društvo stenografov in stenografice Celje prireja s študentsko knjižnico v Celju od 19. maja do 9. junija 1972 študentsko razstavo v Studijski knjižnici v Celju. Vabljeni na obisk.

Z DE V TOKIO

List DELAVSKA ENOTNOST praznuje 20. novembra letos svojo tridesetletnico. Tudi Vi se uvrstite v krog njenih prijateljev, postanite bralec našega tednika, naročite se nanj! Delavska enotnost — zanesljivo najcenejši tednik na tržišču.

Razen tega, da Vas Delavska enotnost vsak teden sproti seznanja z aktualnimi dogajanjmi v vašem podjetju, vašem kolektivu, vašem kraju, v vaši organizaciji, v vaši občini — VAS VSAK MESEČ TUDI NAGRADI.

V jubilejnem tridesetem letu smo v uredništvu Delavske enotnosti namestili dva bobna sreče in ju napolnili z bogatimi nagradami. Prvi boben sreče je namenjen našim novim in starim naročnikom, ki so poravnali naročnino za Delavsko enotnost za prihodnjih 12 mesecev. Drugi boben sreče pa je rezerviran za vse, ki zbirajo nove naročnike na naš list. Vsak, ki zbere med svojimi sodelavci, prijatelji ali znanci pet novih naročnikov, bo vsakokrat prejel bogato knjižno nagrado, hkrati pa kupon za nagradno žrebanje.

Kmalu se bosta že v tretje zavrtela naša bobna sreče! Čakajo Vas bogate nagrade. Bi morda želeli z Delavsko enotnostjo v Tokio? Sodelujte v naših nagradnih žrebanjih, tudi VI POSTANITE PRIJATELJ DELAVSKE ENOTNOSTI, ki izhaja že trideset let.



SEDAJ JE ČAS...

za izbiro
kopalnih oblek
in potrebščin
za letovanje

VELEBLAGOVNICA
TOKIO
CELJE



slovenija avto

fiat

POD TO STREHO BOSTE
KUPILI VAŠE VOZILO
IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

— avtomobili: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU

— rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU in ŠKODA

— rezervni deli za kolesa in motorje

— avtoelektrični material

— akumulatorji in avto gumice

— skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

nuVan
CIBA-GEIGY

Za učinkovito uničevanje mrčesa

CIBA-GEIGY ZLATOROG

VZEMITE NAJBOLJŠE

merx
kava zlata
kava

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VASA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili ooste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka s tem, da sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehnicami bodo nagradjeni le tisti izrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri!

In še posebne nagrade za nove naročnike za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebne nagrade — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce!

In še 125 knjižnih nagrad NT.

Pa ne, da se že pripravljate na dopust? Nekako manj kuponov prihaja v uredništvo in povrh so med njimi predvsem naši stalni igralci. Zato ni čudno, da nekatere sreča večkrat obišče. Nikar ne odnehajte! Vse je že pripravljeno, da vključimo v nagradno igro tudi Keramično industrijo Liboje. Tako boste lahko vsak teden prejeli res lepe nagrade dveh znanih podjetij. Zato, le potrudite se!

Sedaj pa vabimo Mozirčane, da nam pošljejo nekaj vprašanj, tako kot je to naredilo nekaj ljubimih bralcev v Slovenskih Konjicah.

In nagrade?

Libeline tehnice prejmejo:

- Minka, Pipuš, Levstikova 8, Velenje
- Darja Krofi, Saleška c., Velenje
- Zvonka Kresnik, Transjug, Celje
- Polonca Martinšek, Vrhovc 97 a, Radeče
- Stefi Fajš, Uniše 11, Ponikva
- Anica Poredoš, Ob železnici 1, Celje
- Dragica Kranjc, Tratna, Grobelno
- Silva Bombek, Trubarjeva 48, Celje
- Minka Retuznik, Partizanska 26, Sl. Konjice
- Sonja Sopar, Ponikva n. h., Zalec

Stoletno pratio odo dobili:

- Anica Jurhar, Migojnice, Griže
- Marija Kristan, Zavrh 42, Dobrna
- Marjan Uranjek, Migojnice-45, Griže
- Franc Perč, Ljubljanska 2, Velenje
- Irena Pucelj, Ljubljanska 2, Velenje

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Pravilni odgovor pa je bil takle: V Slovenskih Konjicah bodo po novem praznovali občinski praznik 12. oktobra.

Novo vprašanje je spet bolj ugankarsko. Tito v teh dneh praznuje 80 let življenja. Kot naš voditelj in državnik je po vojni mnogokrat odšel na pot miru. Povejte, vsaj približno seveda, koliko držav je Tito obiskal in v kateri je bil največkrat?

Dopisnice z odgovori pošljite na naše uredništvo do ponedeljka, 22. maja 1972. Vsi današnji izrebanci — na svidenje istega dne ob 17. uri!

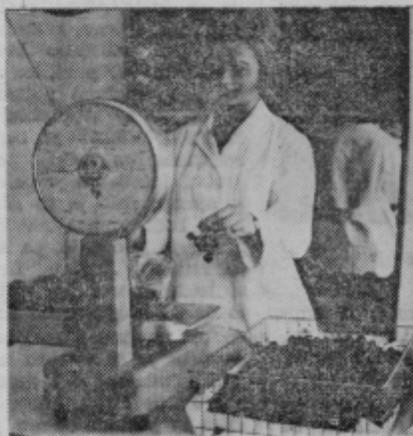
KUPON

15

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____



Zelja vsakega trgovca in kupca je, da na pregledni tehtnici lahko sledi nakupu LIBELA Celje je pripravila vrsto sodobnih tehtnic z gramsko točnostjo.

Avtomatske tehtnice OLIMPIA, MAXIMA in BETA de LUXE so primerne za vsakega trgovca, kateremu je cilj pridobiti zaupanje potrošnikov. Zato uporabljajte LIBELA tehtnice, v vaš ponos in veselje potrošnika.



LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____

PRIIMEK _____

TOČEN NASLOV _____

POSTA _____

s to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino _____ Podpis

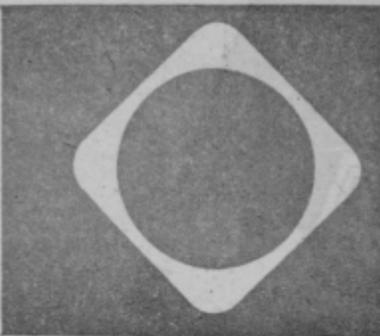
LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA



Na sliki je del udeležencev seminarja o splošno ljudskem odporu, ki ga je v ponedeljek pripravila Občinska konferenca SZDL za predsednike krajevnih organizacij SZDL ter predsednike in namestnike predsednikov odborov za SLO v krajevnih skupnostih.



Ob 13. maju — prazniku varnostne službe je predsednik skupščine občine Zalec Jož Rozman priredil sprejem za vse pripadnike službe z območja žalske občine. V imenu ličnikov pa se je zahvalil komandir postaje milice iz Zalca. (Foto: B. Strmčnik)



EXPORT
KOVINOTEHNA CELJE
IMPORT

Obiščite nas na mednarodnem sejmu ALPE-ADRIA v Ljubljani, hala A, od 13. do 21. maja

- uvoz-izvoz
- trgovina na malo in veliko
- engineering
- zastopstvo tujih firm

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

NIKOLI POZABLJENO

Ko sem se vozil po ozki soteski od Lesičnega proti Fužinam in Zagorju, je bilo ob vodi videti nekaj hiš, ki so po svoji zunanosti govorile, da so tam žage. Vendar sem kasneje ugotovil, da sem se motil. Tako sem spoznal še dva mlina, tretjega pa imam tudi namen obiskati.

Takoj iz Lesičnega v smeri proti Planini je še Cernakov mlin, še pred Dvoršakovim. Kar velika hiša, vendar mi Cernakova Ana ni vedela kaj dosti povedati. Daljni predniki so ji bili povsem neznani, prav tako nastanek mlina. So pa v njem še do



Ana Cernak

nedavnega mleti, a kolo zdaj že dokaj časa miruje.

Nekaj kilometrov ob isti vodi pa je v Zagorju mlin Viktorja Krajnc. In na prav nenavaden način sem zvedel, da je tam mlin. Tako je bilo: sofer šolskega avtobusa iz Kozjega Zarko Friškovič je peljal avtobus po cesti, ki se vije tudi mimo Krajncevega mlina, ki pa ždi nizko

ob vodi. Krajnc je namreč tudi mlzar, ki slovi daleč naokoli. V avtobusu se je peljal nek možakar in je hotel pri Krajncevi hiši izstopiti. Pa ga voznik Zarko v šali vpraša: »Kaj si si pri Krajncu »trugov« naročil, da greš k njemu?« Možakar pa odgovori:



Jožefa Krajnc

»Ne, ne, v mlin nesem!« No, na tak način sem prišel do Krajncevega mlina.

Tisto sončno nedeljo ni bilo gospodarja doma, za katerega pa je znano, da je prijeten mož. V veži je sključena prala perilo mati Jožefa in ko sem jo povprašal, če mi bo vedela kaj zanimivega povedati o mlinu, je kar rada privolila. Kljub svojim sedemdesetim letom in številnim

operacijam po bolnišnicah, je bila videti še kar čila in vedra. Ko pa mi je pripovedovala še o časih, ki jih je z družino preživljala med vojno, sem se sploh čudil, kako je ta ženska še sveža in močna. Pa po vrsti.

Viktor Krajnc se je rodil 1904 v Zagorju, prav tako Jožefa, le dve leti prej. Kajpak ni bilo težko, da sta se spoznala, saj sta bila oba domačina. Vprašal sem mamo Jožefa, kdaj sta se poročila. Hudomušno mi je dejala, da se nista poročila! Bil sem še v dvomu, kako naj zastavim naslednjo besedo, da bo vse prav, ko mi je med smehom pojasnila, da sta se »vjenčala« v Zagrebu. Viktor je namreč tiste dni delal v Zagrebu, Jožefa pa je prišla k njemu. Bilo je to 1926. leta. Toda življenje v Zagrebu je bilo trdo, pa sta se vrnila v Zagorje. Leta so tekla in v mlinu je bilo dela čez glavo. Pri hiši so bili majhni otroci, lačna usta je bilo treba nasiti. Toda če je v deželi mir in če lahko ljudje v miru in pošteno delajo, je vse v redu in prav in kruha ni manjkalo. Pa so prišli časi, ki ne poznajo po-zabe. Krajnceva mati je s celo družino to prav dobro skusila. Mlin je delal večkrat ponoči kot po dnevi. Pred Nemci je bilo

treba skrivati tisto, kar so dobivali partizani, ki so bili pri tej hiši čest gost. Toda vse se ni dalo tako urediti in marsikdaj jim je trda predla. Toda vojna ne pozna usmiljenja. V mlinu pa je pšenica, je moka, je kruh. Tako je šlo iz dneva v dan.

1944. leta pa so prišli ustaši, ki jih dobro poznajo vsi ljudje od Sotle pa navzgor po Kozjan-skem, saj so za sabo pu-

šili. Ob vodi namreč kljubuje že celih dvesto let, kdo ga pa je postavil, pa se mati Jožefa ni mogla spomniti. Ve le to, da so ga 1901. kupili starši. Toda zadnje leto vojne so prišli k hiši Volkssturmerji iz Maribora. Nekdo jih je moral dobro informirati o dobronamernosti Krajnceve hiše do partizanov, ki so se vse češče in v vse večjem številu pojavljali v tistih krajih.



Ostanki Cernakovega mlina...

šali krvavo sled in požgane domove. Tako so tudi pri Krajncevih tega leta požgali celotno gospodarsko poslopje, le mlin so po nekem naključju re-

kajti vojna se je bližala koncu. Najprej so spustili jez v zgornjem toku, v mlinu pa so pobrali jermene in »štange«, da so ga povsem onesposobili za

delo. S tresočim glasom je mama Jožefa pripovedovala, kako so hoteli sneti še kolo, pa so bili preneumni in niso vedeli, kje bi se ga lotili. Prosil jih je, naj ji vrnejo vzete stvari, sklicevala se je na lačne otroke, pa nič. Ni bilo usmiljenja pri izdajalcih. Pozneje ji je uspelo dobiti nazaj jermene in »štange« kljub temu, da so vse to že odnesli na Pilštajn. Svoboda je pač že bila na pragu in okupator se je panično umikal. Mati Jožefa ne bo nikoli pozabila dneva, ko so peljali mimo njihove hiše takratnega župana na Bohor, kjer je bil tudi ustreljen. Takrat je zbežalo tudi mnogo domačih izdajalcev. Nikoli ne bo pozabila tudi tistih najtežjih trenutkov, ko je prosila, naj ji ne zažgo mlina, ker ne bodo imeli od česa živeti. S telesom je zakrila vrata mima, pa so jo na silo odvlekli stran, vse premetali in v nemoči je zi unicevali, kar jim je prišlo pod roke.

In ko sva takole z mamom Jožefo sedela zunaj na toplem majskem soncu, je voda v raki enakomerno šumela in se leno zlivala po kolesu in tekla dalje proti dolini. Minili so tisti časi, ko so mleti noč in dan, ko so se dekleta in fantje srečevali pri mlinu in prebili marsikatero prijeto urico skupaj. Ljudje so prihajali od Sv. Miklavža, še s Prevorja so prišli. Cesta je bila preozka, da bi lahko vsi svoje vozove »parkirali« ob njej. Toda vse se je dalo ne kako urediti.

Ko sem povprašal po sosedih, je mati Jožefa stegnila suho roko v smeri proti Lesičnem in dejala, da je malo od njih dalje sošed Zalokar, ki še tudi danes malo melje — bolj zase kot za druge — in naj ga obiščem, da mi bo vedel marsikaj povedati, saj je tudi on preživel čase, ki se nikoli ne pozabijo.